

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

All items on <https://archive.org/details/realpatidar>

Full Library on <https://realpatidar.com/library>

Real Patidar Library

<https://www.realpatidar.com/library>

This book/literature/article/material may be used for research, teaching, and private study purposes. Any substantial or systematic reproduction, redistribution, reselling, loan, sub-licensing, systematic supply, or distribution in any form to anyone is expressly forbidden.

The library does not give any warranty express or implied or make any representation that the contents will be complete or accurate or up to date. The library shall not be liable for any loss, actions, claims, proceedings, demand, or costs or damages whatsoever or howsoever caused arising directly or indirectly in connection with or arising out of the use of this material.

Full terms and conditions of use: <http://www.realpatidar.com>

About Real Patidar books

Real Patidar's mission is to organize the information on Satpanth religion, which is a Nizari Ismaili sect of Shia branch of Islam, and to make it universally accessible and useful. Real Patidar Books helps readers discover the material on Satpanth online while helping authors and researchers in their studies. You can know more by visiting <http://www.realpatidar.com>

You can resize and move this box in any PDF Application like Adobe Acrobat Reader.

Use the Bookmarks facility in the PDF to directly go to the pages containing Highlights.

For Reference See Pages: 9, 10.

For page numbers, see the page footer. Page numbers are in 'Page x of y' format

References by: RealPatidar.com - Created using: step2-QR-and-3-RM-v11.py

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

श्री स्वामिनारायण मंदिर कडी में हिंडोला उत्सव

मणिनगर श्री स्वामिनारायण मंदिर में श्री घनश्याम महाप्रभु का
विविध दिव्य दर्शन और हिंडोला उत्सव

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

શ્રી સ્વામિનારાયણ સિદ્ધાંત ઉત્તેજક ટ્રસ્ટ સંચાલિત શ્રી સત્સંગ મહાસભાનું મુખપત્ર

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય

વર્ષ : ૫૦ અંક : ૮ (સપ્ટેમ્બર)

માસ : શ્રાવણ સંવત : ૨૦૬૧

તારીખ : ૧-૮-૨૦૦૫

તંત્રીઓ :

સદ્. શાસ્ત્રી શ્રી સર્વેશ્વરદાસજી સ્વામી

શ્રી ભૂપેન્દ્રકુમાર બી. પંડ્યા

સહ તંત્રી : શ્રી પ્રશાંતસ્વરૂપદાસજી સ્વામી

શ્રી ગુરુપ્રિયદાસજી સ્વામી

સહાયક : શ્રી ઉત્તમશરણદાસજી સ્વામી

શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી

કાર્યાલય તથા લેસર ટાઈપ સેટીંગ :

શ્રી મુક્ત ગ્રાફિક્સ,

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર,

મણિનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮

ફોન : ૨૫૪૬૫૭૫૭, ૨૫૪૬૮૦૨૮

www.swaminarayangadi.com

maninagar@swaminarayangadi.com

વાર્ષિક લવાજમ

ભારતમાં રૂ. ૫૦ પરદેશમાં રૂ. ૩૫૦

આજીવન ગ્રાહક ફી :

ભારતમાં રૂ. ૫૦૧ પરદેશમાં રૂ. ૫૦૦૧

આજીવન ગ્રાહકત્વ વારસાગત નથી.

વિષય	અનુક્રમણિકા	પૃષ્ઠ
શ્રી હરિજ્ઞાનામૃત કાવ્ય.....	૧	૧
તંત્રી સ્થાનેથી.....	૨	૨
શ્રી સદ્ગુરુ દિન.....	૩	૩
શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન.....	૪	૪
Lord Shree Swaminarayan.....	૭	૭
કૌવત કથા મણિનગર ધામની.....	૮	૮
સ્વામીબાપા લીલામૃત સુખસાગરનાં મોતી.....	૧૨	૧૨
ઘનશ્યામ મહારાજની બાળલીલા.....	૧૪	૧૪
સદ્ગુરુ શ્રી વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી.....	૧૬	૧૬
પતિવ્રતાનો ધર્મ અચળ કરી પાળજો.....	૧૮	૧૮
‘મા’ ની મમતાનું મૂલ્ય કેટલું?.....	૨૧	૨૧
સત્સંગ.....	૨૪	૨૪
સત્સંગ શબ્દ પૂરણી.....	૨૬	૨૬
સત્સંગ સમાચાર.....	૨૭	૨૭

(આજ સખી શામળિયો રે વ્હાલો, પરોણા ઘેર આવ્યા રે.એ રાગ)

આજ જુઓ ઘનશ્યામ ઉભા છે, લઈ રંગની પિયકારી રે;

લઈ રંગની પિયકારી હરિવર,

ગુલાલ ઝોળી કર ધારી રે...આજ જુઓ ૦ ટેક

રંગ સભાની ઉપર નાખે છે, ભરી ભરી પિયકારી રે;

પરસ્પર ખૂબ ખેલ મચ્યો છે,

રંગ વર્ષા થાય સારી રે.....આજ જુઓ ૦ ૧

ગુલાલની પણ ધૂમ ઊડે છે, થાય આનંદ ઉત્સવ ભારી રે;

ફૂલઝોળનો આજ ઉત્સવ છે,

દાસ સર્વે જાય વારી રે.....આજ જુઓ ૦ ૨

જુઓ જમે ફગવા હરિ કેવા, જમીને પ્રસાદી દેવા રે;

ખજુર ચણા દ્રાક્ષ ને કાજુ,

ખારેક સાથે ધાણી રે.....આજ જુઓ ૦ ૩

જમતાં જમતાં હરિ હર્ષ ઉપજાવે, મુખ મરકાવે ભારી રે;

પ્રસાદી કાજે દાસ લલચાવે,

રીત અલૌકિક ન્યારી રે.....આજ જુઓ ૦ ૪

ખૂબ રાજી થઈ ‘ઘનુ’ આપે છે, પ્રસન્નતાની પ્રસાદી રે;

કામ ક્રોધ લોભ મોહ સર્વે,

અંતર શત્રુ દે છે ટાળી રે.....આજ જુઓ ૦ ૫

આ લોક ને પરલોકના ફગવા, દે છે પોતાના જાણી રે;

દાસાનુદાસને ન્યાલ કરે છે,

સુખમાં દે છે ડુબાડી રે.....આજ જુઓ ૦ ૬

શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના
આદ્ય પીઠાધીશ્વર આચાર્યપ્રવર
પરમ પૂજ્ય જીવનપ્રાણ શ્રી
મુક્તજીવન સ્વામીબાપા

આ માસિક સાહિત્ય મુદ્રણાલય પ્રા.વિ. સીટી મીલ કંપાઉન્ડ, અમદાવાદ-૨૨. (ફોન : ૨૫૪૬૮૧૦૧)માં છાપ્યું અને શ્રી ભૂપેન્દ્રકુમાર બી. પંડ્યાએ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મણિનગર, અમદાવાદ-૮ સ્થળેથી પ્રગટ કર્યું.

realpatidar.com

તંત્રી સ્થાનેથી

- જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

અષાઢી મેહૂલો મન મૂકી વરસવા માંડે છે ત્યારે સર્વત્ર જળ જળ થઈ જાય છે. પરંતુ ઝાકળ ગમે તેટલો પડે તો પણ પૃથ્વી ઉપર ઉગેલાં તૃણને માંડ માંડ ભીના કરે. મેઘની વૃષ્ટિ થતાં પૃથ્વી પર પાણીનાં પૂર રેલાય ને ધરતી ઉપર જામી ગયેલા મળ ધોવાય. તદનુસાર જીવના હૃદયપટ ઉપર જામી ગયેલા અજ્ઞાનના મળ ધોવા માટે જ્યારે શ્રી સ્વામિનારાયણબાપા સ્વામીબાપા તથા પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીના દિવ્ય જ્ઞાનનાં પૂર રેલાય, ચાતુર્માસની કથાના પૂર રેલાય ત્યારે તે મળ ધોવાય. પછી જ નિર્મળ તથા સ્વચ્છ હૃદયપટમાં શાંતિ વર્તે ને પરિણામે મનુષ્યને પ્રાપ્ત થયેલ જન્મનું કર્તવ્ય સમજાય. સુખી થવાનો ઉપાય બતાવતા શ્રી અબજી બાપાશ્રીએ સદીક વચનામૃતમાં જણાવ્યું છે કે,

देहत्रयमलं तद्वत् सांख्यज्ञानाम्बुना स च । धृत्वा शुचिर्हरिं ध्यायेत्तदाऽतिसुखभाग् भवेत् ॥

ત્રણ દેહ રૂપી મળને સાંખ્યજ્ઞાનરૂપી જળથી ધોઈને પવિત્ર થઈ ભગવાનનું ધ્યાન કરે ત્યારે જ મનુષ્ય અતિ સુખને ભોગવનારો થઈ શકે છે. પરંતુ મનુષ્ય અજ્ઞાનને આધીન થઈ દામ અને દારાની પાછળ મૃગજળની જેમ દોટો દે છે, ઈન્દ્રિયોને લાડ લડાવે છે, વાસના તૃપ્ત કરવા મથે છે; છળ, કપટ, દગ્ગા, પ્રપંચ આદિમાં રાયે છે. માટે શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપા કહે છે કે,

રૂપે રાયે, રંગે રાયે, રાયે તાન તમાસે;

શ્રીજી સ્વરૂપમાં કાં નવ રાયે, આંખડી તારી ખોલ. મુખે તું સ્વામિનારાયણ બોલ...

દુઃખે જાગે, સુખે જાગે, જાગે પરપંચાતે;

મૂર્તિ ધ્યાને કાં નવ જાગે, પડશે ગાલે ધોલ. મુખે તું સ્વામિનારાયણ બોલ....

જ્યારે શ્રીજીના - શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના સ્વરૂપમાં રાચીએ ત્યારે જ આંખ ખોલી કહેવાય, પરંતુ જો રૂપ, રંગ, તાન, તમાસા વગેરેમાં તણાઈએ ત્યાં સુધી ભલેને આંખો ઉઘાડી હોય તો પણ બંધ જ છે. કેમકે તેનું પરિણામ અંતે માયાની ખાઈમાં પડવાનું આવશે. માટે તે અજ્ઞાનરૂપી મળને ધોવા કથાવાર્તા, ભજન-કીર્તન, ધ્યાન, સેવા, હિંદોળા આદિ પ્રસંગે વિશેષ દર્શનમાં લગની લગાડીએ, નહીં તો ગાલે ધોલ પડશે એટલે કે જન્મમરણના ચક્કરમાં ભમવું પડશે. આ માનવ દેહની સફળતા માટે ઉત્તમ ચારિત્ર્યપૂર્વક ભગવદ્ભજનની ખાસ જરૂરિયાત છે. લોકો એમ પણ કહેતા હોય છે કે, અમે ભજન કરીએ છીએ, મંદિરે જઈએ છીએ, કથા સાંભળીએ છીએ, દાન-પુણ્ય કરીએ છીએ પણ શાંતિ વર્તતી નથી. તે ખરા અર્થમાં ભજન વગેરે ક્યારે કર્યું કહેવાય ?

તો ભાવવિભોર બની તન્મય થઈ જવાય, સાંસારિક સ્વાર્થવૃત્તિને તિલાંજલી આપી નિષ્કામ ભાવે ભગવત્સેવામાં ઓતપ્રોત થવાય અને કથામાં આવતા શબ્દ ઉપર વિચાર કરી તે અનુસાર વર્તન કરાય. કોઈ ઉત્કૃષ્ટ વ્યક્તિનું ચરિત્ર સાંભળી તેના જેવા ધૈર્ય, શૌર્ય, ક્ષમા, દયા વગેરે શુભ ગુણ મેળવવા કટિબદ્ધ બનાય અને પ્રતિદિન જાણપણું રાખી સ્વભાવ પ્રકૃતિને ઘટાડતા રહેવાય તેમજ ભગવદ્ભક્તિ, સ્મરણ વિના થોડો પણ કાળ વ્યર્થ ન જાય તો પ્રભુકૃપાએ ભક્તિમાર્ગમાં આગળ વધાય અને સદેહે દિવ્ય શાંતિ અનુભવાય. આવા દિવ્ય સુખ શાંતિનો અનુભવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીએ થાય છે.

આપીએ છીએ સેવા, માગીએ છીએ સાથ અને સહકાર.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

realpatidar.com

શ્રી સદ્ગુરુ દિન

- શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીની પુનિત નિશ્રામાં શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર સિકાકસ, ન્યુજર્સીમાં તા. ૫-૮-૨૦૦૫, શુક્રવાર, અષાઢ વદ ૦))ના રોજ શ્રી સદ્ગુરુ દિન ઉજવવામાં આવ્યો હતો. અમેરીકા ખાતે સિકાકસના શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં બિરાજમાન અક્ષરધામના અધિપતિ શ્રી સ્વામિનારાયણબાપા સ્વામીબાપા તથા સર્વે મુક્ત મંડળ આ મંદિરમાં બિરાજમાન થયા તેને આ વર્ષે ૪ વર્ષ પૂર્ણ થતાં હોઈ સર્વે પ્રેમી ભક્તોએ સાથે મળીને ૩ દિવસના મહોત્સવનું આયોજન કર્યું હતું. આ પ્રસંગે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ તથા સમૂહ પારાયણો, વિવિધ નૃત્યો, ભક્તિ સંગીત, ધાર્મિક સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ તથા મેડીકલ કેમ્પ, બ્લડ ડોનેશન કેમ્પ વગેરે કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આજે મહોત્સવનો પ્રથમ દિવસ હતો અને આ મહોત્સવમાં પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીના સાન્નિધ્યમાં દિવ્ય સુખ માણવાને માટે અમેરીકાના ખૂણે ખૂણે વસતા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી પરિવારના સત્સંગી ભક્તો એકત્રિત થયા હતા. વહેલી સવારથી જ મંગળા આરતી બાદ મહાપૂજા તેમજ પારાયણ નિમિત્તે પૂજન અને પારાયણનું વાંચન તેમજ સંતોની કથાવાર્તાનો લાભ મળ્યો હતો અને બપોર પછી સદ્ગુરુ દિન નિમિત્તે ધૂન, ધ્યાન તથા કીર્તનથી સભાની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી.

આ પ્રસંગે પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીએ આશીર્વાદ આપતાં જણાવ્યું હતું કે, આજે આપણે સદ્ગુરુ દિને સ્વામિનારાયણબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતા મેળવવા માટે એકત્ર થયા છીએ. તો તે બાપા કેમ પ્રસન્ન થાય? તો, સ્વામિનારાયણ ભગવાન વચનામૃતમાં કહે છે કે, જ્યારે ઘરમાં એક મણ અન્ન મળતું હોય ત્યારે જેવી સંત ઉપર પ્રીતિ હોય ને જેવું દીનપણું હોય, પછી તેને ગમે તેવું ઐશ્વર્ય પ્રાપ્ત થાય તો પણ તેવો ને તેવો જ દીન આધીન રહીને અતિશે ભક્તિએ યુક્ત વર્તે તો ભગવાન પ્રસન્ન થાય. માટે ભગવાનને પ્રસન્ન કરવા હોય તો ભગવાનમાં દૃઢ સ્નેહ કેળવી તેમની મરજી પ્રમાણે વર્તવું અને તે જ ખરી ભક્તિ છે. માટે સ્વામિનારાયણ ભગવાન શિક્ષાપત્રીમાં કહે છે કે, મહાત્મ્ય જ્ઞાને સહિત ભગવાનમાં અત્યંત સ્નેહ તેનું નામ ભક્તિ. અને આવો સ્નેહ હોય તેનાં લક્ષણ જણાવતાં સ્વામિનારાયણ ભગવાન વચનામૃતમાં કહે છે કે, જેને પોતાના પ્રીતમ જે ભગવાન તેને વિશે પ્રીતિ હોય તે પોતાના પ્રીતમની મરજીને લોપે નહિ, એ પ્રીતિનું લક્ષણ છે. અને પોતાના પ્રીતમને પાસે રહે રાજી જાણે તો પાસે રહે, અને છોટે રહે રાજી જાણે તો છોટે રહે, પણ કોઈ રીતે પ્રીતમની આજ્ઞાને લોપે નહિ. અને જેમ ભગવાનનું ગમતું હોય તેમજ રહે, એ જ પ્રીતિનું લક્ષણ છે. આવી રીતે જેને ભગવાનમાં સ્નેહ હોય તે થકી ભગવાન ક્ષણમાત્ર પણ દૂર રહેતા નથી. ભક્તને ભગવાન વિના ચાલતું નથી અને ભગવાનને ભક્ત વિના ચાલતું નથી. માટે તો આપણે કહીએ છીએ કે,

“તુજ વિના મુજને ઘડી ન ચાલે, તમને ન ચાલે બીન અમારા;

એક દિન વ્હાલા તમે કહ્યું’તું, યાદ કરો એ વચન તમારાં;

અમને ના રે વિસારો નાથ...તમોને...”

માટે બંધુઓ, આવો જો ભગવાનમાં પ્રેમ થાય અને પંચે પ્રકારે ભગવાનમાં જોડાય, તો તે ભક્ત જ્યાં જ્યાં જાય ત્યાં ત્યાં ભગવાન પણ સાથે ને સાથે જ રહે છે. માટે સ્વામીબાપા કહે છે કે,

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૩ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

“નથી દેશ પરદેશ તે કાંઈ, સદા ભેળા મૂર્તિ સુખ માંહી;

realpatidar.com

ક્યારેય વિયોગ નથી, શ્રીજીબાપા કહે છે કથી..પ્યારા સ્વામી..”

માટે સ્વામિનારાયણ ભગવાન કહે છે કે, આવા જે ભક્ત ભગવાનને વિશે પંચ ઈન્દ્રિયે કરીને જોડાણ છે, તે થકી અમે ક્ષણમાત્ર પણ દૂર રહેતા નથી. જુઓને, આપણા બાપાશ્રી પણ આજ વાત સમજાવે છે કે, આવો જેને ભગવાનમાં દૃઢ સ્નેહ હોય તે ભક્ત સર્વ ઈન્દ્રિયને જીતીને વશ કરે, ને વિષયને માર્ગે બહેરો, લૂલો, પાંગળો થાય. અને એ માર્ગે ચાલે નહિ ને શત્રુમાત્રને જીતી લે, અને એક મહાપ્રભુજીની મૂર્તિ વિના બીજે ક્યાંય પણ હેત ન રહે, ને મૂર્તિની ઈચ્છા રાખે ત્યારે જ તે એકાંતિક ભક્ત થયો કહેવાય. આપણે પણ ભગવાનને વિશે આવો પ્રેમ કેળવી દિવ્યભાવે મહિમા સમજીને જો ભર્યા ભર્યા રહીએ, તો આપણી વૃત્તિ સ્વામીબાપાએ આપી જે સ્વામિનારાયણ ગાદી ને મણિનગર ધામ તે વિના બીજે ક્યાંય પણ તણાય નહિ, ને અંતરમાં અતિશે આનંદ વર્તે. માટે સ્વામિનારાયણ ભગવાન વચનામૃતમાં સમજાવે છે કે, આવો જે ભક્ત હોય તે એમ સમજે જે, આ ભગવાન ને ભગવાનના સંત તે જ કલ્યાણકારી છે. અને આ ભગવાનના જે સંત તે ભવબ્રહ્માદિક દેવ થકી પણ અધિક છે. એ ભગવાન તથા સંતની જેને પ્રાપ્તિ થઈ, ત્યારે એ જીવને એથી ઉપરાંત બીજું કાંઈ કલ્યાણ નથી, એ જ એક પરમ કલ્યાણ છે. આમ સમજીને ભગવાનમાં અતિશે હેત કરવું. તે હેત કેવું કરવું? તો, જેવું સ્ત્રી ઉપર છે, પુત્ર ઉપર છે કે મા-બાપ ને ભાઈ ઉપર છે તેવું હેત ભગવાનમાં કરવું, તો તે હેતે કરીને જીવ અતિશે કૃતાર્થ થઈ જાય છે.

આ જ વાત બાપાશ્રી પોતાની વાતોમાં સમજાવે છે કે, આ સભા જેવી સભા બીજા કોઈ ધામમાં નથી. આ તો અક્ષરધામની સભા છે પણ બીજી નથી. એવો મહિમા સમજાય અને આત્માને વિશે મૂર્તિ પધરાવે તો સત્સંગ દિવ્ય જણાય ને સુખ આવે. અને આ જ વાત સમજાવતાં સ્વામીબાપા કહે છે કે, સત્સંગ તો દિવ્ય છે, તે ક્યારે પણ બગડતો નથી. પણ જે ‘સત્સંગ’ બગડી ગયો છે એમ કહેનારો છે તે પોતે જ બગડી ગયો છે. આપણ સર્વે સ્વામિનારાયણબાપા સ્વામીબાપાનો આવો મહિમા સમજીને, દિવ્યભાવે હેતે કરીને જોડાઈએ, તો પછી આ લોકમાં, સગાં સબંધીમાં ક્યાંય પણ હેત રહે નહિ. અને જેમ સ્વામીબાપાની આજ્ઞા હોય, મરજી હોય, તેમના વચન હોય, તે પ્રમાણે જ વર્તાય. આવું ભગવાનને વિશે હેત કર્યું હતું ગામ બાળપટોળીના કાળુ ભગતે. શ્રીજીમહારાજ જ્યારે દાદાખાયરને પરણાવીને પાછા વળ્યા ત્યારે ગામ બારપટોળીના કાળુ ભગતે મહારાજને કહ્યું જે, ‘મહારાજ મારે જાન રોકવી છે.’ તેમણે જાનને રોકવા માટે ધી, ખાંડ, ગોળ, લોટ, વગેરે તમામ સીધું તૈયાર કરી રાખ્યું હતું. પછી શ્રીજીમહારાજે જાણ્યું જે, કાળુ ભગત સાથે હશે તો આપણને જવા નહીં દે. તેથી મહારાજે કાળુ ભગતને કહ્યું જે, ‘તમે અહીં રહીને જે સરસામાન વધ્યો છે તેને ઠેકાણે પડાવીને પછી આવજો.’ એમ કહીને કાળુ ભગતને ભટવદર રાખ્યા. અને પોતે જાન લઈને બારપટોળી પધાર્યા.

તે વખતે આખું ગામ દર્શને આવ્યું. તે સમયે ત્યાં કાળુ ભગતનો ભાઈ લુંભો કરીને હતો. તેણે મહારાજને કહ્યું જે, ‘ભગતે કહ્યું છે કે, જાન રોકવી છે.’ ત્યારે મહારાજ કહે, ‘અમારે રોકાવું નથી, પણ ગોળ હોય તો લાવો બળદને ખવરાવીએ.’ ત્યારે લુંભો કહે, ‘મહારાજ આ ગામડા ગામમાં ગોળ ક્યાંથી હોય?’ આમ ગોળ હોવા છતાં મહારાજને ના પાડી. તેથી મહારાજ ‘જય સચ્ચિદાનંદ’ કહીને ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યા. તેટલામાં કાળુ ભગત ધોડીએ સ્વાર થઈને ઉતાવળા ત્યાં આવી પહોંચ્યા. અને પુછ્યું જે, ‘મહારાજ ક્યાં ગયા?’ ત્યારે લુંભો કહે જે, ‘એ તો રહ્યા નહિ, પણ ગોળ માંગ્યો તે મેં ના પાડી.’ ત્યારે કાળુ ભગત કહે જે, ‘મેર મૂરખા, આખી જાન રોકવી હતી ને ગોળની ના પાડી.’ એમ કહીને તરત જ પોતાના નોકરને માથે ત્રણ માટલા ગોળના ચડાવીને, પોતે એકદમ ધોડી દોડાવીને મહારાજના રથ આડા જઈને ઉભા રહ્યા. અને કહ્યું જે, ‘મહારાજ, મારે જાન રોકવી છે’ ત્યારે મહારાજ કહે જે, ‘જાન મેમાન ન થાય.’ ત્યારે ભગત કહે જે, ‘ભલે મહારાજ, પણ આ ગોળ આવ્યો.’ ત્યારે મહારાજ કહે જે, ‘કાળુ ભગત, એ તો વાત હવે ગઈ.’ એમ કહી મહારાજ ચાલી નીકળ્યા. આમ પોતે તૈયાર રાખેલ ગોળ વગેરે તેના ભાઈએ ભગવાનને

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૪ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

ન આપ્યું. અને ભગવાનના ઉપયોગમાં ન આવ્યું. તો પોતે પણ નક્કી કર્યું જે, ‘મારે હવે જીવન પર્યંત ખાંડ, સાકર, ગોળ વગેરે ખાવાં નહિ.’ એમ પ્રતિજ્ઞા કરીને જીવન પર્યંત તે ખાધું નહિ. આમ જો ભગવાનમાં હેત હતું, તો તેમના ભાઈએ ભગવાનને ગોળ ન આપ્યો, તો પોતે પણ તેનો ત્યાગ કરી દીધો. તેમ બંધુઓ, આપણને જો ભગવાનમાં આવો સ્નેહ થાય અને દિવ્યભાવે મહિમા સમજીને આપણો દેહભાવ દૂર કરીને તેમને વિશે જોડાઈ જઈએ, તો સદાય આનંદ, આનંદ ને આનંદ વર્તે. માટે તો આપણે કહીએ છીએ કે,

**“સ્વામીના સંગમાં, કેવો આરામ છે, દિવ્યભાવ આવે, તો બેડો પાર છે;
દયાળુ આ મળ્યા, જન્મોના ફેરા ટળ્યા, નયન નિહાળતાં, હૈડાં હેમે ઠર્યા;
શરણમાં રહીએ, દેહભાવ ટાળી... ગુરુ અમારા, દિવ્ય કલ્યાણકારી..”**

માટે બંધુઓ, આજના દિવસે આપણે સહુ સ્વામીબાપામાં આવો દિવ્યભાવ કેળવી મહિમા સમજીને સ્નેહ કરીને જોડાઈ જઈએ. અને શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી તથા સ્વામીબાપાએ આપ્યું જે મણિનગર ધામ તે વિના બીજે ક્યાંય લેશમાત્ર પણ પ્રીત ન થાય. અને દિવસે ને દિવસે સ્વામીબાપામાં સ્નેહ વધતો જાય તે માટે બાપાને પ્રાર્થના કરીએ જે, હે બાપા,

**“કૃપાળુ કૃપા તમારી મારું છું, લટકાળા લળી લળી પાય લાગુ છું;
મૂર્તિમાં પ્રેમ પ્રગટાવશો..શ્રીજી મૂર્તિના..”**

હે સ્વામીબાપા, આજના મંગલમય દિવસે અમારા ઉપર એવી કૃપા કરો કે, અમને આપનામાં પ્રેમ પ્રગટે. અને આપનાં જે વચનો, ‘દબાયા ચંપાયા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના શરણમાં રહેજો’ એ વચનનો નાદ સદાય અમારા અંતરમાં ગુંજ્યા કરે. અને આપને વિશે અમારો સ્નેહ વૃદ્ધિ પામે એવી દયા વર્ષાવતા રહેજો. આશીર્વાદ પૂર્ણ થયા બાદ મંડળ વતીથી મંદિરમાં નિષ્કામ ભાવે સેવા કરતા સર્વે હરિભક્તોને પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીના વરદ હસ્તે પ્રસન્નતાની ભેટ સ્વરૂપે મોમેન્ટો અને પ્રસાદ આપવામાં આવ્યાં હતાં. ત્યાર બાદ ધૂન તથા સંસ્મરણ કીર્તન કરીને સર્વે ભક્તોને પ્રસાદ આપવામાં

શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપા સંગીત વિદ્યાલય - સુવર્ણ વર્ષ

સ્થળ : સુવર્ણતુલા સ્મારક ભવન, શ્રી સ્વામિનારાયણ ટાવર, મણિનગર.

- ❖ આપણું સંગીત વિદ્યાલય બૃહદ ગુજરાત સંગીત સમિતિ સંચાલિત ગાંધર્વ મહાવિદ્યાલય સાથે સંલગ્ન છે.
- ❖ આપણા વિદ્યાલયમાં શાસ્ત્રીય સંગીતનો અભ્યાસ કરાવવામાં આવે છે, જેમાં પ્રારંભિક વર્ષથી વિશારદ સુધીનો (સાત વર્ષનો) અભ્યાસ ક્રમ કરાવવામાં આવે છે.
- ❖ વિષયમાં ગાયન, હારમોનિયમ તેમજ તબલા શીખવવામાં આવે છે.
- ❖ દર છ માસે માર્ચ-એપ્રિલ તેમજ ઓક્ટોબર-નવેમ્બર માસમાં (અનુકૂળતા પ્રમાણે) પરીક્ષાઓ યોજવામાં આવે છે.
- ❖ પરીક્ષાના પરિણામથી વિદ્યાર્થીને સરકાર માન્ય પ્રમાણપત્ર આપવામાં આવે છે. દરેક ટર્મમાં ૨૦ થી ૨૫ વિદ્યાર્થીઓ પરીક્ષા આપે છે.
- ❖ આ સંસ્થામાં દસ વર્ષની ઉંમરથી બાળકોને પ્રવેશ આપવામાં આવે છે. આ સંસ્થામાં મણિનગર, ઘોડાસર, સી.ટી.એમ., ઈસનપુર વગેરે વિસ્તારોમાંથી વિદ્યાર્થીઓ લાભ મેળવે છે.
- ❖ આપણા વિદ્યાલયનો સમય : સાંજે ૫-૩૦ થી ૮-૩૦ કલાકનો રાખેલ છે.
- ❖ નજીવું ફીનું ધોરણ છે.
- ❖ ૨૬ મી જાન્યુઆરી ૨૦૦૧ ના રોજ સરકારશ્રીએ શાળાઓ બંધ કરેલ તે સમયે આપણી સંસ્થામાં વર્ગો ચાલુ રાખવામાં આવ્યા હતા અને ત્રણ માસ સુધી ૫૦ થી ૬૦ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા આપણે ત્યાં રહી હતી. ત્યાર બાદ ત્રણ મહિને શાળા ખુલી હતી.
- ❖ આપણી સંસ્થા સ્વામીબાપાએ ૧૯૫૫માં ચાલુ કરેલ છે.તેને આ વર્ષે પચાસ વર્ષ પૂર્ણ થયાં છે.જેમાં પ્રથમ વિદ્યાગુરુ શ્રી રણછોડલાલ વ્યાસ ત્યારબાદ શ્રી રતિલાલ પંડ્યા અને ત્યાર બાદ શ્રી જયરામદાસજી હતા.હાલમાં શ્રી યોગેશભાઈ મેવાડા સેવા આપી રહ્યા છે.

realpatidar.com

❖❖❖❖❖❖❖ શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૫ ❖❖❖❖❖❖❖ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫ ❖❖❖❖❖❖❖

realpatidar.com

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન

- સદ્ગુરુ શાસ્ત્રી શ્રી સર્વેશ્વરદાસજી સ્વામી

ગઢપુર વાસીનો પ્રેમ

સારંગપુરમાં પ્રેમનાં પૂર રેલાવી સર્વોપરી શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન કારિયાણી પધાર્યા. અહીં રામકુંડ ને ભીમકુંડ ગળાવી તેના ભર્યા નિમિત્તે મહારુદ્ર યજ્ઞ કરી હજારો બ્રાહ્મણોને તેડાવી ચાલીસ દિવસ સુધી જમાડ્યા ને દક્ષિણા પણ આપી. ત્યારબાદ શ્રીહરિ કુંડળ, ઝીંઝાવદર થઈ ગઢપુર પધાર્યા. કેટલાક દિવસ ગઢપુરમાં રહી શ્રીહરિ જ્યારે બીજે ગામે જવા તૈયાર થયા ત્યારે જીવુબા, લાડુબા વગેરે બહુજ શોકાતુર થઈ ગયાં ને વિનવવાં લાગ્યાં: આપ દૂર દેશાવર જાશો, ને ત્યાંના ભક્તોને વશ થઈને આપ ત્યાં જ રોકાઈ જાશો. ત્યાં તમારા દિવસો તો સુખેથી પસાર થશે પણ અહીં અમારા દિવસ શી રીતે નીકળશે? ત્યારે એ દુર્ગપુરવાસીને ધીરજ આપતાં શ્રીહરિએ કહ્યું: હું ગમે ત્યાં જઈશ છતાં પણ તમારા ભેળો જ છું. તમને વાસુદેવનારાયણની મૂર્તિ આપી છે તેના દ્વારા હું પ્રત્યક્ષ સેવા અંગીકાર કરીશ. અમારે ગુજરાતમાં ઘણું કામ છે, તેથી ગયા વિના ચાલે તેમ નથી. જરૂર જણાશે તો હું તમને ચોક્કસ તેડાવીશ. એમ ધીરજ આપી શ્રીહરિ ગઢપુરથી નીકળી ઝીંઝાવદર, કારિયાણી, બોટાદ, બરવાળા, ધંધુકા થઈ વઢવાણ પધાર્યા. અત્રે ભક્તોએ ઊમળકાભેર સ્વાગત કર્યું.

તુલસી દવેની લોભવૃત્તિ

વઢવાણમાં સભા થઈ તે વખતે તુલસી દવેને સૌથી આગળ બેઠેલા જોયા. તેમણે શ્રીહરિને કહેલું કે તેમને યજ્ઞ કરવો છે. તેની યાદ અપાવતાં શ્રીહરિએ કહ્યું: હવે તમારે યજ્ઞ કરવાનો સંકલ્પ હતો તે પૂરો કરવા આવ્યા છીએ. એ સાંભળી તુલસી દવે મૂંઝવણમાં પડી ગયા. તેમને થયું કે ભગવાન યજ્ઞ કરશે તેમાં હજારો બ્રાહ્મણો ને સત્સંગીઓ આવશે તેનું ખર્ચ બહુ થશે, તેથી યુક્તિથી જવાબ દીધો: મહારાજ, હમણાં સંતોને ઉપાધિ બહુ છે, વિરોધીઓ વારંવાર વિઘ્નો ઊભાં કરે છે, તેથી જ્યારે દેશકાળ સારા થશે ત્યારે યજ્ઞ કરશું.

તેમની યુક્તિ પર હસતાં શ્રીહરિએ કહ્યું: દેશકાળ સારા રાખવા કે ન રાખવા તે કોના હાથમાં છે? દવેએ કહ્યું: એ તો તમારા હાથમાં છે, પણ થોડા સમય પછી કરો તો સારું. આમ કેટલાક જીવો બોલે ખરા કે તમે ભગવાન છો પણ જ્યારે ભગવાન સામે ચાલીને લાભ આપે છતાં પણ જીવ લોભવૃત્તિના કારણે લાભ લઈ શકે નહિ.

પૂજારી પુષ્કરદાસને દષ્ટિદાન

શ્રીહરિ ગુજરાતમાં વિચરણ કરતા અમદાવાદ પધાર્યા. બરકતરામની હવેલીમાં શ્રીહરિનો ઉતારો હતો. ભક્તો તેમજ ભાવિકો શ્રીહરિને નિજ નિજ સ્થાને પધારવા પ્રાર્થના કરતા. એ અનુસાર ભદ્રની પાછળ દક્ષિણીના વાસમાં શ્વેતકૃષ્ણ મંદિરના પૂજારી તેમજ ત્યાંના ભક્તોએ શ્રીહરિને આમંત્રણ આપ્યું.

પૂજારી પુષ્કરદાસ ઘણાં વર્ષથી અંધ રહ્યા હતા. તે નિખાલસ હૃદયના હતા. ભગવાન તેમને ભેટ્યા કે તરત જ તેમને દિવ્ય અનુભવ થયો. શ્રીહરિએ પૂછ્યું: તમને દેખાતું નથી? દિલગીરીપૂર્વક પૂજારીએ કહ્યું: મહારાજ, ઘણાં વર્ષો થઈ ગયાં, આંખમાંથી નૂર ચાલ્યું ગયું છે તેથી બહુ જ પરાધીનતા વેઠવી પડે છે. શ્રીહરિને પણ દયા આવી તેથી તેમની આંખ સામે દષ્ટિ કરી પોતાનો કોમળ હસ્ત પૂજારીની આંખ પર ફેરવ્યો કે તરત જ જેમ વીજળીનો ઝબકારો થાય તેમ પૂજારી દેખતા થઈ ગયા. પૂજારી તો રાજીના રેડ થઈ ગયા ને કહેવા લાગ્યા: કૃપાનાથ, આપે મને આ દષ્ટિ આપી તો હવેથી તમારાં દર્શન કરતો રહીશ. આવો અલૌકિક પ્રતાપ જોઈ ત્યાં મંદિરમાં દર્શન આવેલા મુમુક્ષુઓ બહુ જ રોજી થયા.

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૬ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

ને શ્રીહરિની પ્રેમથી પૂજા કરી. પછી જ્યારે શ્રીહરિ અમદાવાદ પધારતા ત્યારે આ પૂજારી દર્શન કરવા અચૂક આવતા.

realpatidar.com

પીરાણાના મુખીને નિશ્ચય

અમદાવાદથી પ્રયાણ કરી જેતલપુર, ડભાણ, પીજ, નડીઆદ થઈ શ્રીહરિ રોણ્ય ગામે પધાર્યા. એ ગામનો આગવો ઇતિહાસ છે. ૬૦૦ વર્ષ પહેલાં અરબસ્તાનથી ઇમામશાહ બાબા અહીં આવેલા. તેમણે ઓરડામાં રાખેલા ઢોલિયા અંગેની ભવિષ્યવાણી ભાખી હતી કે, અહીં જે આવીને બેસશે તે નક્કી ખુદા હશે. શ્રીહરિ ત્યાં પધાર્યા ને પેલા ઢોલિયા ઉપર બેસી ગયા. તે જોઈ તેના મુખ્ય ગાદીપતિ હતા તેને લાગ્યું કે આ ખુદા હોવા જોઈએ. પરંતુ બીજા લોકો હતા તે જેમ તેમ બોલવા લાગ્યા. તેમને ગાદીપતિએ શાંત કર્યા. ગાદીપતિને લોકો કાકા કહેતા. શ્રીહરિએ તેમને અંતર્દષ્ટિ કરાવી ત્યારે તેમને અંતરમાં પ્રકાશ થયો. તેમાં દિવ્ય સિંહાસન પર બિરાજમાન શ્રીહરિનાં દર્શન થયાં. થોડીવાર પછી તે જાગ્યા ત્યારે અત્યંત આનંદ પામતા શ્રીહરિને પગે લાગ્યા ને પ્રાર્થના કરી, ‘હે ખુદા, આપ મને અપનાવો.’ તેની સ્પષ્ટતા કરવા શ્રીહરિએ પૂછ્યું, ‘તમે કેવી રીતે પાસે રહેવા માગો છો?’ કાકાએ કહ્યું, ‘આપના આ સંતોની જેમ.’ ત્યારે શ્રીહરિએ તેમને અલફી પહેરાવી, ને તે શ્રીહરિની સાથે જવા તૈયાર થયા. પરંતુ તેમના શિષ્યોએ ટંકો કર્યો તેથી તેમને ત્યાં જ રાખ્યા ને અંતરમાં ભજન કરવાનું કહ્યું.

Lord Shree Swaminarayan

- Sadguru Shashtri Shree Sarveshwardasji Swami

The Love of the disciples of Gadhpur

After showering His divine bliss to the disciples of Sarangpur, the almighty Lord Shree Swaminarayan visited the village of Kariyani. The two wells in the village, Ramkund and Bhimkund, did not supply sufficient water for the entire village. Therefore, Shree Hari had the wells dug deeper. The wells filled up to the brim with fresh drinking water. In celebration, a grand festival was held during which thousands of Brahmins were offered food for 40 days. They were also given donations of money. Shree Hari then travelled to Kundal, Zinzavadar and eventually reached Gadhpur. He remained in Gadhpur for many days. When He prepared to leave the village and resume His travels, Jeevuba, Laduba and the other devotees of Gadhpur naturally became saddened and prayed, “Lord! You will go to far away lands where Your devotees will keep You there for long time due to their abounding love. Your days will pass away happily, but each of our days will be filled with sadness. How will our days pass without You?” Shree Hari consoled the devotees of Gadhpur, “It does not matter where I am, I will still remain here; I will remain with you. I will personally accept all your devotion through the murti of Vasudev-narayan that I have given to you. I have much to do in Gujarat so I will definitely have to go there. If there is a need, I will call you to Me.” In this manner, Shree Hari comforted the devotees and left Gadhpur. He visited Zinzavadar, Kariyani, Botad, Barvad, Dhandhuka and then reached Vadhvan, where the devotees of the village held a grand welcoming ceremony for Shree Hari.

The Cunning Greed of Tulsi Dave

Shree Hari held an assembly in Vadhvan. At the front of the assembly sat Tulsi Dave. Shree Hari asked him, “Do you still want to hold a grand festival here? I only ask because you told Me about your desire to hold such a celebration some time ago. I have come to this village today to fulfil your wish.” Shree Hari’s question made Tulsi Dave feel uneasy. He thought, ‘If Shree Hari holds a festival, He will invite thousands of Brahmins and devotees. A lot of money would need to be spent.’ So Tulsi Dave gave a tactical answer in order to say no to Shree Hari. He replied, “Maharaj! At present the sants are facing a very bad period. They have to experience suffering and abuse. Our opponents are causing a lot of trouble. Therefore, it would be better if we waited until the situation

*** શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૭ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫ ***

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

becomes more favourable; and then we will hold a grand festival.” Shree Hari understood the pretence of Tulsi Dave’s answer. This made Him laugh. Shree Hari said, “In whose hands is it to keep the current situation good or bad?” Dave replied, “Maharaj! It is all in Your hands, but still, it will be better to wait for a short while.” There are devotees who consider Lord Shree Swaminarayan to be the supreme Lord, but when He comes to them to grant them an opportunity to serve the Satsang, they refuse on account of their immense greed. Consequently, they do not take the opportunity of pleasing the Lord.

The Priest Pushkardas is Granted the Gift of Vision

Shree Hari toured through Gujarat and eventually reached Ahmedabad where He stayed at the mansion of Baraktram. Devotees and many others of the city prayed to Shree Hari to visit their homes. Behind the fort where Shree Hari lived, in the southern direction, there was a temple dedicated to the deity Shwetkrishna. The priest and devotees of the temple invited Shree Hari to visit the temple.

The priest of the temple, Pushkardas, had been blind for many years and was a sincere gentleman. The Lord embraced Pushkardas. Immediately, the priest experienced a flash of divinity rush through him. Shree Hari asked, “Can you not see at all?” With deep sadness, the priest replied, “Many years have passed since I was able to see. The light has gone from my eyes. Consequently, I have to endure a lot of difficulties.” Shree Hari felt saddened by the priest. He gazed into the priest’s eyes and gently caressed his eyelids with His lotus hands. Like a flash of lightening, the priest regained his vision. The priest could not contain his delight. He was overjoyed. He prayed to Shree Hari, “You have granted me the gift of vision. From now till the end of my days, I will continue to do Your darshan.” The devotees of the temple also became overwhelmed by Shree Hari’s extraordinary prowess. Everyone lovingly performed adoration to Shree Hari. Whenever Shree Hari subsequently visited Ahmedabad, the priest would make sure to come for Shree Hari’s darshan.

The Chief of the Pirana Sect Becomes Convinced about Shree Hari’s Supremacy

After leaving Ahmedabad, Shree Hari went to Jetalpur, Dabhan, Pij, Nadiad and then reached the village of Rohnya. This village has a very interesting history. Approximately 600 years earlier, Imamshah Baba from the Arab region visited the village. At the time, he forecasted that the supreme God would come to the village and sit upon a particular cot that he had placed in one of the temple rooms. When Shree Hari reached the village, He immediately went into that room and sat down on the special cot. The spiritual leader of the sect immediately remembered Imamshah Baba’s forecast. However, the devotees of the temple became angry and started to tell off Shree Hari. The sect’s elder, whom they referred to as Kaka (uncle) calmed them down. Shree Hari made the Kaka fall into a trance in which he experienced enlightenment. In the trance, he witnessed Shree Hari presiding upon a divine throne. When he awoke, he was overcome with joy, and immediately fell at Shree Hari’s lotus feet. He prayed, “Oh Lord! You are the supreme God. Now make me one of Yours.” Shree Hari clarified, “In which manner do you want Me to keep you with Me?” Kaka replied, “I want to remain in the same manner as the saints who accompany You.” According to his request, Shree Hari gave him a simple, long, sleeveless gown to wear and he prepared to depart from the village with Shree Hari. However, the devotees of the sect caused uproar to Kaka’s actions so consequently, Shree Hari commanded the sect’s elder to remain in the village and worship Him, from within.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૮ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

realpatidar.com

કૌવત કથા મણિનગર ધામની

- શ્રી પ્રશાંતસ્વરૂપદાસજી સ્વામી

ઉત્તર ભારતની મોક્ષદાયી યાત્રાની પૂર્વે જ એક નાની ઐતિહાસિક યાત્રા થઈ ગઈ. તેની તારીખ હતી ૨૪-૧-૭૩. યાત્રા હતી મહીજ ગામની. સ્વામીબાપાના પૂર્વાશ્રમના પિતાશ્રી મૂળજીભાઈ અહીં તલાટીની ફરજ બજાવતા હતા. તેવા સમયમાં તેમણે કુટુંબ સહ અત્રે મહીજમાં રહેવાનું રાખ્યું હતું. આથી મહીજ ગામ સ્વામીબાપાના બાલ્યકાળમાં ખૂબ જ પવિત્ર થયેલું. આજે પ્રસંગ હતો, મહીજ કેળવણી મંડળ સંચાલિત શ્રી સરસ્વતી વિદ્યા મંદિરનો રજત જયંતી મહોત્સવ. સવારે મહીજ ગામમાં સોનેરી સ્વાગતયાત્રા થઈ. સભાખંડનો મંડપ વિસ્તાર નાનો પડ્યો એટલી જનમેદની એકઠી થઈ ગયેલી. સભામાં કેળવણી મંડળના પ્રમુખ શ્રી જાલમસિંહ દરબાર ખૂબ ભાવવિભોર હતા. સ્વામીબાપા ગામના ગોંદરે પધાર્યા ત્યારે અને અત્યારે સભામાં પણ તેમણે પુષ્પમાળા પહેરાવી ભાવભીનું સ્વાગત કર્યું. શ્રી જાલમસિંહ દરબારે જણાવ્યું કે, સ્વામીબાપાનું બાળજીવન મહીજમાં પસાર થયેલું તેથી મહીજ ગામ પવિત્ર થઈ ગયેલું, તેને આજે સ્વામીબાપાએ પુનઃ પુનિત કર્યું. વિશેષ મહિમાગાન કરતાં દરબારશ્રી ખૂબ જ ગળગળા થઈ ગયા. આ પ્રસંગે સેક્રેટરી શ્રી મનુભાઈ પટેલ, ખેડા જિલ્લા સહકારી બેંકના ચેરમેન શ્રી બંસીલાલ પંડ્યાએ હૃદયોદ્ગાર ઠાલવ્યા હતા. તેમજ સ્વામીબાપાએ પણ બળભર્યા આશીર્વાદ પાઠવ્યા હતા. બપોરે ૨૧૧ વાગે શ્રી સરસ્વતી વિદ્યામંદિરના રજત જયંતી મહોત્સવનું ઉદ્ઘાટન જીવનપ્રાણ શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપાએ તથા માનનીય શિક્ષણમંત્રી શ્રી ગોરધનદાસ ચોખાવાલાએ કર્યું. જન સમુદાયમાં સવારથી અભૂતપૂર્વ આનંદ વર્તી રહ્યો હતો. અવારનવાર તાલીઓ અને જયનાદો થતા રહેતા હતા. શ્રી ચોખાવાલા અને સ્વામીબાપાએ પ્રસંગોચિત પ્રવચનો પણ કર્યા. રાત્રે સાડા આઠ વાગે શ્રી મુક્તજીવન સાંસ્કૃતિક કલા મંડળના ભક્તોએ ધાર્મિક સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ પણ રજૂ કરેલો અને ત્યારબાદ મોડી રાત્રે સ્વામીબાપા સંતમંડળ સહિત મણિનગર પધાર્યા.

યાત્રા સંઘ કાઢવાનો સ્વામીબાપાનો શુભ સંકલ્પ નિશ્ચિત થઈ ગયો હતો. શ્રી ઘનશ્યામ મહારાજના પાટોત્સવ પછી ફાગણ સુદ પાંચમે સંઘ ઉપડશે. આ યાત્રાનું સ્વામીબાપાએ નામાભિધાન ‘ઉત્તર ભારતની મોક્ષદાયી યાત્રા’ જાહેર કરી દીધું હતું. યાત્રા સમર્થ સદ્ગુરુ શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીબાપાની પ્રાગટ્ય ભૂમિ ટોરડાના મંદિરનાં દર્શન કરી છેક છપૈયા સ્વામિનારાયણ સુધી જશે. બીજા અનેક તીર્થસ્થાનોનાં દર્શન કરી યાત્રા ફાગણ વદિ તેરશે ડાકોર થઈ બાવળાના મંદિરે પાટોત્સવ પ્રસંગે આવી પહોંચશે. યાત્રાનો પ્રવાસ બસ મારફતે કરવાનો હતો. યાત્રામાં જોડાવા ભક્તોનો ધસારો અસાધારણ થયો. દસ-અગિયાર સ્પેશ્યલ બસો અને પાંચસો-છસો યાત્રાળુઓનો ખ્યાલ ખોટો પડ્યો. નામાવલી એટલી બધી થઈ કે હરિભક્તોની વીસ અને સંતોની બે લક્ઝરી બસો કરવી પડી.

સ્વામીબાપાના પ્રત્યેક કાર્યમાં ઉદ્દેશ લક્ષી વ્યવસ્થાની દૃષ્ટિ રહેતી. ધર્મલાભ અને જ્ઞાનલાભની સાથે પ્રત્યેક યાત્રાળુનો અનુભવ આનંદપૂર્ણ રહેવો જોઈએ, તેવો સ્વામીબાપાનો આગ્રહ હતો. સ્વામીબાપાના આદેશથી આ કાર્યની જવાબદારી શ્રી સ્વામિનારાયણ સિદ્ધાંત સજીવન મંડળના આગેવાનોએ ઉપાડી લીધી. સ્પેશ્યલ બસોની તથા નિર્વ્યસની અનુભવી ડ્રાઈવરોની ગોઠવણ થઈ ગયા બાદ દરેક બસને નંબર આપવામાં આવ્યા અને કયા નંબરની બસમાં કોણ કોણ પ્રવાસ કરશે તેની પાકી નોંધ તૈયાર કરવામાં આવી. ક્યાં ક્યાં નાના મોટા વિરામો રહેશે, ભોજન અને ઉતારાની શી વ્યવસ્થા હશે, રાત્રિ રોકાણ ક્યાં રહેશે વગેરે વિગતો નક્કી કરી તેની માહિતી યાત્રામાં આવનાર દરેક હરિભક્તને

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૯ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

આપવામાં આવી. વળી યાત્રામાં આવનાર સર્વે સંતોને તથા કાર્યકર્તા હરિભક્તને પણ તેમની વ્યક્તિગત જવાબદારીઓનો મૂલ્યોચ્ચાર આપવામાં આવ્યો. આમ કરીને આયોજનનો પાઠ પણ સ્વામીબાપાએ શીખવ્યો.

સંવત ૨૦૨૮ના ફાગણ સુદ પંચમી ને શુક્રવાર તા. ૯-૩-૧૯૭૩ ની સવાર અનેરી હતી. પૂરા તેવીસ દિવસની ઉત્તરાખંડની મોક્ષદાયી યાત્રામાં જોડાનાર યાત્રાળુ ભક્તો અને તેમનાં સ્વજનોનો મોટો મેળો મણિનગર મંદિરના પ્રાંગણમાં જામ્યો હતો. આનંદ, ઉમંગ, ઉત્સાહ, કુતૂહલ, વિયોગ, ચિંતા, મિલન અને હર્ષના વિવિધ ભાવોથી ઊભરાતા કોલાહલનું સંગીત આકર્ષક છતાં દુર્બોધ હતું. ત્યાં જ છડીદાર સ્વામીનો બુલંદ શબ્દ સહુના કાને પડ્યો “શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આઘ આચાર્યપ્રવર સનાતનધર્મસમ્રાટ્ ધર્મધુરંધર ૧૦૦૮ પરમકલ્યાણકારી જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપાની જય હો જયજયકાર હો.” જયજયકાર શબ્દને એકત્રિત સહુએ તાલ અને સ્વરે સહિત વધાવી લીધો. સહુની દૃષ્ટિનો દોર શબ્દની દિશામાં જ હતો.

શાંત, સ્થિર અને ગંભીર પગલે સ્વામીબાપા પધારી રહ્યા હતા. સત્સંગના ગૌરવ અને ગરિમાને ધારણ કરતા તેમના પ્રતાપી મસ્તકે એક સંત છત્ર ધરી રહ્યા હતા. બે સંતો બન્ને બાજુએ ચમર ઢોળી રહ્યા હતા. સ્વામીબાપા જેટલા રૂપાળા તેટલા જ પ્રભાવશાળી દેખાતા હતા. એ મૂર્તિ જ દિવ્ય હતી. અદ્ભુત અને ચિત્તાકર્ષક હતું એ દર્શન ! મંદિરના મેદાનમાં અને શ્રી ઘનશ્યામ મહારાજની બરાબર સન્મુખ આવીને સ્વામીબાપાએ જણાવ્યું કે, અહીંથી જ આપણા સહુની વતી હું શ્રી ઘનશ્યામ મહારાજની આરતી ઉતારું છું. આપણી યાત્રામાં આપણી સાથે ને સાથે રહેવા માટે તેમનું વચન પણ માગી લઉં છું. આરતી પૂરી થયે સહુ પોતપોતાની બસમાં બેસી જજો. એમ કહીને સ્વામીબાપાએ આરતી ઉતારી. ત્યારપછી ઘોંઘાટ ઘણો વધી ગયો. સૌને શાંત રહેવાની સૂચના માટે ધ્વનીવર્ધક યંત્ર માઈકનો ઉપયોગ કરવો પડ્યો, એટલી જનમેદની હતી.

દર્શનાર્થીઓના જયનાદો અને યાત્રાળુઓના ‘સ્વામિનારાયણ’ ધૂનના નાદ સહ બસો મંદગતિએ સરવા માંડી. મંદિરના મુખ્ય દરવાજેથી નીકળી ‘શ્રી સ્વામિનારાયણ ટાવર’ આગળ થોભેલી બસમાંથી સૌ દર્શન કરતા અને પછી બસ આગળ ચાલવા લાગી. બરાબર બે કલાકે સદ્ગુરુ શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીબાપાના પ્રાગટ્ય ધામ ટોડલા (ટોરડા) પહોંચ્યા. જ્યાં વાઘે મારેલી ગાયને ગોપાળબાપાએ પુનઃ જીવંત કરેલી ત્યાં ગામને ગોંદરે બેન્ડ લઈને આવેલા વિદ્યાર્થીઓ સાથે અત્રેના શ્રી ગોપીનાથદાસજી સ્વામી વિગેરે ઉપસ્થિત હતા. વાજતે ગાજતે સરઘસ આકારે ગામમાં પધાર્યા. શામળાજી સાથે રમતા તે નવેરી, ઘર, પાઠશાળા વગેરે પાવનભૂમિનાં દર્શન કર્યા. વાજતે ગાજતે વિદાય આપતા અને ફરી પધારવા માટે વચન માગતા શ્રી ગોપીનાથદાસજી સ્વામી ઉપર પ્રસન્નતા દર્શાવતા સ્વામીબાપા ટોરડાથી શામળાજી આવ્યા. અહીં ભર બજારે જયનાદો કરતો સમગ્ર સંઘ વિશાળ કળામય શામળાજી મંદિરે દર્શન કરી આવ્યો. યાત્રા આગળ વધી. રાત્રે દશ વાગે સહુ ઉદેપુર આવ્યા. દર્શક મંડપની વિશાળ અને સુંદર જગ્યામાં રાતવાસો રહ્યા. સવારે પૂજાપાઠથી પરવારીને શહેરનો બાગ, રાજમહેલ, શીશમહેલ વગેરે જોઈ લીધા પછી સહુ શ્રી ઠાકોરજી જમાડવા બેઠા. જમ્યા પછી કથાવાર્તા માટે સ્વામીબાપાએ સભા કરી દિવ્યવાણીનો લાભ આપ્યો અને સામુદ્રિક ફોટા લેવામાં આવ્યા.

ઉદેપુરથી આવ્યા યાત્રાધામ નાથદ્વારામાં. રાત્રે મહાપ્રસાદ લઈ સ્મૃતિ સહિત આરામ કર્યો. બીજે દિવસે આત્મિક નિયમો કરી અત્રેના મંદિરમાં રાજભોગ આરતીમાં પધાર્યા. નાથદ્વારાની શેરીઓ, બજારો અને મંદિરો જયનાદોથી ભક્તો ખૂબ જ ગજવતા હતા. વળી સભા થઈ. સ્વામીબાપાએ હિન્દીમાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. દર્શનાર્થી આવી સભાનાં જ દર્શનથી સ્તબ્ધ થઈ જતાં. ત્યારબાદ પ્રસાદ જમી પુષ્કરરાય જવા નીકળ્યા. આજે પ્રવાસ લાંબો હતો. બસમાં સહુ ધૂન-કીર્તન કરતા. વળી સટીક વચનામૃત અને બાપાશ્રીની વાતો પણ વાંચવામાં આવતી. પુનઃકીર્તનોની હારમાળા ચાલે. યુવાનો કીર્તનોની અંતકડી રમે. ક્યારેક થોડો વિરામ આપી સૌ આરામ પણ કરે. એમ કરતા રાત્રે નવ વાગે પુષ્પકરરાય પહોંચ્યા. બીજા દિવસે પ્રાતઃકાળે સમસ્ત સંઘ બ્રહ્માજીના તલાવમાં સ્નાન કરવા ગયો. ખરેખર સુંદર કુંડ છે અને વિશાળ તળાવ છે સર્જનહારના જ સર્જનમાં શું કહેવાનું હોય ! જ્યારે વેંકટેશ્વર મંદિરમાં ગયા ત્યારે ત્યાં સુવર્ણનો સ્થંભ જોયો. અત્રે ઝુલાવું મંદિર પણ અદ્ભુત હતું. પછી બ્રહ્માજીનાં મંદિરેય સહુ દર્શનાર્થે ગયા. ત્યારબાદ સ્વામીબાપાએ

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૦ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

બ્રહ્માજીના તળાવના કિનારે સભા યોજી. સ્વામીબાપાએ સ્થાનિક ઐતિહાસિક વાતો સાથે ભગવદ્વાર્તા કરી. સભાના સમાપન પછી સંઘ જમીને જયપુર જવા નીકળ્યો. રસ્તામાં અજમેર આવ્યું. ત્યાં પ્રખ્યાત સોની મહાજનના મંદિરે સૌ ગયા. ત્યારપછી સ્વામીબાપા, સ્વામિનારાયણ ગાદીના એક આશ્રિતને ત્યાં પધરામણીએ પધાર્યા. અહીં સ્વામીબાપાએ આધ્યાત્મિક થોડીક વાતો કરી. પછી સંઘ સહિત સ્વામીબાપા જયપુર આવ્યા. ગુજરાતી સમાજમાં ઉતારો કરીને હવામહેલ જંતરમંતર-વેધશાળા, રાજમહેલ વગેરે સ્થળોએ સૌ ફર્યા. જમ્યા પછી સ્મૃતિએ સહિત રાત્રીનો આરામ કર્યો.

બીજે દિવસે સવારે સ્નાન-પૂજાદિથી પરવારીને યાત્રા આગળ ધપાવી. ૧૫૦ કિલોમીટર બાદ જંગલમાં મંગલ કર્યું. એક બાજુ ખીચડી વગેરે રસોઈ તૈયાર થઈ અને બીજી બાજુ ધૂન્ય કીર્તન તથા કથાવાર્તાથી વન ઉપવન બની ગયું. પ્રસાદ ગ્રહણ કર્યા પછી આગ્રા આવ્યા. આગ્રાનો તાજમહેલ, લાલ કિલ્લો, સિંધીઓનું મંદિર તથા રાજમહેલ વગેરેની મુલાકાત લીધી. ત્યારપછી મથુરા આવ્યા. હરિભક્તોના ઉતારા મથુરામાં હતા. તેથી તેઓ મથુરામાં રોકાયા. સંતોના ઉતારાની વ્યવસ્થામાં અચાનક અવ્યવસ્થા ઊભી થઈ હતી. વિરોધીઓએ ચઢામણી કરીને ના પડાવી હતી. તુરંત ધર્મધુરંધર સ્વામીબાપા તથા સંતો વૃંદાવનમાં આવેલ સ્વામી અખંડાનંદ સરસ્વતીના આશ્રમે આવ્યા ત્યારે રાતના ૧૦-૩૦ વાગ્યા હતા. આશ્રમનો દરવાજો બંધ થઈ ગયો હતો. ચોરીના ભયને કારણે રાત્રે દરવાજો ખોલતા નથી પરંતુ સ્વામીબાપાએ પોતાનું નામ દઈને સાદ પાડ્યો. સ્વામીબાપાથી કયા ધર્માચાર્ય પરિચિત ન હોય. સ્વામીબાપાનું નામ પડતાં જ દરવાજો ખોલ્યો અને મીઠો આવકાર આપ્યો. સમૂહ મોટો હતો પણ સંતને ઘરે સંતનો સાહજીક સમાવેશ થઈ જાય. દૂધમાં દૂધ અને પાણીમાં પાણી મળી ગયું. બીજે દિવસે એકાદશી હતી. સંઘ લક્ઝરી બસો દ્વારા ગોકુળ પહોંચ્યો. ગોકુળ, મથુરા અને વૃંદાવન એટલે શ્રી કૃષ્ણ કનૈયાની લીલાભૂમિ. વિવિધ લીલાઓના સ્થાન, નંદનું ઘર, જમુના નદીમાં કરેલી લીલા, કાદમ્બરીનું વૃક્ષ, વિધવિધ મંદિરો, ગોવર્ધન પર્વત વગેરે સ્થળોએ લીલાસંસ્મરણો તાજા કરી બપોરે મથુરા આવ્યા અને સૌએ ફરાળ કર્યું. સાંજે વૃંદાવનના વિધવિધ મંદિરો અને આશ્રમોનાં દર્શન કરી બધા અખંડાનંદ સરસ્વતીના આશ્રમે આવ્યા. અત્રે રાત્રે અવિસ્મરણિય સભા થઈ. સંતોનો સાંસ્કૃતિક નૃત્યનો કાર્યક્રમ, એકાદશીનો ઉત્સવ, અહીંનાં સંતો-મહંતોના પ્રવચન તથા સ્વામીબાપાનું પ્રવચન પણ અરું. જ્ઞાનામૃતના પાનથી સૌને અંતરનો આનંદ થયો. તે દિવસ હતો ફાગણ સુદ-૧૧, ગુરુવાર અને તા. ૧૫-૩-૭૩.

તા. ૧૬-૩-૭૩ ને બારસના દિવસે સૌ વહેલા ઊઠીને જમુનાજીમાં સ્નાન કરી આવ્યા. દૈનિક પૂજા પાઠ કર્યા. ત્યારબાદ મથુરાના વિવિધ સ્થળોનાં દર્શન કર્યા. આજે બપોરે મથુરામાં સ્વામીબાપાની ગજરાજ ઉપર નગરયાત્રા નીકળવાની હતી. સહુને અપૂર્વ આનંદ હતો. મથુરાની તમામ વ્યવસ્થા તથા નગરયાત્રાનું આયોજન શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના ગોર શ્રી કાશીનાથભાઈ શાસ્ત્રી, શ્રી બલ્લવભાઈ ચતુર્વેદી વગેરે ભાઈઓએ કર્યું હતું. ભલે નગરયાત્રા પરાયી ભૂમિ ઉપર હતી. પરંતુ રાજરાજેશ્વરનો સાજ સંપૂર્ણ હતો. આઘપીઠાધીશ્વર સ્વામીબાપા માટેના ગજરાજને રંગોળીથી તેમજ કલાત્મક ભરતકામ આદિથી શોભિત કપડાંની જૂલ, હાથીના સમગ્ર શરીરને ઢાંકેલી જૂલતી હતી. વળી ગંડસથલ ઉપર પણ એવી જ આકર્ષક જૂલ શોભતી હતી. સ્થાનિક બેંડ, ગુજરાત, કચ્છ, પંચમહાલના હરિભક્તોની વિધ વિધ ઓચ્છવ મંડળીઓ, સૂત્રોચ્ચાર કરતા યુવાનો, પૂજ્ય સંતોની ત્રણ ત્રણમાં લાંબી હરોળ, ધજા-પતાકાઓ, અશ્વારૂઢ ચોપદારો, ગજરાજની પાછળ પણ ઓચ્છવ મંડળી અને ત્યારબાદ સંકીર્તન કરતી ભાઈઓના સમૂહવાળી નગરયાત્રા શહેર આખામાં ફરી. યાત્રામાં સ્વામીબાપા દયા કરી લાવ્યા છે, શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાને રાજી કરવા છે, સ્વામિનારાયણ ગાદીનો ડંકો વગાડવો છે. આથી સુચના વિના પણ શિસ્ત, વિનય, ઉત્સાહ, ઉમંગ આદિ સૌ હરિભક્તોમાં જોવા મળતો હતો. નગરયાત્રાએ આખા શહેરમાં જયજયકાર કરી દીધો. મથુરાવાસીઓ માટેય અકલ્પ્ય એક સ્વપ્ન તુલ્ય થઈ ગયું. નગરયાત્રા યમુનાજીના કિનારે પહોંચી. ત્યાંથી નૌકાઓમાં બેસીને સહુ યમુના પાર કરી સામા કિનારે આવ્યા. ત્યાં નદીના રેતાળ તટ ઉપર વિશાળ સભા થઈ. સદ્ગુરુ શ્રી ભક્તવત્સલદાસજી સ્વામીએ પ્રાર્થના ગાન કર્યું. ત્યારબાદ શ્રી કાશીનાથભાઈ શાસ્ત્રી, શ્રી બલ્લવભાઈ ચતુર્વેદી વિગેરેએ પ્રવચનો કર્યા અને સ્વામીબાપાએ આગવી છટાથી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. પશ્ચિમમાં સૂર્યાસ્ત થયો અને મથુરામાં સ્વામીબાપાના નામનો કાયમી સૂર્યોદય થયો.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૧ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

realpatidar.com

સ્વામીબાપા લીલામૃત સુખસાગરનાં મોતી

- મધુસૂદન પારેખ (પ્રિયદર્શી)

મણિનગર, શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરનો શ્રીજી ભગવાનની મૂર્તિના સંસ્થાપનનો ગૌરવભર્યો મહોત્સવ રંગેયંગે પૂરો થયો. સર્વસમર્થ શ્રીહરિ નિજ મંદિરે વિરાજમાન થયા. એમના બિરાજવાથી લાખો દર્શનાર્થીઓનાં હૈયાં હરિયાળાં થયાં.

ગગનચુંબી શિખરયુક્ત મહાલયમાં શ્રીજી વિરાજે, હરિભક્તોની ભીડ ઊમટે તેમનાં દર્શન કાજે.

દરેક શ્રદ્ધાળુ હૈયામાં ભગવાનનાં દર્શનની ઝંખના રહેલી હોય છે. આપણા પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રી કહેતા હોય છે કે સંસારનાં ભૌતિક સુખોમાં સંતાપ પણ આવ્યા કરતા હોય છે. એ સંતાપ ભગવાનનાં દર્શનથી શમે છે. શ્રીજીબાપા સાક્ષાત્ વિરાજમાન હોય એ સ્થાન તો નોળવેલ જેવું છે. એક લોકવાયકાનો નિર્દેશ કરીને આપણા આચાર્ય સ્વામીજી કહેતા હોય છે કે સાપ સાથે નોળિયાની લડાઈ થાય છે ત્યારે સાપના દંશથી લાગેલું ઝેર ઉતારવા માટે નોળિયો નોળવેલમાં જઈને આળોટે છે. એમ કરવાથી એનું ઝેર ઊતરી જાય છે અને ફરી યુદ્ધ માટે એ સજજ થાય છે. નોળવેલ તો નોળિયા માટે સંજીવની છે. આપણા આચાર્ય સ્વામીશ્રી કહે છે કે ભૌતિક સુખની પાછળ દોટ મૂકનારાને પણ સંસારનું વિષ લાગે છે. એમાંથી વિષમ પરિસ્થિતિ પેદા થાય છે. એ વિષમ(ય) પરિસ્થિતિમાંથી બે ઘડી ચિત્તને શાંત કરવા, હૈયું ઠારવા સંસારના શ્રદ્ધાળુ લોકો માટે દર્શન-ધ્યાન, શ્રેષ્ઠ સંજીવની છે. મંદિરો તો સંજીવનીનો સ્પર્શ કરાવનારા મહાલયો છે.

આમ આપણા આચાર્ય સ્વામીશ્રી ભક્તિ વિશેનું તત્ત્વજ્ઞાન દર્શનાર્થીઓને તથા હરિભક્તોને દૃષ્ટાંતો રજૂ કરી સમજાવતા હોય છે. એમનામાં પૂજ્ય સ્વામીબાપાની જ કથાશૈલી છે. સ્વામીબાપાની જેમ જ તેઓશ્રી પણ ધર્મજ્ઞાન-ભક્તિથી ભર્યાભર્યા છે અને લોકભોગ્ય દૃષ્ટાન્તો એમને ઉચિત રીતે ઉચિત પ્રસંગે રજૂ કરવાની કળા સિધ્ધ છે. મંદિરનો મહોત્સવ સંપન્ન થયા પછી કેટલાક કચ્છી હરિભક્તોએ સ્વામીબાપાને આગ્રહ કર્યો કે આપ હવે કચ્છ આવો જ આવો. અમે આપની ત્યાં પધરામણી કરીએ અને હરિભક્તોના દૃઢ આગ્રહ સામે ભગવાન પણ ઝૂકે તો પછી સ્વામીબાપા કેમ ના ઝૂકે? આપણા આચાર્ય સ્વામીશ્રીનું સ્વાસ્થ્ય, હૃદયના ઓપરેશન પછી નાજુક રહે છે. પણ દેહ વિશે બેતમા રહીને એ દૂરદૂરથી હરિભક્તોના આગ્રહભર્યા નિમંત્રણનો પ્રેમાદરપૂર્વક સત્કાર કરીને એ કષ્ટ વેઠીને પણ દૂર દેશાવર પહોંચે છે. પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીને મેં એકવાર વિનંતીપૂર્વક પૃચ્છા કરી હતી કે બાપજી! આપ વિશ્રામનો છેદ ઉડાડીને હરિભક્તોના નિમંત્રણ સ્વીકારી દૂર દૂર યાત્રા કર્યે જ જાવ છો. ત્યારે આચાર્ય સ્વામીશ્રીએ સંતોને શોભે તેવો લાક્ષણિક જવાબ મને એટલે કે આ લેખકને આપતાં કહ્યું હતું કે આ દેહ પાસે ભગવાનને જેટલી સેવા લેવી હશે તેટલી લેશે. આ દેહ ભગવાનની મરજી મુજબ જ ચાલે છે. એમની પ્રેરણાથી જ હરિભક્તોનાં દર્શન કરવા. હા, હરિભક્તો પણ મારે માટે દર્શનીય છે. હું એમની ભાવનાનો ભૂખ્યો છું. જવું જ રહ્યું. પૂજ્ય સ્વામીબાપાને તો કચ્છના હરિભક્તો આગ્રહ ને હઠપૂર્વક કચ્છમાં ખેંચી ગયા. ભક્તવૃંદની ભક્તિ આગળ તો ભગવાન પણ લાચાર, ત્યારે સ્વામીબાપા ભક્તવૃંદને કેમ વશ ન થાય?

કચ્છમાં ગામેગામ સ્વામીબાપાની પધરામણી માટે હરિભક્તોનો ઉત્સાહ અદમ્ય હતો. હરિભક્તો પણ સમાજના ભક્તિભાવને - નીતિને ટકાવી રાખનારું એક મહત્ત્વનું પરિબળ છે. સ્વામીબાપાની ગામે ગામ પધરામણી થવા માંડી, સત્કાર સમારંભો, કથાવાર્તા પારાયણોની વર્ષા થવા માંડી અને સ્વામીબાપા પાસે ય હરિભક્તો માટે બોધ વચનોની ક્યાં કમી હતી? તેમણે સહુનો સત્કાર પ્રેમથી ઝીલ્યો, પણ એ ઉમળકો મઠારીને તેને કર્તવ્ય માર્ગ પર ચડાવ્યો. હરિભક્તોને

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૨ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

તેમણે મીઠી તાકીદ કરતાં કહ્યું કે હવે તમે બધા ભગવાનની અખંડ સ્મૃતિ સાથે પોતપોતાના કામધંધે ચડી જાવ. કચ્છમાં હરિભક્તોને પ્રસન્ન કરીને તેમના ભક્તિભાવમાં પ્રેરણાજનનું સિંચન કરીને સ્વામીબાપા ચૈત્ર માસના આરંભે મણિનગર પધાર્યા. એમની મણિનગર પધરામણી પછી ય ધર્મકાર્યોનો અંત જ ક્યાં હતો? સેવાનું ક્ષેત્ર તો અનંત છે. શ્રી હરિજયંતિનો મહોત્સવ આવી રહ્યો હતો અને ગામેગામથી પધરામણીનાં નિમંત્રણોનો પાર નહોતો. તે પૂરાં થાય તે પૂર્વે ગુરુપૂર્ણિમા આવી. ગુરુપૂર્ણિમા તો ગુરુનાં દર્શન માટેનો પવિત્ર અને ધન્ય દિવસ. ભગવાન કરતાંય ગુરુને મહત્વના ગણવામાં આવે છે.

**ગુરુ ગોવિંદ દોનો ખડે, કિસકો લાગું પાય;
બલિહારી ગુરુ દેવકી, ગોવિંદ દિયો બતાય.**

ગુરુપૂર્ણિમાની સાથે જ ચાતુર્માસ તો હોય જ. સ્વામીબાપાએ બધા જ ઉત્સવો સમયબદ્ધ રહીને ઉજવ્યા. અને એ પછી તરત હરિભક્ત પ્રેમચંદભાઈ ચોકસીના આગ્રહથી તે સૌરાષ્ટ્રની પંચતીર્થ તરફ પધાર્યા. મણિનગરના મહાન ઉત્સવની ખ્યાતિ જૂનાગઢમાં પહોંચી ગઈ હતી. એટલે એમનો પહેલો મુકામ જૂનાગઢમાં જ થયો. સ્વામીબાપાની ખ્યાતિ તો જૂનાગઢના હજારો હરિભક્તો જાણતા હતા પણ જ્યારે સ્વામીબાપાના સાક્ષાત્ દર્શન તેમને થયાં ત્યારે તેમનાં હૈયામાં ઉન્નત ભાવ ઉદ્ભવ્યો કે સ્વામીબાપા તો આપણે મનમાં કલ્યા હતા તે કરતાંય વધારે મહાન છે. એમની પ્રતિભા અલૌકિક છે. જૂનાગઢ એટલે સદ્ગુરુ શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી અને સદ્ગુરુ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી જેવા સમર્થ સદ્ગુરુઓના સહયોગની સ્નેહભૂમિ. શ્રીજીમહારાજની દબદબાભરી સવારીની યાદ આપતી રાજનગરી. સ્વામીબાપાએ જૂનાગઢમાં જેવો વખત તેવી વાત. એ ન્યાયે ત્યાંની તત્કાલીન રાજકીય તેમજ સામાજિક પરિસ્થિતિની છણાવટ કરી અને એમ વાતવાતમાં કુશળ વ્યાખ્યાનની કળાથી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનો મહિમાય પ્રસ્તુત કર્યો. સ્વામીબાપાના છટાદાર વ્યાખ્યાનથી, એમની ધીરગંભીર વાણીથી જુનાગઢના હરિભક્તોના હૈયાં ઝૂલી ઊઠે, પણ જૂનાગઢના શાસ્ત્રીપુરાણીઓ ઉપરાંત ત્યાંના વિદ્વાનોને પણ આકર્ષણ થયું. ત્યાંના ચતુર નાગરોને પણ પ્રકાશ પડ્યો કે સ્વામીબાપામાં સાચેસાચ દૈવત છે.

જૂનાગઢના લોકસમૂહને પોતાની પ્રતિભાનો પ્રસાદ ચખાડી સ્વામીબાપા એમના સંઘ સાથે ગઢડા આવ્યા. આ ગઢડા તે જ ગઢપુર. સ્વામીબાપાએ તો ત્યાં ય સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયનો ઈતિહાસ ઉકેલ્યો. ત્યાંનાં અનેક સ્થળો સાથે સદ્ગુરુઓ કેવા જોડાયેલા હતા તેની વિગતે રસભરી માહિતી આપી. ત્યાંનાં અનેક સ્થળોની સાથેનો આત્મીય સંબંધ તેમણે તે તે સ્થળોનો નિર્દેશ કરીને દર્શાવ્યો. અને દરેક સ્થળની ભક્તિભાવપૂર્વક વાત કહેતાં કહેતાં એ સ્થળ સાથેના વિવિધ પ્રસંગોનો ઈતિહાસ પણ વાર્તાત્મકરૂપે વર્ણવતા જાય. સ્વામીબાપામાં વ્યાખ્યાનને રસઝરતું બનાવવાની તો અદ્ભુત કલા હતી. એ વારસો આપણા આચાર્ય સ્વામીશ્રીએ પણ જાળવ્યો છે. એમની કથાવાર્તા સાંભળવા પણ મોટો ભક્ત સમુદાય ઊમટે છે. સ્વામીબાપાએ ગઢપુરમાં ય સંપ્રદાયનો ડંકો વગાડ્યો. ગઢડાના સંત-ભક્તો સ્વામીબાપાની નાની મોટી સેવા બજાવવામાં ધન્યતા અનુભવી રહ્યા.

(ક્રમશઃ)

સુરતમાં તેજસ્વી તારલાઓનો સન્માન સમારોહ

શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપા શતાબ્દી મહોત્સવના ઉપક્રમે સુરત ખાતે જીવન ઘડતર શિબિર - અંતર્ગત નગર પ્રાથમિક શિક્ષણ સમિતિ, સુરત સંચાલિત શાળાઓ ક્રમાંક ૧૩૬, ૧૪૩ અને ૨૭૨ વગેરે શાળાઓમાં એપ્રિલ-૦૫માં લેવાયેલી વાર્ષિક પરીક્ષામાં ધોરણ ૧ થી ૭ માં પ્રથમ નંબર મેળવનાર ૨૨ વિદ્યાર્થીઓને અને સુરતના સત્સંગીઓના બાળકોને જે તે ધોરણમાં ઉચ્ચ ટકાવારી મેળવી હતી. તેમને પણ ઈનામ આપી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૩ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ મહારાજની બાળલીલા

વાંદરાઓને મેથીપાક

- પ્રિ. જે. બી. સોલંકી (સેન્ટ અબજબાપા હાઈસ્કૂલ)

છપૈયામાં અસુરોનો ત્રાસ દિવસે દિવસે વધતો જતો હતો. તેથી ધર્મપિતા અયોધ્યા આવીને વસ્યા. અયોધ્યામાં વાનરસેનાનો ત્રાસ હતો. ગ્રામજનોને વાંદરાઓ ખૂબ હેરાન કરતા. બાળપ્રભુના ધ્યાનમાં આ આવ્યું અને વાંદરાઓને

થોડી શિક્ષા કરવાનો સંકલ્પ કર્યો.

એક દિવસ સવારના સમયે બાળપ્રભુ એક થાળીમાં પુરી અને દહીં લઈને ઓશરીમાં જમવા બેઠા. તેવામાં એક અટકચાળો વાંદરો હૂપ કરતો ઘનશ્યામ પ્રભુ પાસે આવી હાથમાંથી પુરી ખૂંચવી કૂદકો મારી આંબલીની ડાળે જઈ બેઠો. અષ્ટાંગ યોગ કળાના જાણકાર પ્રભુજીએ યોગના બળથી હાથ લંબાવી વાંદરાને પકડી વૃક્ષ પરથી નીચે પછાડ્યો. બિચારો વાંદરો કિકિયારી પાડી ભાગ્યો. પણ બીજા તેના સાગરીત વાંદરાઓની સેના આ કિકિયારી સાંભળી દોડી આવી. સૌ વાનરોએ ઘનશ્યામ પ્રભુને જોયા અને ચારે બાજુથી ઘેરી લઈ હલ્લો કરવા નિર્ણય કર્યો. ધર્મપિતા લાકડી લેવા ગયા ત્યાં તો પાછળથી સૌ વાનરોએ ઘનશ્યામ પ્રભુને ઘેરી લીધા.

જેની દષ્ટિમાત્રથી કાલિદત્ત જેવો રાક્ષસ મૃત્યુ પામ્યો એની આગળ આ વાનરોનું શું ચાલે? પરંતુ આજે તો પ્રભુજીને પણ મજા પડી. જેટલા વાનર હતા તેટલાં પોતાનાં સ્વરૂપ પ્રગટ કર્યા અને વાનરોની પાછળ દોડ્યા. કોઈને પૂંછડું પકડી ફેંક્યા તો કોઈને કાન ખેંચી પછાડ્યા. કોઈને કમરેથી ઉછાળ્યા તો કોઈને ગરદનથી પકડીને ચીસો પડાવી. વાનરસેના તો સિયાં વિયાં થઈ ગઈ. ચીસો પાડતી ક્યાંયની ક્યાંય ભાગી ગઈ. એટલીવારમાં ધર્મપિતા લાકડી લઈને આવ્યા એટલે પ્રભુજીએ પોતાનાં બધાં જ સ્વરૂપો અદશ્ય કરી

દીધાં.

ત્યારપછી વાંદરાઓનો ત્રાસ ઓછો થઈ ગયો અને નગરજનો સુખેથી રહેવા લાગ્યા.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૪ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

Lord Ghanshyam Teaches a Lesson to the Monkeys

realpatidar.com

The strength of the evil demons living in Chhapaiya increased. As the days went on, they started to harass the people who worshipped God more and more. So Dharma-pita decided to go and live in the city of Ayodhya, where he and his family could live in peace, and continue worshipping God without the torment of the demons.

However, the people of Ayodhya were experiencing another kind of nuisance. A large

group of monkeys had recently come to the vicinity of the city and were causing havoc for everyone. When Lord Ghanshyam heard about this, He decided to teach the monkeys a lesson. One day, during the early morning, Lord Ghanshyam sat down to eat on the veranda of His house. He was just about to start eating His breakfast of puris and yogurt, when a monkey swung down from the nearby tree and snatched a puri from Lord Ghanshyam's hand. The monkey immediately climbed back onto the tree, sat on one of the branches and started eating the puri.

With His divine powers, Lord Ghanshyam stretched out His arm and grabbed hold of the monkey's tail and pulled it onto the ground. The monkey started squealing loudly and tried to free itself, but it could not. The other monkeys in the vicinity heard the desperate squealing and immediately gathered there. The huge army of monkeys surrounded Lord Ghanshyam and prepared to hurt Him. Just then, Dharma-pita heard the commotion and came out of the house to see what was going on. He saw the monkeys with Lord Ghanshyam at the centre of them all. He ran inside to fetch a stick. However, this was no ordinary child, this was the supreme Lord. By His mere gaze, even evil demons such as Kalidatt had been slain. What could these poor monkeys do to Lord Ghanshyam?

Today, Lord Ghanshyam wanted to have some fun, and at the same time, teach a lesson to the monkeys. Lord Ghanshyam transformed Himself into as many forms as there were monkeys. Each different form started fighting with one of the monkeys. The monkeys couldn't believe what was happening to them. They started squealing in distress. Eventually, Lord Ghanshyam let them go of, and so the monkeys immediately ran into the wilderness, far away from the city. Just then, Dharma-pita arrived with his stick. So Lord Ghanshyam made all His other forms vanish. In this manner, Lord Ghanshyam saved the people of Ayodhya from being harassed by the monkeys.

realpatidar.com

***** श्री घनश्याम विजय - १५ सप्टेम्बर - २००५ *****

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

realpatidar.com

સદ્ગુરુ શ્રી વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી

(ગતાંકથી ચાલુ)

- શ્રી ચિદાનંદદાસજી સ્વામી

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના અગ્રગણ્ય મહાસમર્થ સંત શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી સંત મંડળ સાથે તીર્થયાત્રા કરતા કરતા પ્રભાસ ક્ષેત્રમાં પધાર્યા. તેઓએ નદીકિનારે વૃક્ષ નીચે નિવાસ કર્યો. ગોવિંદરામ દરરોજ પ્રાતઃકાળમાં નિત્ય વિધિ કરવા ત્રિવેણી સંગમ ઉપર જતા. સ્નાન કર્યા પછી સંધ્યા ગાયત્રી વગેરે ત્યાંજ કરતા હતા. જપ કરતા કરતા એમને દૂરથી ભગવાં વચ્ચોનાં દર્શન થયાં. એટલે વિચાર કર્યો કે કોઈ સ્વામીજી પધાર્યા છે. માટે તેમનાં દર્શન કરતો જાઉં. ગોવિંદરામ પોતાના નિત્ય નિયમમાંથી પરવારી દર્શન માટે સંતોના નજીક આવી નમસ્કાર કર્યા. સ્વામીનાં દર્શન માત્રથી તેમનું મન શાંત અને સંકલ્પરહિત બની ગયું. અને મુક્તાનંદ સ્વામીની સાથે ગોવિંદરામને થોડી ઘણી શાસ્ત્ર ચર્ચા થતાં ગોવિંદરામનું અંતઃકરણ સ્વામીજી તરફ આકર્ષિત થવા લાગ્યું. આથી ગોવિંદરામને વિશ્વાસ આવ્યો કે સેવા સમાગમ કરવા જેવા, આ કોઈ સમર્થ મહાપુરુષ છે. ગોવિંદરામે પરિચય પુછતાં સ્વામીજીએ કહ્યું અમારા ગુરુ સ્વામિનારાયણ. એ પોતે અત્યારે પ્રગટ ભગવાન છે. અનંત જીવોનો ઉદ્ધાર કરવા દયા કરીને તેઓ પૃથ્વી પર પધાર્યા છે. તેઓ અષ્ટાંગયોગની સાધના કર્યા વિનાના પામર કે પાપી મનુષ્યોને પણ તત્કાળ સમાધિ કરાવી આશ્ચર્યકારક ઐશ્વર્યોથી અનેક જીવાત્માઓને પોતાની ભગવાનપણાની ઓળખાણ કરાવતા હાલમાં સરધાર વગેરે ગામો તરફ વિચરે છે. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના અમે સાધુઓ છીએ અને અમે અહિંયા તીર્થયાત્રા નિમિત્તે આવ્યા છીએ. થોડા જ સમયમાં અમારા ગુરુ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન જેતપુર પધારવાના છે ત્યાં અમો સંતો-ભક્તો સહિત દર્શન કરવા જવાના છીએ. આવી રીતે મુક્તાનંદ સ્વામીએ ગોવિંદરામને આપણા સૌના ઈષ્ટ ઉપાસ્ય દેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો પરિચય ખૂબ સરળ ભાષાથી સમજાવ્યો અને ત્યાં ત્રણ દિવસ રહ્યા. ત્યાં સુધી ગોવિંદરામ મુક્તાનંદ સ્વામીનાં દર્શન કરવા માટે આવતા અને મોક્ષદાયી ઉપદેશ સાંભળી તેઓ જીવનની ધન્યતા અનુભવતા હતા. પ્રગટ પ્રભુના ઐશ્વર્ય પ્રતાપની અને મહાત્મ્યની વાતો સાંભળી પ્રથમ તો ગોવિંદરામનું મન સંકલ્પ વિકલ્પને હિલોળે ચડ્યું. “તે પ્રભુ હશે કે નહિ? તેમનાં દર્શન કરવા જેતપુર જવું કે નહિ?” પરંતુ મુક્તાનંદ સ્વામીની પ્રભાવશાળી સાધુતા જોઈને (શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી કેવા સમર્થ હતા? તો એક વખત શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન મસ્તકે મુગટ અને સોનેરી વસ્ત્રો ધારણ કરી દર્શન દાન દઈ રહ્યા હતા. તે સમયે પરમકૃપાળુ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને ચારે સદ્ગુરુઓને આજ્ઞા કરી કે તમે તમારું અલૌકિક સામર્થ્ય હોય તે કહો.

ત્યારે પ્રથમ શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી હાથ જોડીને બોલ્યા કે હે મહારાજ ! પથ્થર જેવા કઠણ અને મલિન હૃદયવાળો પુરુષ હોય અને તે જો મારી વાત સાંભળે તો તેનું અંતઃકરણ નિર્મળ થઈને ભગવાન સન્મુખ થઈ જાય. મારામાં એ ચમત્કારી ગુણ આપની કૃપાથી છે ! આવા મુક્તાનંદ સ્વામી જે સત્સંગની મા કહેવાય પરંતુ આપણા જેવાને સમજાવવા માટે તેમનો મોટામાં મોટો ગુણ નમ્રતા છે.) તેઓશ્રીના યોગમાં આવેલા ગોવિંદરામને સ્વામી વિશે અત્યંત પૂજ્યભાવ સાથે આત્મબુદ્ધિ થઈ ગઈ. એટલે નિઃસંશય થઈ ખૂબ જ સંતોષ પામ્યા હતા અને શ્રીહરિનાં દર્શન કરવાનો દંઢ નિર્ણય કર્યો અને વિક્રમ સંવત ૧૮૭૦ ફાગણ સુદ એકાદશીના મંગળ દિવસે મુક્તાનંદ સ્વામીની સાથે ગોવિંદરામે પ્રભાસ ક્ષેત્રથી પ્રસ્થાન કર્યું અને સ્વામીની સાથે લોજ ગામે આવી કેટલાક દિવસો ત્યાં રહ્યા. તે સમય દરમિયાન તેમણે સ્વામી પાસે સંગીતનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. પછી શ્રી હરિ જેતપુર પધાર્યા છે તેવા સમાચાર મળ્યા કે તરત જ સ્વામીની સાથે ગોવિંદરામ શ્રીહરિનાં દર્શન કરવા જેતપુર પહોંચ્યા. એ વખતે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ સંતો હરિભક્તોની સભા મધ્યે બિરાજમાન હતા, એ સમયે સ્વામીની સાથે આવેલા ગોવિંદરામ જ્યાં ભગવાનનાં દર્શન કરવા આવ્યા ત્યાં તો સમાધિ થઈ ગઈ. સમાધિવશ ગોવિંદરામને અક્ષરધામમાં અતિશય શીતળ શાંત તેજના સમૂહની મધ્યે અનંત મુક્તોથી સેવાયેલા તથા અનંત ઈશ્વર વડે સ્તુતિ કરાયેલા સર્વાધીશ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ પ્રભુનાં દિવ્ય સ્વરૂપનાં દર્શન થયાં. આમ વિના સાધને તત્કાળ સમાધિ થઈ તેમાં પ્રભુના શાશ્વત સુખનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ થયો તેથી ગોવિંદરામને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન પરબ્રહ્મ પરમાત્મા છે. આવા સર્વોપરીપણાનો અતિ દંઢ નિશ્ચય થઈ ગયો. પછી શ્રી હરિએ કૃપા કરી તેમને સમાધિમાંથી જાગ્રત કર્યા ત્યારે તેઓ શ્રીહરિની સ્તુતિ પ્રાર્થના કરતા કહેવા લાગ્યા કે, “અપરિમિત શક્તિ સામર્થ્ય પૂર્ણ આપશ્રીએ મને મહાદુર્લભ સર્વશ્રેષ્ઠ સુખનો અનુભવ કરાવ્યો. એથી હું કૃતકૃત્ય એટલે બહુ બની

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૬ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

ગયો છું. હવે મને કોઈ પ્રકારની અપેક્ષા કે ઈચ્છા રહી નથી માટે હે દયાળુ ! હવે વિશેષ કૃપા કરી મને સાધુની દીક્ષા આપી આપની સેવામાં રાખો.” ત્યારે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે થોડા દિવસ મુક્તાનંદ સ્વામીની સાથે શ્વેત વસ્ત્રે રહી તેમની સેવા કરવાનો આદેશ આપ્યો. પછી ગોવિંદરામ શ્વેત વસ્ત્રે મુક્તાનંદ સ્વામીની સેવામાં રહ્યા અને સાથો સાથ સંગીતવિદ્યાનો અભ્યાસ સ્વામી પાસે ચાલુ રાખ્યો.

થોડા મહિના બાદ સંવત ૧૮૭૧ કાર્તિક સુદી એકાદશીના દિને માંગરોળ ગામે શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને તેમને વિધિપૂર્વક સાધુ દીક્ષા આપી **વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી** એવું નામ આપ્યું. વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી ઘેરથી સંસ્કૃત વિદ્યાનો સારો અભ્યાસ કરીને આવ્યા હતા. ત્યાગી થયા પછી સંગીત વિદ્યાનો શાસ્ત્રીય અભ્યાસ મુક્તાનંદ સ્વામી પાસે શિષ્ય તરીકે રહીને ઘણા સમય સુધી કર્યો હતો. એથી તેઓ ગાનવિદ્યામાં ઘણા કુશળ બન્યા હતા. અને સારા સંગીતકાર તરીકેની તેમણે નામના પણ મેળવી હતી. એમનો કંઠ પહાડી હોવા છતાં મધુર હતો. કીર્તનો ગાવાની એમની ઢબ અત્યંત આકર્ષક હતી. સ્વરની મીઠાશ અને વાણીની સ્પષ્ટતા જોઈ એમનું કીર્તન સાંભળવાની સૌ કોઈને ઈચ્છા રહેતી. મુક્તાનંદ સ્વામી, બ્રહ્માનંદ સ્વામી, દેવાનંદ સ્વામી વગેરે મોટા નંદ સંતોના નવીન નવીન કીર્તનો વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી હરવખત સભામાં ગાતા. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના સમયમાં એવી પ્રથા હતી કે હંમેશાં સવાર સાંજની સભામાં પ્રથમ સારંગી, સિતાર, સરોદા, ઈસરાજ, દિલરૂબા વગેરે વાજિંત્રો સાથે શાસ્ત્રીય સંગીત અને સુગમ સંગીતની પદ્ધતિથી કીર્તનો ગવાય અને ધૂન પણ થાય. પછી મોટા સંતો કથા વાર્તા કરે. આ રીતે પ્રતિદિનના ક્રમ પ્રમાણે નાના મોટા દરેક ગવૈયા સંતો સભામાં શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનની આગળ કીર્તનો ગાતા તેમાં ગવૈયા સંત શ્રી વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી પ્રેમવિભોર હૃદયથી મૂર્તિમાં તલલીન થઈને કીર્તનો ગાતા હતા. તેથી કેટલીક વાર શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન પ્રસન્ન થઈને તેમને પ્રેમથી ભેટી પણ પડતા અને પ્રસાદીની વસ્તુઓ પણ આપતા અને વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામી જેમ શ્રેષ્ઠ વિદ્વાન ને ઉત્તમ સંગીતકાર હતા તેમ તેઓ એક સારા લહિયા પણ હતા અને તેમને લહિયા તરીકે ગ્રંથ લેખનની ઘણી ઉપયોગી સેવા કરેલી. સંત શિરોમણી મહામુનિ શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામીની પ્રથમથી જ એવી રૂચી હતી કે સંપ્રદાયના સાહિત્યના સર્જન અને વિકાસ હંમેશાં થતા રહે. આ હેતુથી સ્વામી પોતે વેદશાસ્ત્રના રહસ્યથી ભરપુર સર્વગ્રાહીય સુંદર કીર્તનો તેમજ નવા નવા ગ્રંથોની રચના કર્યા કરતા અને શ્રીજમહારાજે મુક્તાનંદ સ્વામીને એવા આશીર્વાદ આપ્યા હતા કે તમે પણ સંપ્રદાય સંબંધી અને પોતાના ઈષ્ટદેવ સંબંધી જે વાણી તથા શાસ્ત્ર તે દેહપર્યંત કર્યા જ કરજો ને તમારો દેહ રહે ત્યાં સુધી તમને એજ આજ્ઞા છે. (ક્રમશઃ)

અન્ન તેમજ જીવન આવશ્યક ચીજવસ્તુઓનું વિતરણ

- બિપીન કે. કેરાઈ, મુંબઈ

જીવનપ્રાણ શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપા શતાબ્દી મહોત્સવ ના ઉપક્રમે મણિનગર, શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી સંસ્થાન સંચાલિત શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મુંબઈ દ્વારા પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીની આજ્ઞાથી મુંબઈના મહંત શ્રી દિવ્યદર્શનદાસજી સ્વામીના આયોજનથી તાજેતરમાં મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના મુખ્ય શહેર મુંબઈમાં ૨૬મી જુલાઈ ૨૦૦૫ના રોજ મેઘરાજાની અતિવૃષ્ટિ થઈ તેમાં અનેક નામી અનામી જીવો તેમજ અઢળક ધનસંપત્તિનો વિનાશ થયો હોવાથી કુદરતી કોપથી બચી ગયેલા દુઃખી, ગરીબ, અપંગો, નિરાધારની સેવા એ ખરી માનવતા, એ રાહે મેઘરાજાની અતિવૃષ્ટિ વિસ્તારના ગરીબ, પુરગ્રસ્ત તેમજ બેઘર અપંગોના કુટુંબ પરિવારોને તા. ૧૫ મી ઓગષ્ટ ૨૦૦૫ સોમવાર, ભારતના ૫૯મા સ્વાતંત્ર્ય દિને અખિલ મુંબઈ અપંગ પુનઃ વર્સન સંસ્થાએ ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકર ભવનમાં મહંત શ્રી દિવ્યદર્શનદાસજી સ્વામી, પૂજનીય સંતો તથા મુંબઈના મુખ્ય પોલીસ કમિશ્નર શ્રી ઈ. એન. રાય સાહેબ, ડાયરેક્ટર શ્રી રામ કુલકર્ણી, ઉષા (માનશી) કુલકર્ણી, ટ્રસ્ટના અધ્યક્ષ શ્રી અનંતરાવ શાં, ઉપશામ તેમજ ટ્રસ્ટના સચિવ શ્રી પ્રા. વી. એસ. આસવારેના વરદ હસ્તે સવારે ૧૦-૦૦ વાગ્યાથી બપોરના ૪-૦૦ વાગ્યા સુધી અન્ન ધાન્ય તેમજ જીવન આવશ્યક ચીજ વસ્તુઓનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં ૩૦૦૦ ઉપરાંત વ્યક્તિઓએ વિશેષ સંખ્યામાં વિતરણનો લાભ લીધો હતો. કાર્યક્રમના અંતે અખિલ મુંબઈ અપંગ પુનર્વસન સંસ્થાના અધ્યક્ષશ્રી વતી સૌને શુભેચ્છાઓ પાઠવવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ સૌ યથાસ્થાને ગયા હતા.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૭ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

પતિવ્રતાનો ધર્મ અચળ કરી પાળજો...

realpatidar.com

- સાલમસિંહ એલ. પટેલ (બોડીદ્રા બુઝર્ગ)

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના કૃપાપાત્ર સંતશિરોમણિ કવિવર શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામીના રચેલા આ કીર્તનની પંક્તિમાં ભક્તજનને સુંદર સુબોધ આપે છે. કીર્તનની શરૂઆતની પંક્તિ છે. “મોહનને ગમવાને ઈચ્છો માનની” મોહન એટલે શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનને આપણે ગમીએ એવા થવાની ઈચ્છા થતી હોય તો “ત્યાગો સર્વે જૂઠી મનની ટેક જો” એટલે આપણે “મનમુખી” મટી ભગવાનના કઠ્ઠા પ્રમાણે કરીએ, તેમના સંકલ્પ સ્વરૂપોની આજ્ઞામાં રહીએ તો ભગવાન આપણા ઉપર રાજ થાય. ત્રીજી પંક્તિમાં “પતિવ્રતાનો ધર્મ અચળ કરી પાળજો” એટલે “પતિવ્રતા” સ્ત્રીના ધર્મ પ્રમાણે ભગવાનની ભક્તિ કરવાનું કહ્યું. પતિવ્રતાનો ધર્મ પાળતાં પાળતાં “હરિચરણે રહેજો અબળા થઈ છેક જો” એટલે “પતિવ્રતા” ધર્મ પાળવો અને “અબળા” થઈ હરિચરણમાં રહેવું. તો જ પ્રભુના ગમતામાં-રાજપામાં આપણે આવી જઈએ. આ કીર્તનમાં ભક્તજનને “માનની” પતિવ્રતા, અબળા જોડે સરખાવ્યા છે. આ શબ્દો માનવ જાતમાં “સ્ત્રી” ને લાગુ પડે. પરંતુ અહીં “સ્ત્રી” હોય કે “પુરુષ” તેમને મુક્તાનંદ સ્વામીએ ભક્તોને સ્ત્રી સ્વરૂપે જ એટલે “અબળા” સ્વરૂપે ભક્તિ કરવાનું કહ્યું. “પતિવ્રતા” શબ્દ સાંભળતાં “ગૃહસ્થાશ્રમ” યાદ આવે. સાથે સાથે પહેલાંના સમયના “વર્ણાશ્રમ” પણ યાદ આવે. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શુદ્ર. આ ચાર વર્ણ, કર્મ પ્રમાણે જ્ઞાતિની રચના આપણા ઋષિમુનિઓએ કરી હતી. અત્યારે હાલના સમયમાં દરેક વર્ણ દરેક જાતનું કર્મ કરે છે. એટલે બ્રાહ્મણનું કર્મકાંડ, ઈશ્વર આરાધના, બાકીના વર્ણોમાં સંસ્કાર આપવા, વિદ્યા શીખવવી વગેરે ગણાય તો આજે આ કર્મ દરેક વર્ણ કરવા તૈયાર થાય છે.

સંસ્કૃતમાં કહ્યું છે, જન્મના જાયતે શુદ્રઃ સંસ્કારાત્ દ્વિજ ઉચ્ચતે । માનવ જન્મથી શુદ્ર કહેવાય, પણ તેને સંસ્કાર આપવામાં આવે, સંસ્કારી બને તો બ્રાહ્મણ તુલ્ય બની જાય. ‘આલોક’ અને પરલોકમાં સુખી થવાની વિદ્યા શીખે તો જીવન ધન્ય બની જાય. મૂંડક ઉપનિષદમાં કહ્યું છે, દ્વે વિદ્યે વેદિત્યે..... પરા ચ અપરા ચ..... એટલે આલોકમાં જીવન સુખેથી જીવવા “અપરા” વિદ્યા શીખવી પડે. જ્યારે “આત્મા” પરમાત્માનું જ્ઞાન, મોક્ષ મેળવવાનું જ્ઞાન તે “પરા” વિદ્યા કહેવાય તે ગુરુ પાસેથી શીખવું પડે. એટલે જંગલમાં બાંધેલા આશ્રમો યાદ આવે. ઋષિઓ યાદ આવે. બ્રહ્મચર્યાશ્રમ, ગૃહસ્થાશ્રમ, વાનપ્રસ્થાશ્રમ, સંન્યાસાશ્રમની રચનાની યાદ તાજી થાય. ગુરુકુળોમાં રહી “બ્રહ્મચર્યાશ્રમ” દીપાવવા પાંચ-છ વર્ષની ઉંમરથી ૨૫ વર્ષ સુધી ગુરુજી પાસે રહેવું પડે, જ્ઞાન લેવું પડે. ગૃહસ્થજીવન જીવવાની તૈયારીનો બોધ અપાય. શ્રી રામ-કૃષ્ણ પણ આ રીતે આશ્રમોમાં રહીને જીવન જીવવાની વિદ્યા ભણ્યા હતા. પછી ગૃહસ્થાશ્રમમાં ગયા. “પતિવ્રતા” શબ્દ ગૃહસ્થાશ્રમને લાગુ પડે છે. પતિ-પત્ની બનવા માટે “લગ્નગ્રંથી” થી જોડાવું પડે. લગ્નમંડપમાં મંગળફેરા અને સપ્તપદીના “સંસ્કાર” પ્રાપ્ત કરવા પડે. યોગ્ય ઉંમરે, યોગ્ય વ્યક્તિ સાથે, સુખરૂપ રીતે દિવ્યતાથી લગ્નગ્રંથીથી જોડાઈ જાય તેનું નામ ગૃહસ્થાશ્રમ. એ ગૃહસ્થાશ્રમ વંદનીય છે. ઋષિઓનું અને પરમાત્માનું સુંદર આયોજન છે. ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહી સાધુ સંતોની સેવા કરી શકાય અને પ્રભુ ભક્તિ કરી શકાય. ધર્મમય જીવન જીવી ગૃહસ્થાશ્રમને દીપાવે, પોતાનાં બાળકોને સંસ્કારી બનાવી પ્રભુસેવામાં અને માનવ સેવામાં જોડે તે સાચા માબાપ તરીકે યશ પ્રાપ્ત કરે. પણ આ બધું ક્યારે શક્ય બને? પતિ પત્ની બંને ગૃહસ્થાશ્રમ દીપાવવા એકબીજાના પૂરક બને તો તેમાં પત્ની “પતિવ્રતા” ની ભૂમિકા ભજવે તો સુખી દાંપત્ય જીવન જીવી શકે.

“સત્સંગી જીવન” ધર્મગ્રંથમાં સ્ત્રીઓ બે પ્રકારની કહી છે. એક સધવા, બીજી વિધવા. જેનો પતિ હયાત હોય તે સધવા, જેનો પતિ મૃત્યુ પામ્યો હોય તે વિધવા. સધવા બે પ્રકારની હોય છે. એક કુલટા અને બીજી પતિવ્રતા. કુલટા સ્ત્રીને પોતાના પતિ સિવાય બીજા પુરુષની વાસનાનું આકર્ષણ હોય. કુલટા સ્ત્રીઓ ત્રણ પ્રકારની છે. જે શિક્ષાપત્રી શ્લોક નં. ૧૬૧માં જણાવ્યું છે તેમ સ્વૈરિણી, કામિની અને પુંશ્વલી. સ્વૈરિણી એટલે પોતાની જ્ઞાતિના પુરુષોમાં જે આસક્ત હોય તે સ્વૈરિણી. કામિની એટલે ગમે તે જ્ઞાતિના પુરુષોમાં આસક્ત હોય તે કામિની. અને પોતાના સગામાં પણ જે વિષયાસક્તિની ઝંખના રાખતી હોય તેને પુંશ્વલી કહેવાય. આ સ્ત્રીઓ જે બાળકોને જન્મ આપે તે પૃથ્વી ઉપર આવીને માનવ સમાજને રંજાડવાનું કર્મ કરે. અશાંતિ ઊભી કરે. પતિવ્રતા સ્ત્રીને મન પોતાનો પતિ એટલે પરમેશ્વર ગણે છે. પતિવ્રતા સ્ત્રી એટલે જેનું વ્રત છે પતિ, એ જ જેનો દેવ છે. અને પતિ એ જ જેનું જીવન છે. વ્રત, તપ, જપ, પૂજા એ આદિક ધર્મકાર્યો પણ પતિની આજ્ઞા લઈને કરે તેથી તે સહધર્મચારિણી કહેવાય, ધર્મપત્ની કહેવાય. પતિવ્રતા સ્ત્રી ત્રણ પ્રકારની છે. એક તો પોતાના ધર્મ પાળે અને પતિ પાસેથી પોતાના સ્વાર્થની સિધ્ધિને ઈચ્છે અને જે ઉપાયથી પતિ પોતાને સાનુકૂળ બને એ રીતે વર્તે, બીજા પુરુષને જોઈને મનમાં કંઈક સંકલ્પ થાય ખરો. પણ વાણી અને શરીરને નિયમમાં રાખે. તે કનિષ્ઠ પતિવ્રતા છે. ભગવાન ભજવામાં આ પ્રકારની “પતિવ્રતા”ની વાત લાગુ પડે છે. પોતાના ઈષ્ટ ઉપાસ્ય દેવ એટલે

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૮ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

આપણને મળ્યા જે શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન, તે સિવાય બીજા દેવ, દેવીઓની ઉપાસના કરવાનું મન થાય, પણ શરીર, વાણીથી સેવા કરતાં રોકે તે આ પ્રકારનો ભક્ત કહેવાય. બીજા પ્રકારની પતિવ્રતા ધર્મ પાળે, પતિની સેવા કરે. પતિ પાસેથી દેહસુખની ઈચ્છા પણ ન રાખે, સામાન્ય સ્થિતિમાં પરપુરુષને જોઈને કાયા, મન અને વાણીથી ચલાયમાન ન થાય પરંતુ વિષમ દેશકાળ આવે ત્યારે તો તેનું મન ચલાયમાન થાય, આ મધ્યમ પતિવ્રતા છે. ત્રીજા પ્રકારની પતિવ્રતા ધર્મ પાળે, પતિની સેવા કરે, ગમે તેવા દેશકાળ આવે, પોતાના પતિ પાસેથી સેવાની કોઈ પણ સુખની આશા ન રાખે આવી પતિવ્રતા ઉત્તમ માનેલ છે. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને છેલ્લા પ્રકરણના ૧૬ મા વચનામૃતમાં સુંદર વાત કરી છે. જેમ પતિવ્રતા સ્ત્રી હોય તેને પોતાનો પતિ કંગાલ હોય ને કુરૂપ હોય. અથવા રોગી હોય કે વૃદ્ધ હોય તો પણ બીજા તાલેવર ને રૂપવાન ને યૌવનવાન હોય તેને જોઈને મનમાં ગુણ આવે નહિ. પતિવ્રતા સ્ત્રીને પોતાના પતિ સંગાથે દૈવ ટેક છે. તેવી રીતે ભગવાનના ભક્તને પણ ભગવાન સંગાથે દૈવ ટેક જોઈએ. જેમ હનુમાનજી શ્રી રઘુનાથજીના ભક્ત છે ને રામાવતાર પછી બીજા કેટલાક, ભગવાનના અવતાર થયા છે પણ હનુમાનને રામચંદ્રજીને વિષે પતિવ્રતાના જેવી ભક્તિ રહી છે. માટે જાણી જોઈને પોતાનું નાક કપાય એવી વ્યભિચારિણી ભક્તિ ન કરવી ને પતિવ્રતાના જેવી દૈવ ભક્તિ કરવી. સત્સંગી જીવનમાં કહ્યું છે,

પૃથિવ્યાં યાનિ તીર્થાનિ તાનિ સન્તિ સતી પદે । તેજશ્ચ સર્વં દેવાનાં તનૌ તસ્યાસ્તપસ્વિનામ્ ॥

અર્થાત્ પતિવ્રતા નારીનાં ચરણો જ્યાં જ્યાં પડે તે ધરતી તીર્થમય બને છે. સતી સ્ત્રીના ચરણમાં બધાં તીર્થો વસેલાં છે. તથા સર્વ દેવોનું તેજ અને તપસ્વીઓનું તેજ પતિવ્રતાના શરીરમાં રહેલું છે. પતિવ્રતાના ચરણની રજથી પૃથ્વી તત્કાળ પવિત્ર થાય છે તથા પાપી પુરુષ તેને નમસ્કાર કરે તો તેનાં પાપ બળી જાય છે. પતિવ્રતા સ્ત્રીઓ, સંસ્કારી સ્ત્રીઓ, ધાર્મિક વૃત્તિવાળી સ્ત્રીઓ, વિવેકી સ્ત્રીઓ માનવ સમાજને દીપાવે છે. સમાજની શાન વધારે. આ પ્રકારની સન્નારીઓની કૃપે ભગવાન, ભગવાનના સંકલ્પ સ્વરૂપો, પુણ્યાત્માઓ. પૃથ્વીને વિષે પ્રગટ થવા અવતરવા પડાપડી કરે છે અને પૃથ્વીને વિષે આ પ્રકારના પુણ્યાત્માઓ વિશ્વનું મંગલ કરે છે. ઈશ્વરની સૃષ્ટિને ફૂલીફાલી, હરીભરી, પુલકિત, નવપલ્લવિત કરી, સુંદર સુખી માનવ સમાજનું નિર્માણ કરે. આજે પૃથ્વીને વિષે કુદરતી પ્રકોપ તો થાય છે. માનવી જ્યારે ઈશ્વર અને ઈશ્વરની કૃતિઓ સામે પડે. ઈશ્વરના કાયદાનું પાલન ન કરે ત્યારે કુદરતી પ્રકોપ થાય. સમાજમાં મારામારી, ખૂનામરકી, બોમ્બ વિસ્ફોટ કરનાર પણ કોઈ માતાને પેટે જન્મ્યા હશે. તે માતાને ધન્યવાદ આપવો કે ફીટકાર આપવો ? દીકરો, દીકરી ડાન્સબારમાં ડાન્સ કરવા જાય, ‘કેન્ડશીપ ડે’ ઉજવે. ‘ફલાવર ડે’ ઉજવે. અને માતાપિતા સંમતિ આપીને મોકલે, બળાટકાર થાય, ખૂન થાય. આ બધી સંસ્કારની ખામી છે. સંસ્કાર મળે સદ્ગ્રંથો વાંચવાથી, સાચા સંત મહાત્માઓના સંગથી. સ્ત્રીઓના પતિવ્રતાના ધર્મથી. પંક્તિમાં કહ્યું છે,

જનની જણજે ભક્ત જન, કાં દાતા કાં શૂર; નહિ તો રહેજે વાંઝણી, મત ગુમાવીશ નૂર.

સંસ્કાર ગર્ભસ્થાનમાંથી મળે અને બાળક અવતર્યા પછી મળે તો સમાજનું નવનિર્માણ થાય. ભક્તિમાર્ગમાં પ્રગતિ થાય. પતિવ્રતા ભક્તિની ટેક જળવાય તો ભગવાન રાજ થાય. એક વખત અક્ષરઓરડીમાં શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન માળા ફેરવતા બેસી રહ્યા હતા. મહારાજના મુખ ઉપર આજે ઉદાસીનતા હતી. રાત્રીના દશ વાગ્યા હતા. નિંદ્રા આવતી નથી. મહારાજ પડખાં ફેરવે છે. સેવકો ભગુજી અને મૂળજી બ્રહ્મચારી ગદ્ગદ થઈ પ્રાર્થના કરે છે કે “હે મહારાજ, કેમ આજે શરીરે ઠીક નથી ? મહારાજ આજે કેમ ઉદાસ છો ?” એમ ઘણા ઘણા પ્રશ્નો પૂછે છે પણ...નિરર્થક. મહારાજ તેનો કોઈ પ્રત્યુત્તર આપતા નથી. અંતે ભગુજીએ સદ્ગુરુ મુક્તાનંદ સ્વામીને ઉઠાડ્યા. તેઓએ પણ મહારાજને ઉદાસીનતા દૂર કરવા પ્રાર્થના કરી. તો મહારાજની આંખોમાં અશ્રુબિંદુ હતાં. સમર્થ ઘણી સહજાનંદના સજળ નેત્ર જોઈ કોનું હૈયું ઝાલ્યું રહે ? વજ્રની છાતીવાળા અને સૌને એકલા ભારે પડે એવા વીર ભગુજી પણ આંસુને રોકી શક્યા નહિ. તો કોમળ હૃદયધારી મહારાજની અખંડ જોડી સમાન મૂળજી બ્રહ્મચારી અને સત્સંગની મા સમાન સદ્ગુરુ શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી તો આંસુ ખાળી જ શકે કેમ ? સૌના નેત્રમાં ચોધાર આંસુ વહેવા લાગ્યાં હતાં, મૂળજી બ્રહ્મચારીથી હીબડું ભરાઈ ગયું ને પરિણામે તેઓ અક્ષર ઓરડીની બહાર નીકળી ગયા. વાતાવરણ ગમગીન બની ગયું હતું, કોણ કોને પ્રશ્ન પૂછે અને કોને સાંત્વના આપે ? સાંત્વના આપનાર સ્વયંને સાંત્વના જણાતી ન હતી. અને અંતે સદ્ગુરુ મુક્તાનંદ સ્વામી કઠણ બન્યા. શાંત બની મહારાજની એકદમ નજીક જઈ પોતાના ગાતડિયાથી મહારાજના નેત્ર લૂછી નાખ્યા અને કહ્યું “હે મહારાજ કહો, હે પ્રાણપ્યારા પ્રિતમ મને કહો કે આપ આજે આટલા બધા ઉદાસ કેમ છો ? તમે ન કહો તો તમને મારા સમ છે, મહારાજ !” નિર્મળ જળ આપી શ્રીહરિનું મુખ પ્રક્ષાલન કરાવી સ્વામી સામે બેઠા....અને.....શ્રી હરિના મુખમાંથી ધીમે ધીમે મધુર શબ્દો નીસરવા લાગ્યા. “સ્વામી અમે અમારા માતા-પિતા છોડ્યાં, સગાસંબંધી છોડ્યાં, અને અહીં આવી કેટલાંય માન-અપમાન સહ્યાં છે છતાંય અરરર..... સ્વામી, અમારું કોઈ નહિ ?” અને બોલતાં બોલતાં મહારાજ ગળગળા થઈ ગયા. સદ્ગુરુ મુક્તાનંદ

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૧૯ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

સ્વામી કહે, “મહારાજ ! આમ કેમ બોલો છો ? આવડો મોટો આ સંપ્રદાય તમારો છે. તેમાં આ આચાર્યો, આ સંતો, પાર્શ્વદેવ, બ્રહ્મચારી, પાળા, હરિભક્તો. આ અમે બધા તમારા જ છીએ ને ! અરે મહારાજ ! આવો વિચાર આપને કેમ આવ્યો મારા નાથ ?” મહારાજની અંતર વેદનામાંથી એ શબ્દો નીકળે છે. “સ્વામી, સ્વામી તમે જ કહો અમને દુઃખ ન થાય ? આ દીક્ષા અમારી, સાધુ અમારા, કપડાં અમારાં, તિલક અમારું, ચાંદલો અમારો, કંઠી અમારી, નિયમ-ધર્મ અમારા, શાસ્ત્રો અમારાં, મંદિરો અમારાં, રોટલા અમારા અને શું ગાણાં બીજાનાં ગાવાનાં ? સ્વામી. અમે શું આટલા માટે અહીં આવ્યા છીએ ? સંપ્રદાય તો બધા તૈયાર હતા. શાસ્ત્રોય તૈયાર હતાં, મંદિરોય તૈયાર હતાં, તો પછી અમારે સંતોને માર ખવડાવવાની જરૂર ક્યાં હતી ? સ્વામી, જે હેતુ માટે અમે અહીં આવ્યા તે હેતુ સરતો નથી. અમને એનું દુઃખ છે. અમે સર્વોપરી અમારા સ્વરૂપજ્ઞાનની જેમ છે એમ વાત કરીએ છીએ તેમાં રૂચિ થતી નથી અને પરોક્ષ અવતારોની વાતોમાં નાચવા ને કૂદવા માંડે છે. અનંતકોટી બ્રહ્માંડના અધિપતિ સામે અમારા અનંત ઐશ્વર્ય, અનંત સામર્થ્ય અને અનંત દિવ્ય કલ્યાણકારી ગુણોને ઢાંકી રાખ્યા છે અને અમે સૌના સમાસને અર્થે સામાન્ય માણસ જેવા થઈને ફરીએ છીએ. તોય જીવ અમને સમજી શકતા નથી. અરર... જે સમજ્યા વિના ગમે તેટલા તપ, ત્યાગ ને વૈરાગ્ય રાખે તોય તે નિરર્થક છે તેવું અમારા સ્વરૂપનું જ્ઞાન સમજવામાં આટલું બધું કાચું ?” આમ મહારાજ અવિરતપણે ક્યાંય સુધી ઉભરાને ઠાલવતા રહ્યા. સમર્થ ધણીનો આ છે અંતર્ગત અભિપ્રાય.

જેહ અર્થે આવ્યા અમે આંહી રે, તેમાં કસર ન રાખવી કાંઈ રે.

આ વાત આખરે આવે “પતિવ્રતા” ભક્તિ ઉપર, વ્યભિચારિણી ભક્તિ ભગવાનને ગમતી નથી. અને પતિવ્રતાની ભક્તિ કરવાનું સર્વોપરી સ્થાનનું નિર્માણ કર્યું છે આપણા લાખોના લાડીલા જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપાએ. પૂજ્ય સ્વામીબાપા તથા તેમના કૃપાપાત્ર અને વારસદાર પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીજી મહારાજ પતિવ્રતા ભક્તિની પુષ્ટિ આપતાં આપણને સુંદર વાતો કરે છે. આપણા ભગવાન કોણ - સ્વામિનારાયણ, આપણો મંત્ર કયો - સ્વામિનારાયણ, આપણી ગાદી કઈ ? - સ્વામિનારાયણ, આપણો ધર્મ, સંપ્રદાય કયો ? - સ્વામિનારાયણ. બોલો બંધુઓ, શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનની ય આપણે અગાઉ જોયું તેમ. તેમની અંતર વેદનાની વાતો સાંભળીને સ્વામીબાપાએ પતિવ્રતા ભક્તિ કરવા બધા જ પ્રશ્નનો જવાબ એક જ મળે કે “શ્રી સ્વામિનારાયણ” પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીજી મહારાજ દેશ પરદેશમાં આપણામાં સત્સંગનો રંગ પૂરે છે અને સત્સંગના રંગે રંગે છે. આ પ્રમાણે પતિવ્રતાની ભક્તિ કરવી. માતાઓ સંસ્કારી બની સંસ્કારી બાળકોને “સંસ્કાર ભક્તો” અને “સાચા સંતો” ની ભેટ સ્વામિનારાયણ ગાદીએ આપે. વ્યસનમુક્ત બની સમાજને વ્યસનમુક્ત અને રોગમુક્ત કરે. સમાજસેવા કરી દેશપ્રેમ દાખવી સારા નાગરિકોનું નિર્માણ કરે અને અંત સમય સુધી પંચવર્તમાને યુક્ત રહી સિદ્ધાંતવાદી જીવન જીવી માનવ જીવન જીવે. અંતે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે. બસ આ જ રંગો પૂરવાના પુરુષાર્થને સાર્થક કરવા તેમની આજ્ઞામાં રહી પ્રાર્થના કરીએ.

**દિવ્ય જીવનની જ્યોત જગાવો, આપ કર્તા થઈ કાર્યો દીપાવો;
મંગલમય સુખ નિત્ય દેનારા, જય ઘનશ્યામ જય જય કરનારા.**

ખેડામાં નિ:શુલ્ક એલોપેથી મેડિકલ કેમ્પ

શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપા શતાબ્દી મહોત્સવ ના ઉપક્રમે મણિનગર, શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીજી મહારાજની પ્રેરણાથી શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, ખેડા તરફથી તથા સનરાઈઝ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ ના સહયોગે તા. ૧૮-૮-૦૫ ના રોજ એલોપેથી મેડિકલ કેમ્પનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે શ્રી હિમાંશુભાઈ જે. પારેખ સાહેબ નાયબ કલેક્ટર શ્રી ખેડા, શ્રી રમેશભાઈ પટેલ મામલતદાર શ્રી ખેડા, તથા મણિનગર શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરના મહંત સદ્ગુરુ શ્રી ભગવત્પ્રિયદાસજી સ્વામી, શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, ખેડાના મહંત શ્રી મુનિશ્વરદાસજી સ્વામી, શ્રી જસવંતભાઈ પટેલ કેમીસ્ટ, ડ્રગ્સ એસોશીએશન ગુજરાત રાજ્યના પ્રમુખ તથા શ્રી ચીમનભાઈ પટેલ સનરાઈઝ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટીઓએ દીપ પ્રગટાવી કેમ્પની શરૂઆત કરી હતી. આ કેમ્પમાં દરેક જાતના રોગોનું નિદાન સાથે એક્સ-રે, ઈ.સી.જી. બ્લડ લેબોરેટરીઝ તથા દરેક પ્રકારની દવાઓ પણ વિના મુલ્યે આપવામાં આવી હતી. આ મેડીકલ કેમ્પમાં ૪૫૦ જેટલા દર્દીઓએ ભાગ લીધો હતો. આ મેડીકલ કેમ્પમાં ડૉ. કે. હર્ષદકુમાર (એમ.ડી. ફીઝીશિયન) ડૉ. ભાવેશભાઈ પટેલ (મેડિકલ ઓફિસર) ડૉ. સંદિપ પટેલ (એમ. એસ.), ડૉ. જીવંતબેન કટારીયા (ગાયનેક) વગેરે ડૉક્ટરો તથા સનરાઈઝ હોસ્પિટલના તમામ કર્મચારી વર્ગે સેવા આપી હતી. તથા શ્રી જસવંતભાઈ પટેલે વિનામૂલ્યે સંસ્થાને દવાઓ અર્પણ કરી હતી તથા ખેડા શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર તરફથી દરેક દર્દીઓને પ્રસાદ આપવામાં આવ્યો હતો.

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૦ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

‘મા’ ની મમતાનું મૂલ્ય કેટલું ?

realpatidar.com

- શ્રી દિવ્ય પુરુષદાસજી સ્વામી

માતા પિતા એ આપણા ઘરના જીવતા જાગતા ભગવાન છે. પિતા કરતા માતાનું અને ગુરુનું પાત્ર અધિક મહત્વનું છે. મા પ્રેમનું સ્વરૂપ છે. ‘માતૃ દેવો ભવ’ અને પરમેશ્વરનું પણ સ્વરૂપ છે. ઈશ્વરની કોઈ યોનિ એવી જોવા નહિ મળે કે જેમાં માનું પાત્ર છૂટી જાય છે. માનવ જન્મે તો મા-બાપ બંને પાત્ર તેનું લાલન પોષણ કરે છે. પરંતુ ગાયને બચ્ચું આવે તો માનું પાત્ર રહે છે. ગાય બચ્ચાનું રક્ષણ પોષણ કરે છે. પરંતુ બાપનું પાત્ર છૂટી જાય છે. તેમાં પશુ યોનિમાં બિલાડીથી આરંભી, સિંહ સુધી જોશો તો માં જ બચ્ચાનું પોષણ-રક્ષણ કરતી હોય છે. એટલે દરેક યોનિમાં માનું પાત્ર પોષણ - રક્ષણમાં હોય છે અને એટલે જ સ્વામિનારાયણ ભગવાને શિક્ષાપત્રીમાં આજ્ઞા કરી કે,

યાવજ્જીવં ચ શુશ્રૂષા કાર્યા માતુઃ પિતૃગુરો । રોગાર્તસ્ય મનુષ્યસ્ય યથાશક્તિ ચ મામકૈઃ ॥

અમારા આશ્રિત જે ગૃહસ્થ તેમણે માતાપિતા અને ગુરુ તથા રોગાતુર એવા જે મનુષ્ય તેમની જે સેવા તે જીવત પર્યંત પોતાના સામર્થ્ય પ્રમાણે કરવી. તેમાં પ્રથમ નંબર તો પ્રભુએ માને આપ્યો છે. મા મોત પસંદ કરશે પણ પોતાના બચ્ચાને ઊની આંચ નહિ આવવા દે. તે દુઃખમાં પણ સતત પોતાના બચ્ચાની ચિંતા કરતી હોય છે. મા બચ્ચાને જન્મ આપે ત્યારે માને અને મોતને ઝાઝું અંતર રહેતું નથી હોતું. તોપણ માનો પ્રેમ કે વ્હાલ ઓછો થતો નથી. તેવી જ એક વાત મા ની મમતાની છે. એક માતાને ત્રણ સંતાન હતાં. તેમાંના એક પુત્રએ કહ્યું: ‘મા ! અમે ભાઈઓએ તને જાળવી રાખવાનું વિચાર્યું છે. અઠવાડિયાના છ દિવસની ગોઠવણ થઈ ગઈ છે. દરેકને ભાગે બે દિવસ આવશે પણ રવિવારનો સવાલ ઊભો છે.’ માએ અફસોસ વ્યક્ત કરતાં કહ્યું. એક મા એના નાના ઘરમાં ત્રણ સંતાનોને જાળવી શકે છે. પણ ત્રણ સંતાનો એમના વિશાળ બંગલામાં એક માને રાખી શકતા નથી ખરું ! માના આ શબ્દોએ દીકરાને ગુસ્સે કરી મૂક્યો. એણે કહ્યું: તેં અમને મોટા કરીને ઘણો મોટો ઉપકાર કર્યો છે તેમ માને છે ને ? I will Pay you back. બોલ, મારી પાછળ તેં જેટલો ખર્ચો કર્યો હશે. એની પાછળ પાઈ વ્યાજ સાથે ચૂકતે કરી દઈશ. કહે, મારા શિક્ષણ પાછળ કેટલો ખર્ચ કર્યો ? મારા ભોજનના કેટલા થયા ? કેટલા હેલ્થ પાછળ વાપર્યા ? બોલ. ‘બેટા ! માની મમતાનું - ગણિત ન હોય. એની લાગણીના સરવાળા-બાદબાકી ન થાય, છતાં તું કહે તો લખાવું. કહે, ક્યાંથી લખાવું ?’ ‘ક્યાંથી એટલે ? મારા જન્મથી માંડી અત્યાર સુધીનું બધું લખાવી દે !’ જન્મ પૂર્વે હું ગર્ભવતી હતી. ત્યારે હું ખુબ જાળવીને જીવતી હરવા-ફરવામાં ડગલે ને પગલે ધ્યાન રાખતી ખાવાનું સાવ સાદું, કહે એ માવજતના કેટલા લખાવું ? નવ નવ મહિના સુધી મેં તને મારા પેટમાં રાખ્યો. હજી સાંભળ ! તને પહેલા દિવસે છાતીને વળગાડીને દૂધ પાડ્યું. તને ખોળામાં લઈ હર્ષના આંસુ વહાવ્યાં હતાં. બોલ, એ દૂધની કિંમત શું લખીશું ? એ હરખના આંસુએ મારો દેહ પ્રફુલ્લિત થયો. એ આંસુની ધારાને તું કેલક્યુલેટર પર ગણી શકીશ ? માના એ એક આંસુની કિંમત કેટલી ગણીશ, બેટા ! દીકરો રહી ન શક્યો. કહ્યું, ‘મા’, બસ રહેવા દે. બેટા ! તારી લાત ખાધી. તોય હસતી રહી, તેં ગુસ્સો કર્યો. તોય શાંત રહી. તારી પળેપળ સુખી થાય, તે માટે જિંદગી અર્પી દીધી. તારા આનંદને માટે દુઃખોના ડુંગરા વિસારે પાડ્યા. તારા પિતાનો ક્રોધ સહન કરીને તને નિર્દોષ ઠેરાવ્યો. બેટા ! મેં જમી લીધું છે. એમ કહી હું ભૂખી રહી અને તને ભરપેટ જમાડી આનંદ પામી. કહે એ ભૂખ્યા રહેવાની કિંમત તારા કમ્પ્યુટર પર કેટલી આંકીશ ? તું આ દેહ પામીને કિંમત ચુકવવા માગે છે તો આ તારા શરીરનું લોહી, માંસ, ચામડી એ કોનું છે. તે પણ મારું છે તો તું એની કિંમત કેટલી ચુકવીશ. પુત્રનો રોષ ઓગળી ગયો. માતાના ખભે માથું નાખી દીધું અને ધૂસકે ધૂસકે રડવા લાગ્યો. બોલ્યો, ‘મા, મને માફ કર. મારાથી ગુસ્સામાં બોલાઈ ગયું. મા, મને મારી ભૂલ બદલ તમારો માર !’ ત્યારે માનો વ્હાલસોયો હાથ દીકરાના ગાલ અને માથા પર ફરી રહ્યો ! પુત્ર ગમે તેવું માતાનું અપમાન કરે તો પણ માતાને પુત્ર પ્રત્યે જે પ્રેમ તે ક્યારેય ઓછો થતો નથી. પુત્રને જ્યારે પોતાની ભુલ સમજાઈ ત્યારે તે માતાની પાસે જઈને માફ માગે છે. ત્યારે માતા તેને માફ કરી દે છે એટલે તો કહ્યું છે કે,

માનો પ્રેમ અમાપ, એનું કાઢી ન શકે કોઈ માપ.

કહું એક માનો પ્રેમ અમાપ.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૧ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

માનો પ્રેમ અમાપ છે જેમ આકાશમાં રહેલા તારાઓને ગણી શકાતા નથી તેમ માની મમતા પુત્ર પ્રત્યે કેટલી ? તેનું કોઈ મૂલ્યાંકન કાઢી શકતું નથી. એટલેજ કહ્યું છે કે ‘મા એ મા બાકી બધાય વગડાના વા.’ આ લોકની માની મમતાનું મૂલ્ય પુત્ર ચુકવી શકતો નથી તેમ શિષ્ય ગુરુનું ઋણ અદા કરી શકતો નથી. મા બાપ તો જન્મ આપે છે પરંતુ ગુરુ જીવન આપે છે. આપણે અષાઢ સુદ પૂનમ એટલે વ્યાસપૂનમના પવિત્ર દિવસે ગુરુનું પૂજન કરવા એકત્ર થઈએ છીએ તેમાં પણ આપણને તો સાચા ગુરુ સ્વામીબાપા મળ્યા. સ્વામીબાપા પોતાના કીર્તનમાં કહે છે કે,

**પોતે દુઃખો ઘણાં વેઠી, જીવોને સુખ આપ્યાં છે,
કૃપાથી મૂર્તિ આપીને, જનમનાં દુઃખ કાપ્યાં છે.**

પોતે દુઃખો સહન કરીને જીવોને સુખ આપે છે. કેવળ દયા કરીને મૂર્તિ આપીને જનમ-મરણથી રહિત કર્યા તેવા ગુરુ સ્વામીબાપા આપણને મળ્યા છે. તેમણે જ સર્વોપરી સર્વાવતારી શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો ભેટો કરાવ્યો. સંત કબીર કહે છે,

गुरु गोविन्द दोनो खड़े, काके लागूँ पाय ।

बलिहारी गुरुदेव की, गोविन्द दियो बताय ॥

ભગવાનને બતાવનાર ગુરુ એ ભગવાન કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. કારણ કે એના વગર આપણે ભગવાનનો મહિમા શી રીતે જાણી શકીએ ? પરંતુ આમ છતાં જ્યારે ભગવાન મળ્યા ત્યારે ગુરુ કે ભગવાન - બે માંથી કોને પગે લાગું ? એ મૂંઝવણ મનમાં ઊભી થઈ ત્યારે મારા ગુરુદેવની બલિહારી છે કે તેમણે મને ભગવાન બતાવી દીધા. પ્રભુ તરફ ઈશારો કરી તેને જ પગે લાગવાનું જણાવ્યું ! સાચા ગુરુ હંમેશાં પોતામાં ન જોડતાં ભગવાનમાં જોડે છે. ભગવાન પ્રત્યેની ઈશ્વરનિષ્ઠા જ વધારતા જાય છે. જેમ મા (જનની) શબ્દ ત્યારે જ સાર્થક થશે, કે જે બાળકને એકવાર ગોદમાં રમાડ્યું છે, એ જીવનો ફરીવાર જન્મ ન થાય કાયમનો જન્મ મરણનો ફેરો ટળી જાય તેવા સંસ્કારો રેડી, ભગવાનના ચરણારવિંદનો આશ્રય કરાવે. એનું જ નામ જનેતા છે કે જે બાળકને પોતે સ્તનપાન કરાવ્યું છે એ બાળકને ફરી જન્મીને અન્ય કોઈ બીજી સ્ત્રીનું દૂધ પીવાનો સમય ન આવવા દે. એવું તેનું આ જન્મમાં હિત કરે, તેને મોક્ષના માર્ગે લઈ જાય બાકી તો જન્મ દેનારી સ્ત્રીઓ તો આખી દુનિયામાં ઘણી છે. એનાથી ફાયદો શું ? મા બનવા કરતાં ‘મા’ શબ્દને સાર્થક કરવો એ વધારે સારું છે. મા શબ્દ તો એક સ્વામિનારાયણ ભગવાન આ પૃથ્વી પર દુઃખિયા જીવોને માયામાંથી છોડાવા પ્રગટ થયા. ને તેમણે જ મા શબ્દ સાર્થક કરી બતાવ્યો છે. બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ પોતાના પદમાં ગાયું છે કે,

**अधम उद्धारण अविनाशी, तारा बिरदनी बलिहारी रे,
ग्रही बांझ छोड़ो नहि गिरिधर, अवियण टेक तमारी रे.**

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન તો અધમ ઉદ્ધારણ અવિનાશી અવતારી પુરુષ છે જે કોઈ શરણે આવે તેના યોગક્ષેમનું એ વહન કરે છે અર્થાત્ ભગવાન એકવાર જેનો હાથ પકડે છે તેને પછી ક્યારેય છોડતા નથી. અને આગળ કહે છે કે,

**ભરી સભામાં ભુધરજી તમે, થયા છો માડી મારી રે,
બેટાને હેતે બોલાવો, અવગુણીયા વિસારી રે.**

જ્યારે બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ મા, બાપ, ભાઈ, બહેન વગેરેને છોડી ગઢડામાં શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનનું શરણું સ્વીકારેલું ત્યારે પુત્ર વિયોગે વ્યથિત બનેલી બ્રહ્માનંદ સ્વામીની માતા છેલ્લે એટલું કહે છે કે, બીજું તો કાંઈ નહિ પણ તને અહીંયાં મા જેવો પ્રેમ કોણ આપશે ? ત્યારે આ શબ્દ સ્વામિનારાયણ ભગવાને સાંભળતાં જ બ્રહ્માનંદ સ્વામીની માતાને હૈયે ધારણા આપી કે, લાલુબા તમારા પુત્રની મા હું બનીશ. તેને માતાની જેમ પ્રેમ આપીશ. એમ બ્રહ્માનંદ સ્વામી ભગવાન પાસે માતા તુલ્ય વાત્સલ્યની અપેક્ષા કરે છે અને એ રીતે પોતાના અવગુણની ક્ષમા-ચાચના માગી લે છે. સ્વામિનારાયણ ભગવાન તો એક બ્રહ્માનંદ સ્વામીના નહિ પરંતુ આખા સત્સંગ સમાજની મા છે. તેમના હેઠળ તો પાંચસો પાંચસો પરમહંસ હજારો લાખો હરિભક્તો તે સર્વેને એક સરખો. ‘મા’ જેમ બાળકને પ્રેમ આપે તેમ પ્રેમ આપે છે.

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૨ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

માતાને મન પોતાનું બાળક ગમે તેવું હોય તો પણ અત્યંત વહાલું હોય છે. તેમ પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રી આપણી મા બાળીને દેશવિદેશમાં વસતા દરેક હરિભક્તોને એક સરખો પ્રેમ પિરસી રહ્યા છે. તે પણ આપણા ગુણ અવગુણ કે અપરાધ સામું ક્યારેય જોતા નથી. તેમને મન તો પડ્યું પાનું નિભાવવાની વાત છે. માતા જેમ પોતાના બાળકને અજાણ્યે સાપ પકડે કે અગ્નિમાં હાથ નાખે ત્યારે રડાવીને પણ એનાથી બચાવે છે. એમ શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આશ્રિતને આધિ, વ્યાધિ ને ઉપાધિના ત્રિવિધ તાપથી કે પાપથી હંમેશા શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપા ઉગારી લે છે. બાળક માટે માતા સમાન જગતમાં બીજું કંઈ નથી. એમ આપણા માટે શ્રી સ્વામિનારાયણબાપા, સ્વામીબાપા સિવાય જગતમાં બીજું કોઈ હિતકારી નથી. તેમને મન તો ગમે તેમ આ જીવ મારા શરણે આવ્યો તેનું કલ્યાણ કરવું કરવું ને કરવું. તો આપણે પણ સ્વામિનારાયણ ગાદીના શરણમાં દેહપર્યંત રહીને વધુ ને વધુ સેવા કરતા રહીએ એ જ પ્રાર્થના.

હિંડોળાના દર્શન

મણિનગર શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી સંસ્થાન સંચાલિત શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરો - મણિનગર, ભુજ, કડી, મુંબઈ, વડોદરા, બાવળા તથા નાઈરોબી, લંડન, બોલ્ટન, ન્યુજર્સી-સિકાક્સ વગેરે મંદિરોમાં ચાલુ વર્ષે સંવત ૨૦૬૧ના અષાઢ વદ બીજને શુક્રવાર, તા. ૨૨-૭-૦૫ થી શ્રાવણ વદ બીજને રવિવાર, તા. ૨૧-૮-૦૫ સુધી શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ, શ્રી સ્વામિનારાયણબાપા, સ્વામીબાપાને દેદીપ્યમાન અને કલાકારીગરીયુક્ત હિંડોળામાં ઝૂલાવવામાં આવ્યા હતા. આ હિંડોળાને દરરોજ જુદી જુદી વસ્તુથી કલાત્મક રીતે શણગારવામાં આવતા હતા. જેવા કે સુકો મેવો, લીલો મેવો (ફળફળાદિ), અનાજ, કઠોર, શાકભાજી, પેંડા, મગજ, બીસ્કીટ, અગરબત્તી, ફુલમંડળી, હીર, ચલણી નોટો, કાજુકત્રી, બોમ્બે આઈસ હલવો, સાટા, સક્કરપારા, પવિત્રાં વગેરેથી સજાવીને તેમાં ઈલેક્ટ્રીક રોશની કરવામાં આવી હતી અને દરરોજ ઉત્સવ કરવામાં આવતો હતો. હિંડોળાની સજાવટ તથા ઈલેક્ટ્રીક રોશનીની સેવા જે તે મંદિરોમાં રહેતા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આઘઆચાર્ય પ્રવર પરમ પૂજ્ય જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપાના પૂજનીય સંતો તેમજ હરિભક્તો તથા ઉત્સાહી યુવકો તેમજ વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાને પ્રસન્ન કરવાને માટે કરી હતી.

ચાતુર્માસની કથા

મણિનગર શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી સંસ્થાન સંચાલિત શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરોમાં દર વર્ષના નિયમ મુજબ આઘ આચાર્યપ્રવર જીવનપ્રાણ શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપા વિરચિત ‘શ્રી સ્વામિનારાયણબાપા ચરિત્રામૃતસાગર’ સંસ્કૃત ગ્રંથની કથા ચાતુર્માસમાં કરવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ મણિનગર તથા સ્વામિનારાયણ પાલ્લીમાં સદ્ગુરુ શ્રી જિતેન્દ્રિયપ્રિયદાસજી સ્વામી, કડીમાં સદ્ગુરુ શાસ્ત્રી શ્રી સર્વેશ્વરદાસજી સ્વામી, મોખાસણમાં સદ્ગુરુ શાસ્ત્રી શ્રી ભગવત્પ્રિયદાસજી સ્વામી, કચ્છ-ભુજ તથા સુરતમાં સંતશિરોમણિ શ્રી વિજ્ઞાનપ્રકાશદાસજી સ્વામી, વડોદરામાં સંતશિરોમણિ શ્રી પ્રશાંતસ્વરૂપદાસજી સ્વામી તથા બાવળામાં સંતશિરોમણિ શ્રી ગુરુપ્રિયદાસજી સ્વામીએ કથા વાર્તાનો લાભ આપ્યો હતો.

જન્માષ્ટમી

શ્રાવણ વદ આઠમને શનિવાર તા. ૨૭-૮-૦૫ ના રોજ શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી સંસ્થાન - શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, મણિનગરમાં શ્રી ઠાકોરજીનું પૂજન કરી પારણિયામાં પધરાવીને રાત્રે બાર કલાકે પ્રાગટ્ય સમયની આરતી ઉતારવામાં આવી હતી અને ઉત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. દર્શનાર્થીઓની ભીડ પણ રાત્રે એક વાગ્યા સુધી ચાલુ જ રહી હતી. દર્શને આવનાર સહુ કોઈને પંચાજીરીનો પ્રસાદ આપવામાં આવ્યો હતો. શ્રાવણ વદ તેરશને ગુરુવાર તા. ૧-૯-૦૫ ના રોજ સવારના છઠ્ઠી હોવાથી ઉત્સવ કરીને આરતી ઉતારીને શ્રી ઠાકોરજીને પારણિયેથી ઉતારવામાં આવ્યા હતા. મણિનગર શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી સંસ્થાન સંચાલિત મંદિરો - ભુજ, દિલ્હી, કડી, બાવળા, ખેડા, વડોદરા, મુંબઈ વગેરે સ્થળોએ ભારતમાં તેમજ નાઈરોબી, બોલ્ટન, ન્યુજર્સી, સિકાક્સ, શિકાગો વગેરે સ્થળોએ પરદેશમાં પણ જન્માષ્ટમી ઉત્સવ ખૂબ જ ધામધૂમથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો. તેમજ લંડન મંદિરમાં શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ધર્મજ્યોતિર્ધર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીજી મહારાજે જન્માષ્ટમી ઉત્સવની આરતી ઉતારીને સહુને દિવ્યાનંદનો અનુભવ કરાવ્યો હતો.

realpatidar.com

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૩ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

સત્સંગ

- પાર્ષદ શ્રી સંજય ભગત

સંગ એ સૌથી બળવાન છે. સર્વ સંસ્કારોનું ઉત્પત્તિસ્થાન સંગ જ છે. સંગ એટલે મેળાપ, ઐક્ય. વળી સંગથી જ સારું અને મારું બન્ને પરિણામ થાય છે. ઝેરના સંગથી એટલે કે વિષના પાનથી કોઈપણ પશુ-પ્રાણી મરણ પામે છે. ને અમૃતના સંગથી અર્થાત્ પીયૂષના પાનથી અમર થાય છે. આમ સારા સંગથી સારું બનાય છે ને કુસંગથી ખરાબ બનાય છે માટે હરકોઈ મુમુક્ષુજનોએ સંત-સજ્જન તથા જ્ઞાનીનો સંગ કરવો કે જેથી પોતે સજ્જન થઈ જાય. સત્સંગ શબ્દ સત્ અને સંગ એમ બે શબ્દોનો બનેલો છે. સત્ એટલે સત્પુરુષોનો - સત્ય વસ્તુનો જે સંગ તે સત્સંગ કહેવાય. તેને સંત સમાગમ પણ કહેવાય છે. સત્સંગ શબ્દમાં રહેલ સત્ શબ્દનો અર્થ સર્વોપરી શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને, જીવનપ્રાણ બાપાશ્રીએ, ગુરુરાજ જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપાએ તથા બીજા શાસ્ત્રકારોએ નીચે પ્રમાણે કર્યો છે.

સચ્ચદ્વેન પરબ્રહ્મ, સાધવશ્ચ તવાશ્રિતાઃ । પ્રોક્તસ્તવીયો ધર્મશ્ચ, શાસ્ત્રં ચૈતત્ ત્રિકાશ્રયમ્ ॥

સત્ શબ્દથી પરબ્રહ્મ પરમાત્મા શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન - શ્રી હરિ, સત્ શબ્દથી ભગવાનના દેહાનુરાગી આશ્રિત સત્પુરુષો-સંતો, સત્ શબ્દથી ભગવાને કહેલો એવો ભગવાનના સંબંધવાળો સદ્ધર્મ જેને ભાગવત ધર્મ કહે છે તે, અને સત્ શબ્દથી ભગવાનનું સદાય સાકારપણું તથા સાધુઓનું તથા સદ્ધર્મનું પ્રતિપાદન કરનાર (એવા જે રહસ્યાર્થ પ્રદીપિકા ટીકા સહ વચનામૃત ગ્રંથ, શિક્ષાપત્રી, સત્સંગીજીવન, સત્સંગીભૂષણ, પુરુષોત્તમલીલામૃત સુખસાગર, જીવનપ્રાણ અબજબાપાશ્રીની વાતો, જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપાની વાતો વગેરે કારણ સત્સંગના સત્ શાસ્ત્રો) સત્શાસ્ત્રો, એ ચારેય એવી જે સત્ વસ્તુઓ તેમનો જે મન, કર્મ, વચને સંગ કરવો તેને સત્સંગ કહેવાય. સત્સંગ વિના બીજા કોઈપણ ઉપાયથી જીવાત્માના અજ્ઞાનનો નાશ થતો નથી. તે વિના શાસ્ત્રોના ખરા અર્થો પણ સમજાતા નથી. તે માટે તો ગુરુદેવ જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપા કહે છે કે સંત સમાગમની આવશ્યકતા છે. જ્યારે મુમુક્ષુ જન સંત સમાગમ કરે ત્યારે તેને ખરા કર્તવ્યનું જ્ઞાન થાય છે તથા તે ઈશ્વરાભિમુખ થાય છે. માટે સત્પુરુષો પાસે રોજ જવું તે હિતકારક છે માટે નિત્ય સંત સમાગમ કરવો એમ શાસ્ત્રો પોકારી પોકારી કહે છે. કેમ કે સત્પુરુષોના સમાગમ તથા તેમના દર્શન માત્રથી જ દર્શન કરનારને પાવન કરે છે. સંત તુલસીદાસજીએ કહ્યું છે કે,

એક ઘડી આધી ઘડી, આધી મેં ભી આધ; તુલસી સંગત સંતકી, કટે કોટિ અપરાધ...

એક ઘડી એટલે ચોવીસ મિનિટ; તેનીય અડધી એટલે બાર મિનિટ; તેનીય અડધી એટલે છ મિનિટ માત્રનો સત્સંગ આપણા અસંખ્ય દોષોને ખતમ કરવાની તાકાત ધરાવે છે. વળી, આ અંગે કવિ સમ્રાટ સદ્ગુરુ શ્રી બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ પણ કહ્યું છે કે,

સંત સમાગમ કીજે હો, નિશદિન, સંત સમાગમ કીજે,

માન તજી સંતનકે મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજે હો...નિશદિન ૦ ૧

ઉપરોક્ત ગોડીપદમાં સદ્ગુરુ શ્રી બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ કહ્યા પ્રમાણે મન, કર્મ, વચનથી ભગવાનનો સાકારપણાનો દેહ નિશ્ચય કરાવી ભગવત્સ્વરૂપમાં મનને જોડી દેવારવે તેવા સત્પુરુષને પોતાનું મન અર્પણ કરવું તથા તેમના વચનમાં સંપૂર્ણ વિશ્વાસ અને શ્રદ્ધા રાખી સમાગમ તથા સેવા કરવાથી સંસારને નાશવંત, દુઃખદાયી મનાય ને તેનાથી માયા મોહનો ત્યાગ થવાથી ભગવાનનું ભજન-ધ્યાન કરી આત્મતિક કલ્યાણને પ્રાપ્ત કરે છે.

સત્સંગનો આ જ પ્રભાવ છે. જેનાથી આપણે ગુણવાન બનતા જઈએ છીએ, દોષો દૂર ભાગતા રહે છે. સત્સંગ એટલે માનવતાનું પ્રવેશદ્વાર Gateway of Humanity સદ્ગુણોનો સંગ, સારા મિત્રો સાથેની મિત્રતા, સદ્ગ્રંથોનું વાંચન અને સારી કથાઓનું શ્રવણ વગેરે વગેરે, સત્સંગના જુદા જુદા પ્રકારો છે. સત્સંગના બે પ્રકારો છે (૧) કારણ સત્સંગ અને (૨) કાર્ય સત્સંગ. જીવનપ્રાણ અબજબાપાશ્રી ભાગ-૧ની વાર્તા-૪માં સમજાવતાં કહે છે કે, આજ સત્સંગમાં સત્સંગ ઓળખાણો એટલે શ્રીજીમહારાજ અને મુક્ત ઓળખાણા તે કારણ હાથ આવ્યું. મહારાજ અને મુક્ત એ બે કારણ છે અને મંદિરો, આચાર્ય, સાધુ, બ્રહ્મચારી, સત્સંગી એ કાર્ય છે. તેમાં ઘણાક જીવ છે તે બિચારા જેમ સમજવું જોઈએ તેમ સમજી શકતા નથી. તેમને કારણ સત્સંગના સત્સંગીઓ જેવો લાભ નથી. આપણને કેવળ દયા કરી આવા કારણ સત્સંગનો યોગ ગુરુદેવ જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપાએ કરાવી આપ્યો છે. તો મોક્ષનો ખપ રાખીને, ગરજવાન બનીએ તો જરૂર આપણા જીવાત્માનું આત્મતિક કલ્યાણ થાય. સદ્ગુરુ શ્રી અક્ષરાનંદ સ્વામીની ૯૬૬મી વાતમાં લખ્યું છે કે સંવત ૧૮૬૮ની સાલમાં ભયંકર દુષ્કાળ પડ્યો ત્યારે જૂનાગઢના ગગાભાઈ ગરાસીયાએ બે કોળીના છોકરા રાખ્યા હતા તેને કાળ

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૪ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

ઉત્તરાવ્યો અને ઉછેરીને મોટા કર્યા. પછી તે છોકરા યુવાન થયા તે સમયે ગગાભાઈ વ્યવહારે ગરીબ થઈ ગયા હતા. તેના કારણે આ બંને કોળી ભાઈઓ મજૂરી કરવા જતા ને કોધી સ્વભાવના કારણે ગગાભાઈ આ બંનેને લાકડી લઈને મારવા દોડતા અને હંમેશા ગાળો દેતા, પરંતુ બંને જણ ક્યારેય પણ સામું બોલતા નહિ અને ગાળો સહન કરતા. પછી આજુબાજુ વાળાઓ કહેવા લાગ્યા જે, તમે બંને મૂર્ખ છો. હવે શું કામ ગાળો ખાવ છો ? અહીંથી જતા રહો અને રૂપિયા કમાઈને મજા કરોને, ગાળ ખાવાની તો મટી જાય. આવું સાંભળી બંને યુવાનોએ કહ્યું હે ભાઈઓ ! ખરી વખતે કોઈ ખાવાનું આપતું ન હતું ત્યારે અમોને ગગાભાઈએ ખવડાવીને મોટા કર્યા છે તેથી અમારા દેહ એમના જ છે, માટે તેઓને ઠીક લાગે તેમ કરે. મારશે તો માર સહન કરીશું અને ગાળો દેશે તો ગાળો સહન કરીશું, પરંતુ અમે કૃતઘ્ની નહિ થઈએ. તેમજ સદ્ગુરુ શ્રી સચ્ચિદાનંદ સ્વામીની વાત કરીએ તો તેઓ કહેતા કે સત્સંગનો ખપ કેવો હોવો જોઈએ ? સત્સંગના ગરજુ કેવા થાવું ? તો આ મારા પગને ઢીંચણથી અગર હાથને કાંડાથી ભાંગી નાખે તો પણ ઢસડાતો ઢસડાતો જ્યાં સંતોનો એંઠવાડ નાંખે છે તે ઠેકાણે ઝોળી પાથરીને બેસું અને કહું જે, “હે મહાપુરુષો આ ઝોળીમાં એંટું નાંખો !” પછી તે એંઠવાડ ખાઈને સત્સંગમાં પડ્યો રહ્યો ! પણ સત્સંગ ન મેલું કેમકે મારાં હાડ - ચામ સત્સંગના છે. બંધુઓ, આ સત્સંગના દાખલાઓનો સિદ્ધાંત એ છે કે આપણને સત્સંગમાં ગમે તેટલું અપમાન થાય તો પણ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન, શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી, જીવનપ્રાણ અબજી બાપાશ્રી, જીવનપ્રાણ સ્વામીબાપા તથા પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રી તેમજ આપણા કારણ સત્સંગના ખરા ગરજવાન થઈને પોતાના જીવાત્માનું આત્યંતિક કલ્યાણ સાધી લેવું.

જીવન વિકાસ શિબિર

આઘ આચાર્ય પ્રવર શ્રી મુક્તજીવન સ્વામીબાપા શતાબ્દી મહોત્સવના ઉપક્રમે ચાલતી જીવન વિકાસ શિબિરના એક ભાગરૂપે પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીની પ્રેરણાથી ભુજ તાલુકાના વિવિધ ગામોમાં બાળકો તથા યુવાનોનો આધ્યાત્મિક તેમજ શારીરિક વિકાસ થાય તે નિમિત્તે કથા વાર્તા તેમજ રમત ગમતના કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું જેમાં ભુજ, માધાપુર, ભારાસર, માનકુવા, નવાવાસ, કેરા, વૃષપુર, નારણપુર, ઘનશ્યામનગર, મેઘપુર, માંડલી, સુખપુર વગેરે ગામોમાં કથાવાર્તા તેમજ સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તે પ્રસંગે ભારત સ્વાતંત્ર્ય દિન ૧૫મી ઓગષ્ટના રોજ ભારાસર મુકામે શ્રી સ્વામિનારાયણ સિદ્ધાંત સજીવન મંડળ કચ્છ વિભાગના યુવકો દ્વારા ક્રિકેટ ટુર્નામેન્ટનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું તેમાં નારણપુર, ભારાસર તથા ભુજ એમ ત્રણ ટીમોએ ભાગ લીધો હતો. તેમાં નારણપુર શ્રી સ્વામિનારાયણ સિદ્ધાંત સજીવન મંડળની ટીમ વિજેતા બની હતી. તેમને શ્રી સ્વામિનારાયણ કન્ઝ્યુમર સ્ટોર્સના સૌજન્યથી સદ્. શ્રી અખિલેશ્વરદાસજી સ્વામીના હસ્તે વિજેતા કપ એનાયત કરવામાં આવ્યો હતો. તેમજ તા. ૧૭ના રોજ નારણપુર મુકામે કબડ્ડી ટુર્નામેન્ટનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું તેમાં માનકુવા-નવાવાસ, ભારાસર, નારણપુર તથા ઘ.નગર શ્રી સ્વા.સિ.સ.મંડળના બાળકો તથા યુવકોએ ભાગ લીધો હતો. તેમાં એ ગ્રુપમાં નવાવાસની ટીમ તથા બી ગ્રુપમાં ભારાસરની ટીમ વિજેતા બની હતી. આ બન્ને ટીમોને હીના સ્ટોર્સ નારણપુર તરફથી સદ્. શ્રી અખિલેશ્વરદાસજી સ્વામીના હસ્તે કપ એનાયત કરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે સદ્. શ્રી અખિલેશ્વરદાસજી સ્વામીએ જણાવ્યું હતું કે આપણા લાડીલા સ્વામીબાપા તથા પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીનો ઉદ્દેશ એક જ છે કે આવી સ્પર્ધાઓ દ્વારા આપણા ભારત દેશના યુવાનોમાં સંગઠન કરાવી તેમને આધ્યાત્મિકતાના માર્ગે આગળ લઈ જવા અને સુસંસ્કારી બનાવી વ્યસન ફેશનથી દૂર રહી સત્સંગના માર્ગે આગળ વધારવા. અને કથાવાર્તા તેમજ સદ્ સાહિત્યના વાંચન દ્વારા પોતાના જીવનને સંસ્કારોથી સુવાસિત બનાવે. તેમજ રમત ગમત ક્ષેત્રે તેમજ આધ્યાત્મિકક્ષેત્રે પ્રગતિ સાધે - આવા ઉમદા હેતુને લક્ષમાં રાખી પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીની પ્રેરણાથી ક્રિકેટ સ્પર્ધા તથા કબડ્ડી સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે તો આપણે સૌ સ્વામિનારાયણબાપા સ્વામીબાપાને રાજી કરવા માટે અને આપણા જીવનના વિકાસ માટે પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીના આદેશનું પાલન કરીએ અને આલોક પરલોકમાં સુખિયા બનીએ.

સત્સંગ શબ્દ પૂરણી ઉઝ નો ઉકેલ આપનાર:- સાંખ્યયોગી બાશ્રી શાન્તાબા (કડી), સાંખ્યયોગી બાશ્રી સવિતાબા (વૃષપુર), સાંખ્યયોગી બાશ્રી સવિતાબા (ઘ.નગર), પાર્ષદ વન્નિતાબેન કે. (નારણપુર), વરસાણી રસીલા કે, રમેશ, પરેશ જી. વરસાણી, અરવિંદકુમાર એસ. વરસાણી (ભારાસર), મનીષાબેન આર. ઠક્કર (વિરમગામ), દરજી સુશીલાબેન એમ. (કડી), રંજનબેન એસ. ઠક્કર (ભુજ), વન્નિતાબેન કુંવરજી પીંડોરીઆ (ઘ.નગર), જાનકી કે. ઠક્કર (જોલાપુર).

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૫ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

સત્સંગ શબ્દ પૂરણી - ૩૪

realpatidar.com

- નવનીત એન. પટેલ (સુરત)

સત્સંગ શબ્દ પૂરણી - ૩૩નો

ઉકેલ

૧		૨	૩	૪		૫	૬			૧મ	હા	૨મં	૩	૪	અ	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭	૪૮	૪૯	૫૦	૫૧	૫૨	૫૩	૫૪	૫૫	૫૬	૫૭	૫૮	૫૯	૬૦	૬૧	૬૨	૬૩	૬૪	૬૫	૬૬	૬૭	૬૮	૬૯	૭૦	૭૧	૭૨	૭૩	૭૪	૭૫	૭૬	૭૭	૭૮	૭૯	૮૦	૮૧	૮૨	૮૩	૮૪	૮૫	૮૬	૮૭	૮૮	૮૯	૯૦	૯૧	૯૨	૯૩	૯૪	૯૫	૯૬	૯૭	૯૮	૯૯	૧૦૦	૧૦૧	૧૦૨	૧૦૩	૧૦૪	૧૦૫	૧૦૬	૧૦૭	૧૦૮	૧૦૯	૧૧૦	૧૧૧	૧૧૨	૧૧૩	૧૧૪	૧૧૫	૧૧૬	૧૧૭	૧૧૮	૧૧૯	૧૨૦	૧૨૧	૧૨૨	૧૨૩	૧૨૪	૧૨૫	૧૨૬	૧૨૭	૧૨૮	૧૨૯	૧૩૦	૧૩૧	૧૩૨	૧૩૩	૧૩૪	૧૩૫	૧૩૬	૧૩૭	૧૩૮	૧૩૯	૧૪૦	૧૪૧	૧૪૨	૧૪૩	૧૪૪	૧૪૫	૧૪૬	૧૪૭	૧૪૮	૧૪૯	૧૫૦	૧૫૧	૧૫૨	૧૫૩	૧૫૪	૧૫૫	૧૫૬	૧૫૭	૧૫૮	૧૫૯	૧૬૦	૧૬૧	૧૬૨	૧૬૩	૧૬૪	૧૬૫	૧૬૬	૧૬૭	૧૬૮	૧૬૯	૧૭૦	૧૭૧	૧૭૨	૧૭૩	૧૭૪	૧૭૫	૧૭૬	૧૭૭	૧૭૮	૧૭૯	૧૮૦	૧૮૧	૧૮૨	૧૮૩	૧૮૪	૧૮૫	૧૮૬	૧૮૭	૧૮૮	૧૮૯	૧૯૦	૧૯૧	૧૯૨	૧૯૩	૧૯૪	૧૯૫	૧૯૬	૧૯૭	૧૯૮	૧૯૯	૨૦૦	૨૦૧	૨૦૨	૨૦૩	૨૦૪	૨૦૫	૨૦૬	૨૦૭	૨૦૮	૨૦૯	૨૧૦	૨૧૧	૨૧૨	૨૧૩	૨૧૪	૨૧૫	૨૧૬	૨૧૭	૨૧૮	૨૧૯	૨૨૦	૨૨૧	૨૨૨	૨૨૩	૨૨૪	૨૨૫	૨૨૬	૨૨૭	૨૨૮	૨૨૯	૨૩૦	૨૩૧	૨૩૨	૨૩૩	૨૩૪	૨૩૫	૨૩૬	૨૩૭	૨૩૮	૨૩૯	૨૪૦	૨૪૧	૨૪૨	૨૪૩	૨૪૪	૨૪૫	૨૪૬	૨૪૭	૨૪૮	૨૪૯	૨૫૦	૨૫૧	૨૫૨	૨૫૩	૨૫૪	૨૫૫	૨૫૬	૨૫૭	૨૫૮	૨૫૯	૨૬૦	૨૬૧	૨૬૨	૨૬૩	૨૬૪	૨૬૫	૨૬૬	૨૬૭	૨૬૮	૨૬૯	૨૭૦	૨૭૧	૨૭૨	૨૭૩	૨૭૪	૨૭૫	૨૭૬	૨૭૭	૨૭૮	૨૭૯	૨૮૦	૨૮૧	૨૮૨	૨૮૩	૨૮૪	૨૮૫	૨૮૬	૨૮૭	૨૮૮	૨૮૯	૨૯૦	૨૯૧	૨૯૨	૨૯૩	૨૯૪	૨૯૫	૨૯૬	૨૯૭	૨૯૮	૨૯૯	૩૦૦	૩૦૧	૩૦૨	૩૦૩	૩૦૪	૩૦૫	૩૦૬	૩૦૭	૩૦૮	૩૦૯	૩૧૦	૩૧૧	૩૧૨	૩૧૩	૩૧૪	૩૧૫	૩૧૬	૩૧૭	૩૧૮	૩૧૯	૩૨૦	૩૨૧	૩૨૨	૩૨૩	૩૨૪	૩૨૫	૩૨૬	૩૨૭	૩૨૮	૩૨૯	૩૩૦	૩૩૧	૩૩૨	૩૩૩	૩૩૪	૩૩૫	૩૩૬	૩૩૭	૩૩૮	૩૩૯	૩૪૦	૩૪૧	૩૪૨	૩૪૩	૩૪૪	૩૪૫	૩૪૬	૩૪૭	૩૪૮	૩૪૯	૩૫૦	૩૫૧	૩૫૨	૩૫૩	૩૫૪	૩૫૫	૩૫૬	૩૫૭	૩૫૮	૩૫૯	૩૬૦	૩૬૧	૩૬૨	૩૬૩	૩૬૪	૩૬૫	૩૬૬	૩૬૭	૩૬૮	૩૬૯	૩૭૦	૩૭૧	૩૭૨	૩૭૩	૩૭૪	૩૭૫	૩૭૬	૩૭૭	૩૭૮	૩૭૯	૩૮૦	૩૮૧	૩૮૨	૩૮૩	૩૮૪	૩૮૫	૩૮૬	૩૮૭	૩૮૮	૩૮૯	૩૯૦	૩૯૧	૩૯૨	૩૯૩	૩૯૪	૩૯૫	૩૯૬	૩૯૭	૩૯૮	૩૯૯	૪૦૦	૪૦૧	૪૦૨	૪૦૩	૪૦૪	૪૦૫	૪૦૬	૪૦૭	૪૦૮	૪૦૯	૪૧૦	૪૧૧	૪૧૨	૪૧૩	૪૧૪	૪૧૫	૪૧૬	૪૧૭	૪૧૮	૪૧૯	૪૨૦	૪૨૧	૪૨૨	૪૨૩	૪૨૪	૪૨૫	૪૨૬	૪૨૭	૪૨૮	૪૨૯	૪૩૦	૪૩૧	૪૩૨	૪૩૩	૪૩૪	૪૩૫	૪૩૬	૪૩૭	૪૩૮	૪૩૯	૪૪૦	૪૪૧	૪૪૨	૪૪૩	૪૪૪	૪૪૫	૪૪૬	૪૪૭	૪૪૮	૪૪૯	૪૫૦	૪૫૧	૪૫૨	૪૫૩	૪૫૪	૪૫૫	૪૫૬	૪૫૭	૪૫૮	૪૫૯	૪૬૦	૪૬૧	૪૬૨	૪૬૩	૪૬૪	૪૬૫	૪૬૬	૪૬૭	૪૬૮	૪૬૯	૪૭૦	૪૭૧	૪૭૨	૪૭૩	૪૭૪	૪૭૫	૪૭૬	૪૭૭	૪૭૮	૪૭૯	૪૮૦	૪૮૧	૪૮૨	૪૮૩	૪૮૪	૪૮૫	૪૮૬	૪૮૭	૪૮૮	૪૮૯	૪૯૦	૪૯૧	૪૯૨	૪૯૩	૪૯૪	૪૯૫	૪૯૬	૪૯૭	૪૯૮	૪૯૯	૫૦૦	૫૦૧	૫૦૨	૫૦૩	૫૦૪	૫૦૫	૫૦૬	૫૦૭	૫૦૮	૫૦૯	૫૧૦	૫૧૧	૫૧૨	૫૧૩	૫૧૪	૫૧૫	૫૧૬	૫૧૭	૫૧૮	૫૧૯	૫૨૦	૫૨૧	૫૨૨	૫૨૩	૫૨૪	૫૨૫	૫૨૬	૫૨૭	૫૨૮	૫૨૯	૫૩૦	૫૩૧	૫૩૨	૫૩૩	૫૩૪	૫૩૫	૫૩૬	૫૩૭	૫૩૮	૫૩૯	૫૪૦	૫૪૧	૫૪૨	૫૪૩	૫૪૪	૫૪૫	૫૪૬	૫૪૭	૫૪૮	૫૪૯	૫૫૦	૫૫૧	૫૫૨	૫૫૩	૫૫૪	૫૫૫	૫૫૬	૫૫૭	૫૫૮	૫૫૯	૫૬૦	૫૬૧	૫૬૨	૫૬૩	૫૬૪	૫૬૫	૫૬૬	૫૬૭	૫૬૮	૫૬૯	૫૭૦	૫૭૧	૫૭૨	૫૭૩	૫૭૪	૫૭૫	૫૭૬	૫૭૭	૫૭૮	૫૭૯	૫૮૦	૫૮૧	૫૮૨	૫૮૩	૫૮૪	૫૮૫	૫૮૬	૫૮૭	૫૮૮	૫૮૯	૫૯૦	૫૯૧	૫૯૨	૫૯૩	૫૯૪	૫૯૫	૫૯૬	૫૯૭	૫૯૮	૫૯૯	૬૦૦	૬૦૧	૬૦૨	૬૦૩	૬૦૪	૬૦૫	૬૦૬	૬૦૭	૬૦૮	૬૦૯	૬૧૦	૬૧૧	૬૧૨	૬૧૩	૬૧૪	૬૧૫	૬૧૬	૬૧૭	૬૧૮	૬૧૯	૬૨૦	૬૨૧	૬૨૨	૬૨૩	૬૨૪	૬૨૫	૬૨૬	૬૨૭	૬૨૮	૬૨૯	૬૩૦	૬૩૧	૬૩૨	૬૩૩	૬૩૪	૬૩૫	૬૩૬	૬૩૭	૬૩૮	૬૩૯	૬૪૦	૬૪૧	૬૪૨	૬૪૩	૬૪૪	૬૪૫	૬૪૬	૬૪૭	૬૪૮	૬૪૯	૬૫૦	૬૫૧	૬૫૨	૬૫૩	૬૫૪	૬૫૫	૬૫૬	૬૫૭	૬૫૮	૬૫૯	૬૬૦	૬૬૧	૬૬૨	૬૬૩	૬૬૪	૬૬૫	૬૬૬	૬૬૭	૬૬૮	૬૬૯	૬૭૦	૬૭૧	૬૭૨	૬૭૩	૬૭૪	૬૭૫	૬૭૬	૬૭૭	૬૭૮	૬૭૯	૬૮૦	૬૮૧	૬૮૨	૬૮૩	૬૮૪	૬૮૫	૬૮૬	૬૮૭	૬૮૮	૬૮૯	૬૯૦	૬૯૧	૬૯૨	૬૯૩	૬૯૪	૬૯૫	૬૯૬	૬૯૭	૬૯૮	૬૯૯	૭૦૦	૭૦૧	૭૦૨	૭૦૩	૭૦૪	૭૦૫	૭૦૬	૭૦૭	૭૦૮	૭૦૯	૭૧૦	૭૧૧	૭૧૨	૭૧૩	૭૧૪	૭૧૫	૭૧૬	૭૧૭	૭૧૮	૭૧૯	૭૨૦	૭૨૧	૭૨૨	૭૨૩	૭૨૪	૭૨૫	૭૨૬	૭૨૭	૭૨૮	૭૨૯	૭૩૦	૭૩૧	૭૩૨	૭૩૩	૭૩૪	૭૩૫	૭૩૬	૭૩૭	૭૩૮	૭૩૯	૭૪૦	૭૪૧	૭૪૨	૭૪૩	૭૪૪	૭૪૫	૭૪૬	૭૪૭	૭૪૮	૭૪૯	૭૫૦	૭૫૧	૭૫૨	૭૫૩	૭૫૪	૭૫૫	૭૫૬	૭૫૭	૭૫૮	૭૫૯	૭૬૦	૭૬૧	૭૬૨	૭૬૩	૭૬૪	૭૬૫	૭૬૬	૭૬૭	૭૬૮	૭૬૯	૭૭૦	૭૭૧	૭૭૨	૭૭૩	૭૭૪	૭૭૫	૭૭૬	૭૭૭	૭૭૮	૭૭૯	૭૮૦	૭૮૧	૭૮૨	૭૮૩	૭૮૪	૭૮૫	૭૮૬	૭૮૭	૭૮૮	૭૮૯	૭૯૦	૭૯૧	૭૯૨	૭૯૩	૭૯૪	૭૯૫	૭૯૬	૭૯૭	૭૯૮	૭૯૯	૮૦૦	૮૦૧	૮૦૨	૮૦૩	૮૦૪	૮૦૫	૮૦૬	૮૦૭	૮૦૮	૮૦૯	૮૧૦	૮૧૧	૮૧૨	૮૧૩	૮૧૪	૮૧૫	૮૧૬	૮૧૭	૮૧૮	૮૧૯	૮૨૦	૮૨૧	૮૨૨	૮૨૩	૮૨૪	૮૨૫	૮૨૬	૮૨૭	૮૨૮	૮૨૯	૮૩૦	૮૩૧	૮૩૨	૮૩૩	૮૩૪	૮૩૫	૮૩૬	૮૩૭	૮૩૮	૮૩૯	૮૪૦	૮૪૧	૮૪૨	૮૪૩	૮૪૪	૮૪૫	૮૪૬	૮૪૭	૮૪૮	૮૪૯	૮૫૦	૮૫૧	૮૫૨	૮૫૩	૮૫૪	૮૫૫	૮૫૬	૮૫૭	૮૫૮	૮૫૯	૮૬૦	૮૬૧	૮૬૨	૮૬૩	૮૬૪	૮૬૫	૮૬૬	૮૬૭	૮૬૮	૮૬૯	૮૭૦	૮૭૧	૮૭૨	૮૭૩	૮૭૪	૮૭૫	૮૭૬	૮૭૭	૮૭૮	૮૭૯	૮૮૦	૮૮૧	૮૮૨	૮૮૩	૮૮૪	૮૮૫	૮૮૬	૮૮૭	૮૮૮	૮૮૯	૮૯૦	૮૯૧	૮૯૨	૮૯૩	૮૯૪	૮૯૫	૮૯૬	૮૯૭	૮૯૮	૮૯૯	૯૦૦	૯૦૧	૯૦૨	૯૦૩	૯૦૪	૯૦૫	૯૦૬	૯૦૭	૯૦૮	૯૦૯	૯૧૦	૯૧૧	૯૧૨	૯૧૩	૯૧૪	૯૧૫	૯૧૬	૯૧૭	૯૧૮	૯૧૯	૯૨૦	૯૨૧	૯૨૨	૯૨૩	૯૨૪	૯૨૫	૯૨૬	૯૨૭	૯૨૮	૯૨૯	૯૩૦	૯૩૧	૯૩૨	૯૩૩	૯૩૪	૯૩૫	૯૩૬	૯૩૭	૯૩૮	૯૩૯	૯૪૦	૯૪૧	૯૪૨	૯૪૩	૯૪૪	૯૪૫	૯૪૬	૯૪૭	૯૪૮	૯૪૯	૯૫૦	૯૫૧	૯૫૨	૯૫૩	૯૫૪	૯૫૫	૯૫૬	૯૫૭	૯૫૮	૯૫૯	૯૬૦	૯૬૧	૯૬૨	૯૬૩	૯૬૪	૯૬૫	૯૬૬	૯૬૭	૯૬૮	૯૬૯	૯૭૦	૯૭૧	૯૭૨	૯૭૩	૯૭૪	૯૭૫	૯૭૬	૯૭૭	૯૭૮	૯૭૯	૯૮૦	૯૮૧	૯૮૨	૯૮૩	૯૮૪	૯૮૫	૯૮૬	૯૮૭	૯૮૮	૯૮૯	૯૯૦	૯૯૧	૯૯૨	૯૯૩	૯૯૪	૯૯૫	૯૯૬	૯૯૭	૯૯૮	૯૯૯	૧૦૦	૧૦૧	૧૦૨	૧૦૩	૧૦૪	૧૦૫	૧૦૬	૧૦૭	૧૦૮	૧૦૯	૧૧૦	૧૧૧	૧૧૨	૧૧૩	૧૧૪	૧૧૫	૧૧૬	૧૧૭	૧૧૮	૧૧૯	૧૨૦	૧૨૧	૧૨૨	૧૨૩	૧૨૪	૧૨૫	૧૨૬	૧૨૭	૧૨૮	૧૨૯	૧૩૦	૧૩૧	૧૩૨	૧૩૩	૧૩૪	૧૩૫	૧૩૬	૧૩૭	૧૩૮	૧૩૯	૧૪૦	૧૪૧	૧૪૨	૧૪૩	૧૪૪	૧૪૫	૧૪૬	૧૪૭	૧૪૮	૧૪૯	૧૫૦	૧૫૧	૧૫૨	૧૫૩	૧૫૪	૧૫૫	૧૫૬	૧૫૭	૧૫૮	૧૫૯	૧૬૦	૧૬૧	૧૬૨	૧૬૩	૧૬૪	૧૬૫	૧૬૬	૧૬૭	૧૬૮	૧૬૯	૧૭૦	૧૭૧	૧૭૨	૧૭૩	૧૭૪	૧૭૫	૧૭૬	૧૭૭	૧૭૮	૧૭૯	૧૮૦	૧૮૧	૧૮૨	૧૮૩	૧૮૪	૧૮૫	૧૮૬	૧૮૭	૧૮૮	૧૮૯	૧૯૦	૧૯૧	૧૯૨	૧૯૩	૧૯૪	૧૯૫	૧૯૬	૧૯૭	૧૯૮	૧૯૯	૨૦૦	૨૦૧	૨૦૨	૨૦૩	૨૦૪	૨૦૫	૨૦૬	૨૦૭	૨૦૮	૨૦૯	૨૧૦	૨૧૧	૨૧૨	૨૧૩	૨૧૪	૨૧૫	૨૧૬	૨૧૭	૨૧૮	૨૧૯	૨૨૦	૨૨૧	૨૨૨	૨૨૩	૨૨૪	૨૨૫	૨૨૬	૨૨૭	૨૨૮	૨૨૯	૨૩૦	૨૩૧	૨૩૨	૨૩૩	૨૩૪	૨૩૫	૨૩૬	૨૩૭	૨૩૮	૨
---	--	---	---	---	--	---	---	--	--	----	----	-----	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	---

આડી ચાવીઓ

૧. બ્રાહ્મણ જનોઈ બદલે તે દિન. (૫)
૫. આજ આનંદની છોળો છલકાયહરિ જુલતા રે. (૩)
૭. ભગવાનની મરજી પ્રમાણે વર્તે તે સાચો (૩)
૮. જેમાંથી રાજ નીકળે છે તે વૃક્ષ. (૨)
૧૦. 'સ્વ'નું અર્પણ. (૩)
૧૧. એક વસ્તુનું બીજી વસ્તુમાં સમાઈ જવું તે. (૨)
૧૩. તમ પર રે, ધર્મ ને ભક્તિ કરશે ક્ષેમ. (૩)
૧૬. મંદિર રે, લીધ્યાં લેર્યાં છે. (૫)
૧૮. શ્રી ધર્મપિતાનું પ્રાગટ્ય ગામ. (૫)
૧૯. નું રક્ષણ કરવા ભગવાન નૃસિંહરૂપે પધાર્યા. (૪)
૨૧. સિંધુ, રત્નાકર. (૩)
૨૨. સંસારરૂપીવાળા મનુષ્યોને નિર્મળ કરવા શિક્ષાપત્રીનો અવતાર થયો છે. (૩)
૨૩. જેનાથી વૃત્તિ પ્રતિલોભ થાય તેવું એક વિઘ્ન. (૧)
૨૪. એક નક્ષત્ર. (૩)
૨૫. ભગવાનના ભક્તેભક્તિ પૈકી કોઈ એક ભક્તિએ કરીને ભગવાનને સતત રાજી કરવા. (૩)
૨૭. ઝણક ઝણક ઝણકાવે. (૨)
૨૮. મનનો નિગ્રહ કરવામાં આડાં આવે. (૪)
૩૧. અષ્ટ સૌભાગ્યમાંનું એક જે કોટમાં હોય. (૫)
૩૨. મહારાજે લઈ અડધો કળિયુગનો નાશ કર્યો હતો. (૨)

ઊભી ચાવીઓ

૧. રોગ માત્રનાં મૂળિયા જીભના.....માં. (૪)
૨. જેને જેનું તેને તેની તલપ. (૩)
૩. ધર્મપરાયણ. (૨)
૪. માં અક્કલ ન હોય. (૩)
૫. માનવને મનુષ્ય જન્મની કિંમત સમજાય તો જ....અટકે. (૨)
૬. તારા દંતની કળી. (૪)
૮. આશરે સવાસો ગ્રામ વજ

realpatidar.com

સત્સંગ સમાચાર

- શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી

તા. ૬-૮-૦૫ના રોજ ન્યુજર્સી-સિકાકસમાં ઉમંગીભક્તોએ કરાવેલી ક્રમશઃ શ્રી અબજી બાપાશ્રીની વાતોની સમૂહ પારાયણો

૧	મોખાસણ	પટેલ બાબુભાઈ સોમાભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: બાબુભાઈ.
૨	મોખાસણ	પટેલ કમળાબેન ભગવાનદાસ	ભગવાનભાઈને વધુ મૂર્તિસુખ મળે. શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: હર્ષિલ.
૩	પુનીયાદ	પટેલ સુભાષભાઈ હરિભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, હરીભાઈ અને શાન્તાબેનને વધુ મૂર્તિસુખ મળે. પાઘડી: સુભાષભાઈ.
૪	મોખાસણ	પટેલ હરેશભાઈ ભીખાભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૫	મુંબઈ	પટેલ છનાભાઈ પ્રભુદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૬	મોખાસણ	પટેલ સોમાભાઈ મણીલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, ધંધામાં બાપા ભેળા ભળે.
૭	મોખાસણ	પટેલ ઘનશ્યામભાઈ જોઈતારામ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, ધંધામાં બાપા ભેળા ભળે.
૮	વડુ	પટેલ દીનેશભાઈ દશરથલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૯	અમદાવાદ	પટેલ દીપ્તિબેન વિશાલકુમાર	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૧૦	મોખાસણ	પટેલ ઘનશ્યામભાઈ કચરદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, સુપુત્રોના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે.
૧૧	ગવાડા	પટેલ બળદેવભાઈ ગોબરદાસ	સદ્. શ્રી ઘનશ્યામચરણદાસજી સ્વામી, ભક્તવત્સલદાસજી સ્વામી અને ઉત્તમપુરુષદાસજી સ્વામીને વધુ મૂર્તિસુખ મળે, પિતાશ્રી ગોબરભાઈને વધુ મૂર્તિસુખ મળે, માતૃશ્રી કંકુબાને ટાણું આવે બાપા સંભાળી લે. પાઘડી: બળદેવભાઈ.
૧૨	વહેલાલ	પટેલ ગોરધનભાઈ ચતુરદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૧૩	મોખાસણ	પટેલ પ્રભુદાસ મણીલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: જૈમીન.
૧૪	ખણુંસા	પટેલ ઘેલાભાઈ પુંજીરામ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: ભરતકુમાર.
૧૫	મોખાસણ	પટેલ નટુભાઈ જેઠાભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: નટુભાઈ.
૧૬	મોખાસણ	મીસ્ત્રી સોમાભાઈ ખોડીદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: સોમાભાઈ.
૧૭	મોખાસણ	પટેલ હસમુખભાઈ રમણલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: હસમુખભાઈ.
૧૮	મોખાસણ	પટેલ ધર્માભાઈ મણીલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. ચિ. પિયુષના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે. પાઘડી: ડો. હર્ષદકુમાર.

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૭ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

૧૯	મોખાસણ	ડો. ઉશ્વતિબેન ધર્માભાઈ	બાપાની દયાથી ડોક્ટરની ડીગ્રી મળી, રેસીડેન્સીમાં બાપા ભેળા ભળે, મમ્મી પપ્પાની તબીયત સારી રહે.
૨૦	મોખાસણ	નિહાલ દેવેન્દ્રભાઈ વાય.કે. પટેલ	નવા મકાનને ભગવાન પોતાનું ઘર માનીને તેમાં વિરાજમાન રહે. પાઘડી: નિહાલ.
૨૧	મોખાસણ	પટેલ કનુભાઈ દલસુખભાઈ	સુપુત્રી પાયલનું લગ્ન જીવન ધર્મભક્તિમય બને.
૨૨	ઈસંડ	પટેલ અરવિંદભાઈ ગાંડાલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૨૩	લાંઘણજ	પટેલ ડો. કમલેશ આર.	ચિ. અનુપની તબીયત સારી રહે. પાઘડી: રણછોડભાઈ.
૨૪	નારદીપુર	પટેલ મંગુબેન અને ગોમતીબેન	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૨૫	આખજ	પટેલ મનુભાઈ જોઈતારામ	શ્રી દિવ્યપુરુષદાસજી સ્વામી બાપાને ખૂબ રાજી કરે, હાર્દિકને ડ્રાઈવીંગ લાયસન્સમાં, ગ્રીનકાર્ડમાં બાપા ભેળા ભળે, નવા મકાનમાં સુખેથી ભગવાન ભજાય. પાઘડી: હાર્દિક.
૨૬	મોખાસણ	પટેલ ચંદુભાઈ નારણભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૨૭	મોખાસણ	પટેલ હરિભાઈ જોઈતારામ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, ગ્રીનકાર્ડ બાપાની દયાથી મળ્યું, પાઘડી: સમીર.
૨૮	મોખાસણ	પટેલ કપિલાબેન હરિભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, સુપુત્રી જીજ્ઞાને ત્યાં સુપુત્ર નીલકંઠનો જન્મ. પાઘડી: કલ્પેશકુમાર.
૨૯	ગવાડા	પટેલ શંભુભાઈ ગોબરદાસ	જોઈતીબેન અને શંભુભાઈના મોતીયાના ઓપરેશનમાં બાપા ભેળા ભળે, શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: રીક્રીન.
૩૦	મોખાસણ	પટેલ પ્રકાશભાઈ જોઈતારામ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, પિતાશ્રીને વધુ મૂર્તિસુખ મળે, માતૃશ્રીને ટાણું આવે બાપા સંભાળી લે.
૩૧	મોખાસણ	પટેલ ગાંડાભાઈ કેશવલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, બાપા તેમના સારાં કામોમાં ભેળા ભળે. પાઘડી: પિયુષકુમાર.
૩૨	મોખાસણ	પટેલ કમળાબેન પ્રભુદાસ	ગોવિંદભાઈને વધુ મૂર્તિસુખ મળે.
૩૩	ગવાડા	પટેલ નારણભાઈ ગોબરદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: રમેશભાઈ.
૩૪	કરજીસણ	પટેલ રેવાબેન છગનદાસ	પુત્રવધૂ સુનંદાબેનને વધુ મૂર્તિસુખ મળે.
૩૫	મોખાસણ	પટેલ ડો. બળદેવભાઈ પુરુષોત્તમદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: દેવેન્દ્ર.
૩૬	પુંધરા	પટેલ રવિનકુમાર રમણલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: રવિનકુમાર.
૩૭	ઝુલાસણ	પટેલ વિમળાબેન બળદેવભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, સુપુત્રી વનિતાની મંદવાડમાં રક્ષા થઈ. પાઘડી: સંદિપ.
૩૮	વહેલાલ	પટેલ પ્રિશાબેન સ્નેહલકુમાર	તેમનો જન્મ.
૩૯	મોખાસણ	પટેલ દિનેશભાઈ શંકરલાલ	દીપકના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે. પાઘડી: દિનેશભાઈ.
૪૦	પલીયડ	પટેલ વિદ્યાબેન ચિરાગકુમાર	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. બાપા તેમના કાર્યોમાં ભેળા ભળે.
૪૧	ધોળકા	ઠક્કર હરિભાઈ વનમાળીભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, મામાને વધુ મૂર્તિસુખ મળે, જલ્પેશના ધંધામાં બાપા ભેળા ભળે, નિમિષની બાપાએ મંદવાડમાં રક્ષા કરી. પાઘડી: જલ્પેશ.

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૮ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

૪૨	મોખાસણ	પટેલ તેજસ ઘનશ્યામભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, તેજસના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે. પાઘડી: તેજસ.
૪૩	મોખાસણ	પટેલ ભરતભાઈ રસિકભાઈ	પુત્રો નિકુંજ, મીતમાં ધાર્મિક સંસ્કાર વધે, દાદી જડીબેનની તબીયત સારી રહે. પાઘડી: ભરતભાઈ.
૪૪	મોખાસણ	પટેલ જયંતીભાઈ મણીલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૪૫	મોખાસણ	પટેલ મહેન્દ્રભાઈ જયંતીલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, બાપાનો પ્રવાસ હેમખેમ પુરો થાય. પાઘડી: તુષાર.
૪૬	મોખાસણ	પટેલ ઘનશ્યામભાઈ બળદેવદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: ઘનશ્યામભાઈ.
૪૭	રાજપુર	પટેલ રાજુભાઈ માણેકલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: રાજુભાઈ.
૪૮	રાજપુર	પટેલ પાડલબેન રાજુભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: માણેકલાલ.
૪૯	મોખાસણ	પટેલ લક્ષ્મીબેન અંબાલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૫૦	મોખાસણ	પટેલ રમીલાબેન રમણલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૫૧	મોખાસણ	પટેલ રમેશભાઈ મગનભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, મોટાભાઈ દશરથભાઈ, માતૃશ્રી હીરાબાને વધુ મૂર્તિસુખ મળે, પિતાશ્રી મગનભાઈને ટાણું આવે બાપા સંભાળી લે. પાઘડી: રમેશભાઈ.
૫૨	ભાદરવા	પટેલ ભરતભાઈ મેરાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૫૩	કરજીસણ	પટેલ ડૉ. વિષ્ણુભાઈ આત્મારામ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: રાકેશ.
૫૪	કરજીસણ	પટેલ જશોદાબેન વિષ્ણુભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, માતાપિતાને ટાણું આવે બાપા સંભાળી લે.
૫૫	મોખાસણ	પટેલ મંગુબેન ભોળીદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: સૌરભ.
૫૬	ડાંગરવા	પટેલ મનોજભાઈ લક્ષ્મણભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, બંને પુત્રોને ભણતર અને સંસ્કાર સારા રહે. પાઘડી: આદેશ.
૫૭	કરજીસણ	પટેલ સોમાભાઈ મથુરદાસ	સુપુત્રો અમૃતભાઈ, ગોવિંદભાઈ, મહેન્દ્રભાઈ અને ઘનશ્યામભાઈના દરેક કાર્યોમાં બાપા ભેળા ભળે.
૫૮	મોખાસણ	પટેલ હસમુખભાઈ જયંતીલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: કિશન.
૫૯	મોખાસણ	પટેલ બાબુભાઈ ભગાભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: બાબુભાઈ.
૬૦	મોખાસણ	પટેલ દશરથભાઈ જયંતીભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: પારસ.
૬૧	મોખાસણ	પટેલ ગોવિંદભાઈ જોઈતારામ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, પિતાશ્રી જોઈતારામ, માતૃશ્રી શકરીબેનને વધુ મૂર્તિસુખ મળે, ગોવિંદભાઈ અને કેલાસબેનનાં ગ્રીનકાર્ડમાં બાપા ભેળા ભળે. પાઘડી: ગોવિંદભાઈ.
૬૨	મોખાસણ	પટેલ અશોકભાઈ માધાભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: મીત.
૬૩	મોખાસણ	પટેલ અરવિંદભાઈ નારણદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે.
૬૪	ઉબખલ	પટેલ અમૃતભાઈ ગોબરદાસ	સુપુત્ર અજયના વકીલના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે. પાઘડી: અજયભાઈ.
૬૫	મોખાસણ	પટેલ રસિકભાઈ સોમદાસ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે. પાઘડી: રસિકભાઈ.

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૨૯ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

૬૬	પલીયડ	પટેલ ભરતભાઈ જેઠાલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાથે.
૬૭	વડોદરા	તંબોળી હરીશભાઈ કિશોરભાઈ	નોકરી મેળવવામાં બાપા ભેળા ભળે. પાઘડી: હરીશ.
૬૮	ડીંગુયા	પટેલ રાકેશભાઈ પ્રવીણભાઈ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાથે. પાઘડી: રાકેશ.
૬૯	મોખાસણ	પટેલ નટુભાઈ મણીલાલ	પુત્રવધૂઓ રીટા, બેલાના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે, સંજયને વધુ મૂર્તિસુખ મળે. પાઘડી: મનીષભાઈ.
૭૦	મોખાસણ	પટેલ પુરુષોત્તમદાસ મણીલાલ	શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાથે. પાઘડી: અલ્પેશ.
૭૧	કરજસણ	પટેલ રામાભાઈ કચરદાસ	રામાભાઈના કાયદાકીય કાર્યમાં બાપા ભેળા ભળે.
૭૨	કરજસણ	પટેલ રામાભાઈ કચરદાસ	બાપા આજીવન સ્વામિનારાયણ ગાદીના શરણમાં રાખે.
૭૩	માધાપુર	પટેલ રતનબેન શીવજી કલ્યાણ અને પરિવાર	શીવજીભાઈને વધુ મૂર્તિસુખ મળે.
૭૪	દહીંસરા	વાઘજીયાણી બાબુભાઈની સુપુત્રીઓ પ્રેમવતી, વાસંતી, કલ્પના, વીણા, મીના	બાબુભાઈને વધુ મૂર્તિસુખ મળે.
૭૫	પાલડી	પુજારા સુરેન્દ્રભાઈ બાલુભાઈ	તેમના માતૃશ્રીને ટાણું આવે બાપા સંભાળી લે.
૭૬	ગોડપુર	ભુડિયા વિજયાબેન નારણ કરસન	પરિવારના ધામમાં ગયેલા સભ્યોને વધુ મૂર્તિસુખ મળે, શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાથે.

તા. ૫, ૬-૮-૦૫ના રોજ ન્યુજર્સી-સિકાક્સ મંદિરના વાર્ષિક પાટોત્સવ પ્રસંગે ઉમંગીભક્તોએ કરાવેલી

શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણો

ગામ મોખાસણના પટેલ કનુભાઈ પ્રભુદાસ પરિવારે મળી શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાથે, માતૃશ્રીને બાપા ટાણું આવે સંભાળી લે તે નિમિત્તે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ કરાવી હતી. આ પારાયણના વક્તા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ગર્ભરત્નાકર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીશ્રી, સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી તથા સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી હતા. આ પ્રસંગે કનુભાઈ, રસિકભાઈ, જયકુમારને પ્રસન્નતાની પાઘડી બંધાવવામાં આવી હતી.

ગામ મોખાસણના પટેલ રસિકભાઈ પ્રહ્લાદદાસ પરિવારે મળી શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાથે, સ્વામી સાજા સારાં દર્શન આપે તે નિમિત્તે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ કરાવી હતી. આ પારાયણના વક્તા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ગર્ભરત્નાકર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીશ્રી, સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી તથા સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી હતા. આ પ્રસંગે રસિકભાઈ, મનીષકુમાર, રવિ, રાકેશકુમારને પ્રસન્નતાની પાઘડી બંધાવવામાં આવી હતી.

ગામ મોખાસણના પટેલ બાબુભાઈ પ્રહ્લાદદાસ પરિવારે મળી શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાથે, પિતાશ્રી પ્રહ્લાદભાઈને ટાણું આવે બાપા સંભાળી લે, પુત્રવધૂ મનીષાના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે તે નિમિત્તે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ કરાવી હતી. આ પારાયણના વક્તા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ગર્ભરત્નાકર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીશ્રી, સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી તથા સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી હતા. આ પ્રસંગે બાબુભાઈ, નીતીનકુમાર, વિપુલભાઈ, શૈલેષકુમારને પ્રસન્નતાની પાઘડી બંધાવવામાં આવી હતી.

***** શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૩૦ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫ *****

ગામ મોખાસણના પટેલ મહેન્દ્રભાઈ નાનદાસ પરિવારે મળી શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, અલ્પેશ, અમિત અને હાર્દિકના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે તે નિમિત્તે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ કરાવી હતી. આ પારાયણના વક્તા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ગર્ભરત્નાકર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીશ્રી, સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી તથા સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી હતા. આ પ્રસંગે અલ્પેશભાઈ, દીપકભાઈ, હાર્દિકભાઈને પ્રસન્નતાની પાઘડી બંધાવવામાં આવી હતી.

ગામ મોખાસણના પટેલ પુરુષોત્તમદાસ મણીલાલ પરિવારે મળી શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ કરાવી હતી. આ પારાયણના વક્તા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ગર્ભરત્નાકર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીશ્રી, સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી તથા સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી હતા. આ પ્રસંગે નરેન્દ્ર, જીતેન્દ્ર, મીલન, દેવેન્દ્રને પ્રસન્નતાની પાઘડી બંધાવવામાં આવી હતી.

ગામ મોખાસણના પટેલ નટુભાઈ અંબાલાલ પરિવારે મળી શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપાની પ્રસન્નતાર્થે, સુપુત્રી રીટાના અભ્યાસમાં બાપા ભેળા ભળે તે નિમિત્તે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ કરાવી હતી. આ પારાયણના વક્તા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ગર્ભરત્નાકર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીશ્રી, સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી તથા સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી હતા. આ પ્રસંગે નટુભાઈ, નીલેશ, અંકીત, માણેકલાલને પ્રસન્નતાની પાઘડી બંધાવવામાં આવી હતી.

ગામ ગવાડાના પટેલ બળદેવભાઈ ગોબરદાસ પરિવારે મળી સુપુત્ર ઘનશ્યામના લગ્ન, ધંધામાં બાપા ભેળા ભળે તે નિમિત્તે શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદી ગ્રંથની પારાયણ કરાવી હતી. આ પારાયણના વક્તા શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આચાર્ય સદ્ગર્ભરત્નાકર પરમ પૂજ્ય શ્રી પુરુષોત્તમપ્રિયદાસજી સ્વામીશ્રી, સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનદિવાકરદાસજી સ્વામી તથા સંતશિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનભૂષણદાસજી સ્વામી હતા. આ પ્રસંગે બળદેવભાઈ, પંકજ, ઘનશ્યામને પ્રસન્નતાની પાઘડી બંધાવવામાં આવી હતી.

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય સ્વામીશ્રીએ કરેલી પધરામણી

તા. ૨૪-૭-૦૫ - વર્જનીયામાં જયંતીભાઈ જે. પટેલ (પલીયડ), નટવરલાલ માણેકલાલ અને ઈન્દ્રવદનના સ્ટોરે, ઈન્દ્રવદન કાંતિભાઈ પટેલ (મોખાસણ), અશ્વીનભાઈ ભરતકુમાર (પલીયડ), ગુણવંતભાઈ એ. પટેલ (ગોઝારિયા), તા. ૨૫ - નટુભાઈ અંબાલાલ પટેલ (મોખાસણ), શારદાબેન રમણભાઈ (બરણા)ની મોટેલે, રીટાબેન નટુભાઈ પટેલ (મોખાસણ)ના સ્ટોરે, રમેશભાઈ મફતલાલ પટેલ (ગોઝારિયા)ના સ્ટોરે, અશોકભાઈ ભીખાભાઈ (સાગણપુર)ના સ્ટોરે, કનુભાઈ પ્રભુદાસ (મોખાસણ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, ઘનશ્યામભાઈ સોમદાસ નારણદાસ (મોખાસણ), દીલીપભાઈ જગદીશભાઈ પટેલ (ઝાંગરવા)ના ઘરે અને સ્ટોરે, રસિકભાઈ કનુભાઈ (મોખાસણ)ના સ્ટોરે, તા. ૨૬ - રમેશભાઈ મગનલાલ (મોખાસણ)ના સ્ટોરે અને ઘરે, દીલીપભાઈ જે. પટેલ (ઝાંગરવા), મહેન્દ્રભાઈ સેંધીદાસ (મોખાસણ), ઘનશ્યામભાઈ અમૃતલાલ (નારદીપુર)ના સ્ટોરે, શ્રી રાધે કોર્પોરેશનવાળા મુકેશભાઈ નવીનભાઈ (કાંઠા)ની મોટેલે, સાઉથકેરોલીનામાં યોગેશભાઈ કાળીદાસ પટેલ (પલીયડ)ને ત્યાં મહાપૂજા, ભરતભાઈ રામદાસ (ડીંગુયા), ભરતભાઈ અને શાંતિભાઈ (મોખાસણ)ના સ્ટોરે, બાબુભાઈ ભગવાનદાસ (મોખાસણ)ની મોટેલે અને ઘરે મહાપૂજા, અશોકભાઈ ભોળીદાસ (મોખાસણ)ની મોટેલે, ચંદ્રેશભાઈ અશોકભાઈ (મોખાસણ), કીરીટકુમાર મહેતા (અમદાવાદ), પંકજભાઈ જયંતીલાલ (કરજસણ)ને ત્યાં મહાપૂજા, જયોર્જયામાં ભરતભાઈ જે. પટેલ (પલીયડ)ને ત્યાં મુકેશભાઈની મોટેલે, તા. ૨૭ - તૃતીબેન હીમાંશુભાઈ (ઝાંગરવા), અલ્પેશભાઈ ચીમનલાલ (ઝાંગરવા), મુકેશભાઈ પ્રભુદાસ (મોખાસણ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, પ્રકાશભાઈ નરેન્દ્રભાઈ (ઝાંગરવા)ના ઘરે અને સ્ટોરે, પ્રહ્લાદભાઈ ભગવાનદાસ

શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૩૧ સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫

(મોખાસણ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, પ્રફુલભાઈ રામદાસ પટેલ, નવીનભાઈ અમીન, તા. ૨૮ - હસમુખભાઈ અંબાલાલ(કાંઠા)ના ઘરે અને સ્ટોરે, પરેશ જી. પટેલ (મોખાસણ), નીમેશકુમાર બી. પટેલ(જોરણંગ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, અશોકકુમાર જીવીદાસ પટેલ(જાસલપુર)ના ઘરે અને સ્ટોરે, રોકેશકુમાર પ્રવીણભાઈ પટેલ(ડીંગુયા)ના ઘરે અને સ્ટોરે, નટવરલાલ મથુરદાસ પટેલ (પલીયડ)ને ત્યાં, તા. ૨૯ - હર્ષદભાઈ અંબારામ મોહનલાલ (મોખાસણ), બીપીનભાઈ ઘનશ્યામભાઈ(મોખાસણ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, રમણભાઈ મોહનલાલ (મોખાસણ), શિરીષભાઈ ભક્તિભાઈ(આખજ)ના ઘરે, સબવેમાં, રમેશભાઈ એમ. પટેલ(જોરણંગ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, રમણભાઈ રણછોડદાસ (ખરણા), મનોજભાઈ અમૃતલાલ પટેલ (જોરણંગ), નટવરલાલ મંગળદાસ પટેલ (જોરણંગ), કલ્પેશભાઈ ભોળીદાસ પટેલ (પલીયડ)ને ત્યાં, તા. ૩૦ - અલાબામામાં રસિકભાઈ મગનલાલ પટેલ (જોરણંગ), નવીનભાઈ ગાંડાલાલ પટેલ (મોખાસણ), જ્યોર્જ્યામાં હર્ષદભાઈ બાબુલાલ(કરજસણ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, ટેનેસીમાં જીગીશાબેન રમેશભાઈ પટેલ (નારદીપુર), જ્યોર્જ્યામાં નરેશભાઈ કાન્તિભાઈ (આખજ), રસિકભાઈ હરગોવિનદાસ પટેલ (આખજ), તા. ૩૧ - અમૃતભાઈ કેશવલાલ પટેલ (નારદીપુર), ગોરધનભાઈ જી. પટેલની મોટેલે, રસિકભાઈ બી. પટેલ (રાજપુર), કમલેશભાઈ આર. પટેલ (સરસાવ), બ્રીજેશકુમાર શનાલાલ પટેલ, બાબુભાઈ લાલજીભાઈ પટેલ(કરજસણ)ના સ્ટોરે, શકરાભાઈ શંકરલાલ પટેલ(મોખાસણ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, ભીખાભાઈ અંબાલાલ પટેલ (જાસલપુર), રાજેન્દ્રકુમાર ભગવાનદાસ (મોખાસણ), મી. શર્માની લો ઓફીસે, દીપકભાઈ બ્રહ્મભટ્ટ (મણિનગર), તા. ૧ - લોંગ આઈ લેન્ડમાં ઘનશ્યામભાઈ જોઈતારામ(મોખાસણ)ની મોટેલે, હરિકૃષ્ણભાઈ જોઈતારામ(મોખાસણ)ની ડંડીનમાં, કીરણભાઈ મનુભાઈ ઠક્કર (અમદાવાદ), અશોકભાઈ બાબુલાલ(મોખાસણ)ના સ્ટોરે, આર એન્ડ એચ ફુડ સ્ટોરવાળા પ્રવીણભાઈ, બાબુભાઈ મણીલાલ (મોખાસણ), રીટાબેન જીતુભાઈ, ધવલ દીનેશભાઈ જાનીને ત્યાં, તા. ૨ - ન્યુયોર્કમાં ડૉ. હરિકૃષ્ણ શુક્લ (અમદાવાદ), રજનીભાઈ ચંદુભાઈ(મોખાસણ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, હસમુખભાઈ પુરુષોત્તમદાસ (મોખાસણ), ચંદુભાઈ જીવાભાઈ (કરજસણ), ભાવેશકુમાર પટેલ, મુકેશભાઈ ડાહ્યાભાઈ (જોરણંગ), સુરેશભાઈ ગોવિંદભાઈ દલસુખભાઈ (મોખાસણ), સુરેશભાઈ સોમાભાઈ (મોખાસણ), અલ્પેશકુમાર ભક્તિદાસ (જોરણંગ), તા. ૩ - સ્નેહલકુમાર મનુભાઈ (વહેલાલ), ગોવિંદભાઈ સોમાભાઈ મથુરદાસ (કરજસણ), ગાંડાલાલ કેશવલાલ (મોખાસણ), દીપકભાઈ ભગવાનભાઈ (મોખાસણ), મુકેશભાઈ, પીનાબેન રાજેશભાઈ (પલીયડ), રમેશભાઈ નારણદાસ (મોખાસણ), કીરીટકુમાર કેશવલાલ (મોખાસણ), ઘનશ્યામભાઈ કચરદાસ (મોખાસણ), તા. ૪ - ભગુભાઈ આત્મારામભાઈ પટેલ (ગુંચરી), કનુભાઈ પુરુષોત્તમદાસ (મોખાસણ), ઘનશ્યામભાઈ કેશવલાલ (કરજસણ), મેનાબેન કાન્તિલાલ (ડાંગરવા), દીનેશભાઈ કેશવલાલ (મોખાસણ), તા. ૭ - કનેટીકટમાં ભગવતભાઈ શુક્લ (મણિનગર), રાજુભાઈ નરસિંહદાસ(કરજસણ)ના ઘરે અને સબવેમાં, તા. ૮ - હાર્ટફોર્ડમાં વાસુદેવભાઈને ત્યાં મહાપૂજા, જુવેટસીટીમાં જ્યોત્સનાબેન વિષ્ણુલાલ(કરજસણ), વેમથમાં મુકેશભાઈ હીરાલાલ (ધુમાસણ), માલ્ડનમાં ઘનશ્યામભાઈ કે. પટેલ (આખજ), વુબનમાં સંદીપભાઈ પ્રહ્લાદદાસ(આખજ)ના ઘરે અને સ્ટોરે, લોવેલમાં ગીરીશભાઈ કેશવલાલ (બાકરોલ), સતીષકુમાર મનુભાઈ (કુબચલ), લીટલટનમાં કીરીટભાઈ બાબુભાઈ (આખજ), લેમનસ્ટરમાં ભાવીનકુમાર નવીનભાઈ (મોખાસણ)ને ત્યાં, તા. ૯ - ન્યુજર્સીમાં અરવિંદભાઈ નારણભાઈ (મોખાસણ), મનહરભાઈ કેશવલાલ(મોખાસણ)ના સ્ટોરે, તા. ૧૨ - સિકાકસમાં રશ્મીકુમાર મહેશભાઈ ત્રિકમદાસ (મોખાસણ), તા. ૧૩ - સુરેશભાઈ ભગવાનદાસ(મોખાસણ)ને ત્યાં મહાપૂજા, વાય. કે. પટેલ(મોખાસણ)ને ઘેર મહાપૂજા.

મૂર્તિ સુખે સુખિયા:-શ્રી સ્વામિનારાયણ ગાદીના આશ્રિત ઘનશ્યામભાઈ ગોવિંદભાઈ પટેલ ધરમપુરવાળા, ત્રિભોવનભાઈ ભાવજીભાઈ પટેલ ધરમપુરવાળા, કેસરાભાઈ માવજી વાગડિયા કેરાવાળા, અરવિંદભાઈ નારણભાઈ મોદી બાપુનગરવાળા, જીવાભાઈ ભીખાભાઈ પ્રજાપતિ લાંઘણજવાળા, રાજુભાઈ કાનજીભાઈ અમદાવાદવાળા, વિઠ્ઠલભાઈ અંબાલાલ પટેલ મોખાસણવાળા, પુષ્પાબેન લવજીભાઈ સોની વડોદરાવાળા, મોંઘીબેન વીરજીભાઈ પટેલ ટ્રેન્ટવાળા, ભદ્રેસાબેન હિતેન્દ્રભાઈ તંબોળી વડોદરાવાળા શ્રીજીમહારાજની મૂર્તિના સુખે સુખિયા થયા છે તેમને શ્રીજીબાપા સ્વામીબાપા વધુ ને વધુ મૂર્તિસુખ આપે એ જ પ્રાર્થના.

***** શ્રી ઘનશ્યામ વિજય - ૩૨ જૂન સપ્ટેમ્બર - ૨૦૦૫ *****

realpatidar.com

अखिल मुंबई अपंगा पुनर्वसन संस्था (रजि.)

realpatidar.com

2005-09 -Shree Ghanshyam Vijay (1160)

RNI 8985/57
realpatidar.com

Regd. NO. GAMC 107

श्री मुक्तजीवन स्वामीबापा आर्ट्स कॉलेज वाघजीपुर (पंचमहाल)

श्री मुक्तजीवन स्वामीबापा आर्ट्स कॉलेज, वाघजीपुर- पंचमहाल के द्वितीय मजले का वास्तु पूजन और १५ अगस्त के अवसर पर राष्ट्रध्वज वंदन ।

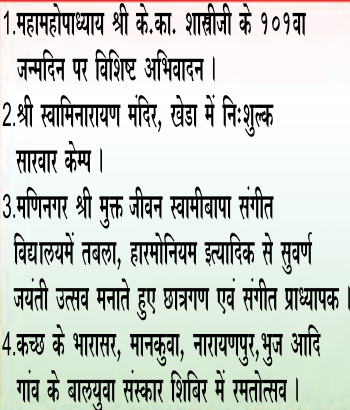
1. महामहोपाध्याय श्री के.का. शास्त्रीजी के १०१वा जन्मदिन पर विशेष अभिवादन ।

2. श्री स्वामिनारायण मंदिर, खेडा में निःशुल्क सारवार केम्प ।

3. मणिनगर श्री मुक्त जीवन स्वामीबापा संगीत विद्यालय में तबला, हारमोनियम इत्यादिक से सुवर्ण जयंती उत्सव मनाते हुए छात्रगण एवं संगीत प्राध्यापक ।

4. कच्छ के भारासर, मानकुवा, नारायणपुर, भुज आदि गांव के बालयुवा संस्कार शिविर में रमतोत्सव ।

3

3

4

4

4

4

4

4